

Fremsat den 14. november 2013 af miljøministeren (Ida Auken)

Forslag

til

Lov om vandplanlægning¹⁾

Kapitel 1

Formål og definitioner

§ 1. Loven har til formål at fastlægge rammer for beskyttelse og forvaltning af overfladevand og grundvand, som:

- 1) forebygger yderligere forringelse og beskytter og forbedrer vandøkosystemernes tilstand og, hvad angår deres vandbehov, også tilstanden for terrestriske økosystemer og vådområder, der er direkte afhængige af vandøkosystemerne,
- 2) fremmer bæredygtig vandanvendelse baseret på langsigtet beskyttelse af tilgængelige vandressourcer,
- 3) sigter mod en udvidet beskyttelse og forbedring af vandmiljøet, bl.a. gennem specifikke foranstaltninger til progressiv reduktion af udledninger, emissioner og tab af prioriterede stoffer og standsning eller udfasning af udledninger, emissioner og tab af prioriterede farlige stoffer,
- 4) sikrer en progressiv reduktion af forureningen af grundvandet og forhindrer en yderligere forurening heraf, og
- 5) bidrager til at afbøde virkningerne af oversvømmelser og tørke.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Overfladevand: Indvand, bortset fra grundvand, samt overgangsvande og kystvande, undtagen med hensyn til kemisk tilstand, hvor det også omfatter territorialfarvande.
- 2) Grundvand: Alle former for vand under jordoverfladen i mættede zoner og i direkte kontakt med jordoverfladen eller undergrunden.

- 3) Indvand: Alt stillestående eller strømmende vand på jordoverfladen og alt grundvand på landsiden af den basislinje, hvorfra bredden af territoriale farvande måles.
- 4) Vandløb: Et indvand, som for størstedelens vedkommende løber på jordoverfladen, men som kan løbe under jorden i en del af sit løb.
- 5) Sø: Et indvand bestående af stillestående overfladevand.
- 6) Overgangsvand: Et overfladevandområde i nærheden af flodmundinger, som er delvist saltholdigt som følge af, at det er i nærheden af et kystvand, men som i væsentlig grad påvirkes af ferskvandsstrømme.
- 7) Kystvand: Et overfladevand på landsiden af en linje, hvor hvert punkt befinder sig i en afstand af én sømil til havsiden fra det nærmeste punkt på den basislinje, hvorfra bredden af territorialfarvande måles, og som, hvor det er relevant, strækker sig ud til overgangsvandets yderste grænse.
- 8) Kunstigt vandområde: En forekomst af overfladevand skabt ved menneskelig aktivitet.
- 9) Stærkt modificeret vandområde: En forekomst af overfladevand, der som et resultat af fysiske ændringer som følge af menneskelig aktivitet i væsentlig grad har ændret karakter som angivet af miljøministeren i henhold til bestemmelserne i § 9.
- 10) Vandforekomst: Et overfladevandområde eller en grundvandsforekomst.
- 11) Overfladevandområde: En afgrænset og betydelig mængde overfladevand, såsom en sø, et reservoir, et mindre eller større vandløb eller en kanal, en del af et

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000 nr. L 327, side 1, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som senest ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), EU-Tidende 2009, nr. L 20, side 7, som senest ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193.

- mindre eller større vandløb eller en kanal, et overgangsvand eller en kystvandsstrækning.
- 12) Grundvandsforekomst: En separat mængde grundvand i et eller flere grundvandsmagasiner.
 - 13) Grundvandsmagasin: Et eller flere underjordiske lag af bjergarter eller andre geologiske lag med tilstrækkelig porøsitet og permeabilitet til at muliggøre enten en betydelig grundvandsstrømning eller indvinding af betydelige mængder grundvand.
 - 14) Vandløbsopland: Et landområde, hvorfra al overfladeafstrømning løber gennem en række mindre eller større vandløb og eventuelt søer ud til havet i en enkelt flodmunding eller et enkelt delta.
 - 15) Hovedvandopland: Et større vandløbsopland, som er slået sammen med et antal mindre vandløbsoplande.
 - 16) Vandområdedistrikt: Et land- og havområde bestående af et vandløbsopland eller flere tilstødende vandløbsoplande sammen med det tilhørende grundvand og kystvand.
 - 17) Vandplanlægningsmyndighed: En myndighed fastlagt efter § 3.
 - 18) Overfladevandstilstand: Det samlede udtryk for et overfladevandområdes tilstand bestemt ved enten vandområdets økologiske tilstand eller dets kemiske tilstand, alt efter hvilken der er ringest.
 - 19) God overfladevandstilstand: Den tilstand et overfladevandområde har nået, når både dets økologiske tilstand og dets kemiske tilstand i det mindste er god.
 - 20) Grundvandstilstand: Det samlede udtryk for en grundvandsforekomsts tilstand bestemt ved enten dens kvantitative tilstand eller dens kemiske tilstand, alt efter hvilken der er ringest.
 - 21) God grundvandstilstand: Den tilstand en grundvandsforekomst har nået, når både dens kvantitative tilstand og dens kemiske tilstand i det mindste er god.
 - 22) Økologisk tilstand: Et udtryk for kvaliteten af de med overfladevandet forbundne vandøkosystemers struktur og funktion, som klassificeret i henhold til regler fastsat efter § 8.
 - 23) God økologisk tilstand: Tilstand for et overfladevandområde, som klassificeret i henhold til regler fastsat efter § 8.
 - 24) Godt økologisk potentiale: Tilstand for et stærkt modificeret eller et kunstigt vandområde, som klassificeret i henhold til § 8.
 - 25) God kemisk tilstand for overfladevand: Den kemiske tilstand, der er nødvendig for at opfylde miljømålene for overfladevand i kapitel 4, dvs. den kemiske tilstand, der er nået i et overfladevandområde, hvori koncentrationerne af forurenende stoffer ikke overstiger de miljøkvalitetskrav, der er fastlagt i bekendtgørelse om miljøkvalitetskrav.
 - 26) God kemisk tilstand for grundvand: Den kemiske tilstand i en grundvandsforekomst, der opfylder alle betingelser fastsat i henhold til regler fastsat efter § 8.
 - 27) Kvantitativ tilstand: Et udtryk for, i hvilken grad en grundvandsforekomst er berørt af direkte og indirekte indvinding.
 - 28) Tilgængelig grundvandsressource: Den langsigtede årlige gennemsnitlige grundvandsdannelse for en grundvandsforekomst minus den langsigtede årlige vandføring, der kræves for at opfylde de økologiske kvalitetsmål for tilknyttet overfladevand, for at undgå enhver væsentlig forringelse af sådant vands økologiske tilstand og for at undgå enhver væsentlig skadelig indvirkning på tilknyttede terrestriske økosystemer.
 - 29) God kvantitativ tilstand for grundvand: Den kvantitative tilstand i en grundvandsforekomst, der opfylder alle betingelser fastsat i henhold til regler fastsat efter § 8.
 - 30) Prioriterede stoffer: De stoffer, som fremgår af liste over prioriterede stoffer i bilag til bekendtgørelse om miljøkvalitetskrav. Heriblandt prioriterede farlige stoffer, som fremgår af nævnte liste over prioriterede stoffer.
 - 31) Forurenende stof: Ethvert stof, der kan forårsage forurening, herunder navnlig stoffer nævnt i liste over de vigtigste forurenende stoffer i bilag til bekendtgørelse om miljøkvalitetskrav.
 - 32) Direkte udledning til grundvand: Udledning af forurenende stoffer til grundvand, uden at disse perkolerer gennem jorden eller undergrunden.
 - 33) Forurening: Direkte eller indirekte udledning som følge af menneskelige aktiviteter af stoffer eller varme til luft, vand eller jord, der kan skade menneskers sundhed eller kvaliteten af vandøkosystemer eller terrestriske økosystemer, som er direkte afhængige af vandøkosystemer, eller medføre skade på materielle værdier eller forringelse eller forstyrrelse af naturfaciliteter og anden legitim anvendelse af miljøet.
 - 34) Miljømål de mål, der er fastlagt i kapitel 4 eller i regler udstedt i medfør af loven.
 - 35) Miljøkvalitetskrav: Den koncentration af et bestemt forurenende stof eller gruppe af forurenende stoffer i vand, sediment eller biota, som ikke bør overskrides af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet.
 - 36) Kombineret fremgangsmåde: Kontrol med udledning og emissioner til overfladevand i overensstemmelse med regler, der gennemfører fremgangsmåden i vandrammedirektivets artikel 10.
 - 37) Drikkevand:
 - a) Alle former for vand, der enten ubehandlet eller efter behandling er beregnet til drikkebrug, madlavning, fødevarer tilberedning eller andre husholdningsformål, uanset vandets oprindelse, og uanset om det leveres gennem distributionsnet, fra tankvogn/tankskib eller i flasker eller anden emballage.
 - b) Alle former for vand, der anvendes i levnedsmiddelvirksomheder til fremstilling, behandling, konservering eller markedsføring af produkter eller stoffer bestemt til konsum, medmindre de nationale kompetente myndigheder har fastslået, at vandets kvalitet ikke kan påvirke det færdige levnedsmiddels sundhedsmæssige kvalitet.

- 38) Tjenesteydelser vedrørende vand: Alle ydelser, som for husholdninger, offentlige institutioner eller økonomiske aktiviteter af enhver art stiller følgende til rådighed:
- Indvinding, opmagasiner, oplagring og behandling af samt forsyning med overfladevand eller grundvand.
 - Anlæg til opsamling og rensning af spildevand med efterfølgende udledning til overfladevand.
- 39) Vandanvendelse: Tjenesteydelser vedrørende vand sammen med enhver anden aktivitet som fastsat i henhold til kapitel 3, som har væsentlig indvirkning på vands tilstand.
- 40) Emissionsgrænseværdi: Massen udtrykt i relation til bestemte parametre, koncentrationen og /eller emissionsniveauet, som ikke må overskrides i et eller flere bestemte tidsrum. Der kan også fastsættes emissionsgrænseværdier for bestemte grupper, familier eller kategorier af stoffer, herunder navnlig for forurenende stoffer, der udgør en væsentlig risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet, herunder for vand der anvendes til indvinding af drikkevand. Emissionsgrænseværdierne for stoffer gælder normalt på det punkt, hvor emissionerne udledes fra anlægget, idet der ved fastsættelsen af grænseværdier ses bort fra enhver fortynding. Ved tilladning af spildevand til et renseanlæg kan der ved fastsættelse af emissionsgrænseværdierne for de berørte anlæg tages hensyn til spildevandsanlæggets rensningseffekt, under forudsætning af at der opnås en tilsvarende beskyttelse af miljøet som helhed, og at det ikke medfører større miljøforurening.
- 41) Emissionskontrol: Kontrol, der kræver en specifik emissionsbegrænsning, f.eks. en emissionsgrænseværdi, eller som på anden måde specificerer grænser eller betingelser for virkningerne, arten eller andre karakteristika af en emission eller af driftsforhold med indvirkning på emissionerne.
- 42) Indsatsprogram: Et dokument, der fastlægger, hvilke foranstaltninger myndighederne skal gennemføre for at forbedre miljøtilstanden i vandområdedistrikterne.
- 43) Vandområdeplan: Et dokument, der informerer offentligheden om planer for forbedring af miljøtilstanden i vandområdedistrikterne, om midlerne til at nå den ønskede miljøtilstand og en tidsplan herfor.

Kapitel 2

Vandplanlægningsmyndighed og vandområdedistrikter

§ 3. Miljøministeren skal som vandplanlægningsmyndighed gennemføre vandplanlægningen efter reglerne i denne lov.

§ 4. Danmark er opdelt i vandområdedistrikter. Vandområdedistrikterne er opdelt i hovedvandoplande. Miljøministeren fastsætter regler om den nærmere afgrænsning af vandområdedistrikter og hovedvandoplande, jf. dog § 5.

§ 5. De grænseoverskridende vandløbsoplande er et internationalt vandområdedistrikt. Miljøministeren kan fastsætte

nærmere regler om det internationale vandområdedistrikt, herunder regler der fraviger lovens regler.

Kapitel 3

Basisanalyse

§ 6. Miljøministeren udarbejder for hvert vandområdedistrikt en basisanalyse bestående af

- en analyse af vandområdedistriktets karakteristika,
- en vurdering af menneskelige aktiviteterets indvirkning på overfladevandets og grundvandets tilstand og
- en økonomisk analyse af vandanvendelsen.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede analyser og vurderinger revideres og ajourføres om nødvendigt hvert 6. år.

Stk. 3. Ministeren fastsætter nærmere regler om basisanalysens indhold og form.

Kapitel 4

Miljømål

§ 7. Miljøministeren fastsætter regler, der fastlægger og angiver konkrete miljømål for vandområdedistrikternes enkelte overfladevandområder og grundvandsforekomster, herunder regler om kunstige og stærkt modificerede overfladevandområder, frister for opfyldelse af miljømål og mindre strenge miljømål. Miljømålene fastlægges i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og i kapitel 5 om beskyttede områder og regler udstedt med hjemmel i § 8. Reglerne revideres mindst hvert 6. år.

Stk. 2. De konkrete miljømål, som gælder ved iværksættelsen af indsatsprogrammer, jf. § 19, stk. 1, fastlægges med henblik på:

- Foringelse af tilstanden af alle overfladevandområder og af alle grundvandsforekomster forebygges, og balancen mellem indvinding og grundvandsdannelse sikres, jf. dog § 13.
- Alle overfladevandområder og alle grundvandsforekomster senest den 22. december 2015 opnår god tilstand, jf. dog nr. 3, stk. 3 og 4 og §§ 10-13.
- Alle kunstige og stærkt modificerede overfladevandområder, som er omfattet af regler udstedt med hjemmel i § 9, senest den 22. december 2015 opnår godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand for overfladevand, jf. dog stk. 3 og 4 og §§ 10-13.
- Forureningen af overfladevand med prioriterede stoffer reduceres progressivt og emissioner, udledninger og tab af prioriterede farlige stoffer til overfladevand standses eller udfases, udledning af forurenende stoffer til grundvand forebygges eller begrænses, og enhver væsentlig og vedvarende opadgående tendens i koncentrationen af et hvilket som helst forurenende stof i grundvandet hidrørende fra menneskelig aktivitet vendes med henblik på at nedbringe forureningen af grundvand, jf. dog § 13.

Stk. 3. Hvis der i medfør af anden lovgivning er fastsat strengere krav til kvaliteten af en given vandforekomst, gælder disse krav som miljømål.

Stk. 4. Hvis der i medfør af anden lovgivning er fastsat kortere frister for opfyldelse af miljømål, gælder disse.

§ 8. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om miljømål, herunder hvad der skal forstås ved god tilstand for overfladevand, godt økologisk potentiale for kunstige og stærkt modificerede vandområder og god kemisk tilstand for overfladevand samt god tilstand for grundvand med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger vedrørende beskyttelse af overfladevand og grundvand.

§ 9. Miljøministeren kan i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, udpege et overfladevandområde som kunstigt eller stærkt modificeret, hvis

- 1) de ændringer af områdets hydromorfologiske karakteristika, som er nødvendige for at opnå god økologisk tilstand, vil have betydelige negative indvirkninger på
 - a) miljøet generelt,
 - b) sejlads, herunder havnefaciliteter, eller rekreative aktiviteter,
 - c) aktiviteter, der er årsag til oplagring af vand,
 - d) vandregulering, beskyttelse mod oversvømmelse, dræning eller
 - e) andre lige så vigtige, bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter, og
- 2) de nyttige formål, der tilsigtes ved de kunstige eller modificerede karakteristika af vandområdet, ikke med rimelighed på grund af tekniske vanskeligheder eller uforholdsmæssigt store omkostninger kan opnås med andre midler, som miljømæssigt er en væsentlig bedre løsning.

Stk. 2. Udpegning af et overfladevandområde som kunstigt eller stærkt modificeret må ikke vedvarende udelukke eller hindre opfyldelse af konkrete miljømål i andre forekomster af vand inden for vandområdedistriktet.

§ 10. Miljøministeren kan ved fastlæggelse af konkrete miljømål i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, forlænge fristerne i § 7, stk. 2, nr. 2 og 3, med henblik på en gradvis opfyldelse af miljømålene, hvis miljøministeren vurderer, at de nødvendige forbedringer i vandforekomstens tilstand af de grunde, der er nævnt i stk. 2, ikke kan opnås inden fristerne.

Stk. 2. En forlængelse af fristen kan kun ske, hvis

- 1) der er behov for så store forbedringer, at de af tekniske årsager kun kan gennemføres i faser, der overskrider fristen,
- 2) der ville være uforholdsmæssigt store omkostninger forbundet med en færdiggørelse af forbedringerne inden for fristen, eller
- 3) de naturlige forhold ikke muliggør en forbedring af vandforekomstens tilstand inden for fristen.

Stk. 3. Fristen kan højst forlænges til 22. december 2027, bortset fra tilfælde hvor de naturlige forhold er af en sådan karakter, at målene ikke kan opfyldes inden for denne periode.

Stk. 4. En forlængelse af fristen må ikke medvirke til, at der sker yderligere forringelse af den pågældende vandforekomstens tilstand, og må ikke vedvarende udelukke eller hindre opfyldelse af konkrete miljømål i andre vandforekomster inden for vandområdedistriktet.

§ 11. Miljøministeren kan ved fastlæggelse af konkrete miljømål i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, for specifikke vandforekomster fastsætte mindre strenge miljømål, herunder for et eller flere kvalitetselementer, end god overfladevandstilstand, god grundvandstilstand eller, for kunstige og stærkt modificerede vandområder, godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand for overfladevand, jf. § 7, stk. 2, nr. 2 og 3, hvis vandforekomsten er påvirket af menneskelig aktivitet som fastslået i overensstemmelse med basisanalysen, eller vandforekomstens naturlige betingelser er sådanne, at opfyldelse af disse mål er umulig eller forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger.

Stk. 2. Fastlæggelse af mindre strenge mål kan kun ske, hvis de miljømæssige og socioøkonomiske behov, der dækkes af de menneskelige aktiviteter, ikke kan opfyldes med andre midler, som miljømæssigt er en væsentligt bedre løsning og ikke medfører uforholdsmæssigt store omkostninger.

Stk. 3. Ved fastlæggelse af mindre strenge miljømål skal det i betragtning af de indvirkninger, der ikke med rimelighed kunne være undgået på grund af de menneskelige aktiviteter eller forureningens karakter, for overfladevandområder sikres, at der opnås den bedst mulige økologiske og kemiske tilstand, og for grundvandsforekomster sikres, at god grundvandstilstand fraviges mindst muligt. Det skal endvidere sikres, at der ikke sker yderligere forværring af tilstanden for den berørte vandforekomst.

Stk. 4. Fastlæggelse af mindre strenge miljømål må ikke vedvarende udelukke eller hindre opfyldelse af konkrete miljømål i andre forekomster af vand inden for vandområdedistriktet.

§ 12. Miljøministeren kan ved fastlæggelse af konkrete miljømål i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, fastlægge strengere miljømål end god overfladevandstilstand, herunder for et eller flere kvalitetselementer.

Stk. 2. Fastlæggelse af strengere miljømål skal ske på grundlag af en samlet afvejning af de samfundsmæssige interesser.

§ 13. Miljøministeren kan i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, fastsætte, at nye ændringer af et overfladevandområdes fysiske karakteristika, forandringer i en grundvandsforekomsts niveau eller nye bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter under nærmere angivne betingelser kan begrunde, at de fastlagte konkrete miljømål ikke opfyldes, herunder for et eller flere kvalitetselementer.

§ 14. I regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, kan miljøministeren for havne, sejlrender, slusefjorde og klappladser foretage en vejledende registrering inden for et overfladevandområde af nærmere afgrænsede aktivitetszoner, hvor

- 1) den samlede udstrækning af hver enkelt aktivitetszone inden for et overfladevandområde kun udgør en mindre del af overfladevandområdets udstrækning,
- 2) påvirkningen fra aktiviteterne i hver zone vurderes at være ubetydelig for miljømålet for vandområdet, og

- 3) aktivitetszonerne hverken særskilt eller samlet set vedvarende udelukker eller hindrer opfyldelse af miljømålet i overfladevandområdet.

§ 15. Udkast til regler fastsat med hjemmel i § 7, stk. 1, der indebærer anvendelse af lovens §§ 9-11 eller regler udstedt med hjemmel i § 13, skal ved høring efter reglerne i kapitel 9, ledsages af oplysninger om og begrundelser for udpegninger omfattet af § 9 og de tilfælde, hvor §§ 10 og 11 henholdsvis regler udstedt med hjemmel i § 13 er anvendt. De nævnte oplysninger og begrundelser for anvendelse af lovens §§ 9-11 samt regler udstedt efter § 13 skal indarbejdes i førstkomende revision af vandområdeplanen.

Stk. 2. Ved forlængelser af fristen, jf. § 10, skal udkastet endvidere ledsages af en oversigt over de foranstaltninger, der kræves i henhold til regler fastsat efter § 19, og som anses for nødvendige for gradvis at bringe vandet i overensstemmelse med den krævede tilstand inden udløbet af den forlængede frist, årsagerne til enhver forsinkelse i gennemførelsen af disse foranstaltninger og den forventede tidsplan for deres gennemførelse. En gennemgang af gennemførelsen af disse foranstaltninger og en oversigt over alle yderligere foranstaltninger medtages i ajourføringerne af vandområdeplanen, jf. § 27, stk. 1.

Kapitel 5

Beskyttede områder

§ 16. Miljøministeren opretter for hvert vandområdedistrikt et eller flere registre over beskyttede områder, der omfatter

- 1) beskyttede drikkevandsforekomster, jf. § 10 i lov om vandforsyning m.v.,
- 2) beskyttede skaldyrvande, jf. § 18, stk. 3,
- 3) områder udpeget som badeområder, jf. § 16 i lov om miljøbeskyttelse,
- 4) relevante internationale naturbeskyttelsesområder, jf. miljømålslovens § 36, og
- 5) næringsstoffølsomme områder.

Stk. 2. Ministeren ajourfører og gennemgår løbende registre.

§ 17. For enhver beskyttet drikkevandsforekomst, jf. lov om vandforsyning m.v., skal det senest den 22. december 2015, ud over at miljømålet for overfladevand og grundvand, jf. § 7, stk. 2, nr. 2, skal opfyldes, sikres, at vandet har en kvalitet, så det efter den anvendte vandbehandlingsordning opfylder drikkevandskvalitetskravene i henhold til lov om vandforsyning m.v., idet der samtidigt skal tilstræbes en reduktion af omfanget af eventuel rensning.

§ 18. For enhver forekomst af overfladevand, der udpeges som beskyttet skaldyrvand, jf. stk. 3, skal det senest seks år fra udpegningen, ud over at miljømålet for overfladevand, jf. § 7, stk. 2, nr. 2, senest den 22. december 2015, skal opfyldes, sikres, at vandet har en kvalitet, som gør det muligt for skaldyr (bløddyr af uslingeklassen og snegleklassen) at leve og vokse deri, med henblik på at skaldyr, der fiskes i områderne, umiddelbart kan anvendes til konsum.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om kvaliteten af skaldyrvande.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler, hvorved der udpeges områder, som kræver beskyttelse eller forbedring for at gøre det muligt for skaldyr (bløddyr af muslingeklassen og snegleklassen) at leve og vokse deri, med henblik på at skaldyr, der fiskes i områderne, umiddelbart kan anvendes til konsum.

Stk. 4. Udpegningen efter stk. 3 sker efter indstilling fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Kapitel 6

Indsatsprogram

§ 19. På baggrund af basisanalysen, overvågningsresultater samt anden relevant viden fastsætter miljøministeren regler, som fastlægger et indsatsprogram for hvert vandområdedistrikt med henblik på opfyldelse af miljømål fastlagt i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1.

Stk. 2. Ministeren kan i regler udstedt med hjemmel i stk. 1 inden for hvert vandområdedistrikt fastlægge delindsatsprogrammer.

Stk. 3. Enhver ny eller revideret foranstaltning, der fastlægges i et indsatsprogram, skal være operationel inden for 3 år efter fastlæggelsen.

§ 20. Indsatsprogrammet, jf. § 19, stk. 1, består af grundlæggende og supplerende foranstaltninger, jf. stk. 2-3.

Stk. 2. Grundlæggende foranstaltninger efter denne lov er foranstaltninger, der gennemfører EU-lovgivning, som allerede er fastsat i sektorlovgivningen, og eventuelle yderligere foranstaltninger til gennemførelse af EU-retlige forpligtelser.

Stk. 3. Supplerende foranstaltninger efter denne lov er generelle og konkrete foranstaltninger, der har til formål at beskytte og forbedre vandforekomster generelt, og som er nødvendige for at opfylde konkrete miljømål for vandområdedistriktets overfladevandområder og grundvandsforekomster.

Stk. 4. Miljøministeren kan i regler udstedt med hjemmel i § 19, stk. 1, fastsætte, at myndigheder skal gennemføre fastlagte supplerende foranstaltninger samt fastsætte betingelser for, hvornår fastlagte foranstaltninger kan erstattes af andre dokumenterbart lige så miljø- og omkostningseffektive foranstaltninger. Indsatsprogrammet kan efter aftale med vedkommende minister fastlægge foranstaltninger, der skal gennemføres i medfør af sektorlovgivning, der henhører under denne ministers område.

Stk. 5. Ministeren kan i regler udstedt med hjemmel i § 19, stk. 1, fastsætte betingelser for myndigheders fravigelse af foranstaltninger, hvor det er nødvendigt af hensyn til nye ændringer af et overfladevandområdes fysiske karakteristika, forandringer i en grundvandsforekomsts niveau eller nye bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter, jf. § 13.

Stk. 6. Miljøministeren kan i regler udstedt i medfør af § 19, stk. 1, fastsætte, at myndigheder skal hindre og forebygge yderligere forringelse af tilstanden og til så vidt muligt at genetablere den oprindelige tilstand ved enhver midlertidig forringelse af en vandforekomsts tilstand, som skyldes om-

stændigheder af naturlig art, force majeure, som er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, eller omstændigheder som følge af ulykke, herunder at gennemføre alle praktisk gennemførlige skridt og særlige foranstaltninger.

Stk. 7. Miljøministeren kan i regler udstedt med hjemmel i § 19, stk. 1, fastsætte bestemmelser om myndigheders administration med henblik på opfyldelse af miljømål.

§ 21. Hvis overvågning eller andre data viser, at miljømål fastsat i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, for en vandforekomst ikke kan forventes opfyldt, skal miljøministeren undersøge årsagerne hertil og om nødvendigt fastlægge ændrede eller yderligere foranstaltninger, jf. § 20, som er nødvendige for at opfylde miljømålet, herunder, hvor det er relevant, fastlægge strengere miljøkvalitetskrav samt fastsætte bestemmelser om, at myndigheder skal undersøge og eventuelt revidere relevante tilladelser og godkendelser.

Stk. 2. Forpligtelserne efter stk. 1 gælder dog ikke, hvis årsagerne hidrører fra omstændigheder af naturlig art, som er ekstraordinære og ikke med rimelighed kunne have været forudset.

Stk. 3. Miljøministeren gennemgår årligt virkninger af omstændigheder, jf. stk. 2, med henblik på at fastlægge nye eller ændrede foranstaltninger i indsatsprogrammet.

§ 22. Indsatsprogrammer skal revideres og ajourføres mindst hvert 6. år.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne i et hovedvandopland udarbejder forslag til hele eller dele af indsatsprogrammets supplerende foranstaltninger inden for hovedvandoplandet og fremsender forslaget til miljøministeren sammen med bidrag til den miljørapport, som ministeren skal udarbejde efter reglerne i lov om miljøvurdering af planer og programmer.

Stk. 3. Ministeren fremsender til kommunalbestyrelserne udkast til regler om miljømål for de vandforekomster inden for hvert hovedvandopland, for hvilke kommunalbestyrelserne i et hovedvandopland skal udarbejde forslag til supplerende foranstaltninger til indsatsprogrammet for den kommende planperiode. Ministeren meddeler samtidig kommunalbestyrelserne en foreløbig økonomisk ramme og en tidsfrist for udarbejdelse og fremsendelse af forslag til supplerende foranstaltninger.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om samarbejde mellem kommunalbestyrelserne for så vidt angår opgaven nævnt i stk. 2.

§ 23. Udkast til ændring af regler om indsatsprogrammer i en planperiode, der skal sendes i offentlig høring efter § 29, stk. 2, skal ledsages af begrundelser for nye eller ændrede foranstaltninger, herunder foranstaltninger der anses for nødvendige for at bringe overfladevandområdet eller grundvandsforekomsten i overensstemmelse med miljømålet.

§ 24. Et resumé af de foranstaltninger, der er nævnt i § 23, skal medtages i ajourføringerne af vandområdeplanen, jf. § 27, stk. 1.

Kapitel 7

Vandråd

§ 25. Der kan på initiativ af en eller flere af de organisationer og foreninger, der er nævnt i stk. 2, inden for et hovedvandopland oprettes vandråd, som kan rådgive kommunalbestyrelserne i hovedvandoplandet ved udarbejdelse af forslag til hele eller dele af indsatsprogrammet, jf. § 22, stk. 2.

Stk. 2. Følgende organisationer og foreninger kan være medlem af et vandråd:

- 1) relevante landsdækkende erhvervsorganisationer,
- 2) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, og
- 3) lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål eller i øvrigt er knyttet til interesser forbundet med beskyttelse og benyttelse af vand.

Stk. 3. Ingen organisation eller forening kan være repræsenteret i et vandråd med mere end ét medlem.

Stk. 4. Der kan oprettes ét vandråd i hvert hovedvandopland. Miljøministeren kan i særlige tilfælde tillade, at der oprettes mere end ét vandråd i et hovedvandopland.

Stk. 5. Kommunalbestyrelserne skal varetage sekretariatsbetjeningen af vandrådene.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om vandrådets sammensætning, etablering, arbejde og samarbejde med kommunalbestyrelserne inden for hovedvandoplandet. Offentligheden i udarbejdelsen af vandområdeplaner efter reglerne i kapitel 9.

Kapitel 8

Vandområdeplaner

§ 26. Miljøministeren udarbejder for hvert vandområdedistrikt en vandområdeplan, der skal informere myndigheder og offentligheden om planer for forbedring af miljøtilstanden i vandområdedistriktets vandforekomster, om midlerne til at nå den ønskede miljøtilstand og om en tidsplan herfor. Planen skal omfatte en periode på 6 år.

Stk. 2. Vandområdeplanen skal blandt andet indeholde oplysninger om administrative forhold, resultaterne af basisanalysen, miljømål, beskyttede områder, indsatsprogrammer, inddragelse af offentligheden og overvågning. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om vandområdeplanens indhold.

Stk. 3. Miljøministeren inddrager offentligheden i udarbejdelsen af vandområdeplaner efter reglerne i kapitel 9.

Kapitel 9

Proces og inddragelse offentligheden

§ 27. Vandområdeplaner efter § 26 skal revideres og ajourføres hvert 6. år.

Stk. 2. Miljøministeren skal senest 3 år før hver planperiode offentliggøre et udkast til arbejdsprogram, der har til formål at orientere om arbejdsprocessen for tilvejebringelsen af vandområdeplanen, herunder en tidsplan for tilvejebringelse af vandområdeplanen samt en redegørelse for høringspro-

cessen. Ministeren fastsætter en høringsfrist på 6 måneder. Efter udløbet af høringsfristen offentliggør ministeren et endeligt arbejdsprogram.

Stk. 3. Miljøministeren skal senest 2 år før hver planperiode offentliggøre en basisanalyse, jf. § 6.

Stk. 4. Miljøministeren skal senest 2 år før hver planperiode offentliggøre en foreløbig oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses. Ministeren fastsætter en høringsfrist på 6 måneder. Efter udløbet af høringsfristen offentliggør ministeren en endelig oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses.

Stk. 5. Miljøministeren skal senest 1 år før hver planperiode offentliggøre udkast til vandområdeplaner for planperioden. Ministeren fastsætter en høringsperiode på 6 måneder. Efter udløbet af høringsfristen offentliggør ministeren endelige vandområdeplaner.

§ 28. Miljøministeren skal senest 1 år før hver planperiode offentliggøre udkast til regler om miljømål, jf. § 7, stk. 1, for planperioden. Der fastsættes en høringsfrist på 6 måneder. Efter udløbet af høringsfristen fastsætter ministeren reglerne.

Stk. 2. Udkast til ændring af regler om miljømål fastsat efter stk. 1 skal i offentlig høring i mindst 8 uger, før ændringerne kan fastsættes. I særlige tilfælde kan fristen dog fraviges.

§ 29. Miljøministeren skal senest 1 år før hver planperiode offentliggøre udkast til regler om indsatsprogrammer, jf. § 19, stk. 1, for planperioden. Der fastsættes en høringsfrist på 6 måneder. Efter udløbet af høringsfristen fastsætter ministeren reglerne.

Stk. 2. Udkast til ændring af regler om indsatsprogrammer fastsat efter stk. 1 skal i offentlig høring i mindst 8 uger, før ændringerne kan fastsættes. I særlige tilfælde kan fristen dog fraviges.

§ 30. Miljøministeren udarbejder senest 3 år efter offentliggørelsen af vandområdeplaner eller ajourføring heraf, jf. § 27, stk. 1, for hvert vandområdedistrikt en statusrapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelse af indsatsprogrammet.

Stk. 2. Miljøministeren kan anmode kommunalbestyrelsen om oplysninger til brug for udarbejdelse af statusrapporten, jf. stk. 1, herunder bestemme, i hvilken form oplysningerne skal fremsendes.

Kapitel 10

Overvågning

§ 31. Miljøministeren overvåger overfladevandets og grundvandets tilstand og de beskyttede områder.

Stk. 2. Ministeren udarbejder programmer for overvågning af overfladevandets og grundvandets tilstand og for overvågning af beskyttede områder. Ministeren udarbejder tillige et sammenhængende og overordnet overvågningsnet inden for hvert vandområdedistrikt.

Stk. 3. Ministeren fastsætter nærmere regler for tilvejebringelse, indhold, form og iværksættelse af programmer og for overvågningsnettet.

Kapitel 11

Administrative bestemmelser

§ 32. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage beslutninger og afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at beslutninger og afgørelser ikke skal kunne påklages.

§ 33. Miljøministeriets og kommunalbestyrelsens personale eller personer med bemyndigelse fra de pågældende myndigheder har uden retskendelse mod forevisning af legitimation adgang til enhver ejendom for dels at foretage tekniske forarbejder og undersøgelser til forberedelse af beslutninger, dels at gennemføre overvågning efter § 31 eller regler udstedt i medfør heraf. Adgangen skal varsles over for ejeren eller brugeren mindst 2 uger i forvejen.

Stk. 2. Politiet yder nødvendig bistand til at opnå den i stk. 1 nævnte adgang.

Stk. 3. De skader og ulemper, der forvoldes ved foranstaltningerne efter stk. 1, skal erstattes. Erstatningsfastsættelser foretages i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 57 og § 58 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling af taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i lov om offentlige veje §§ 51-56 og §§ 58 a-66 tilsvarende anvendelse.

§ 34. Miljøministeren kan med henblik på udførelse af overvågning, jf. § 31, til eje eller midlertidig brug ekspropriere rettigheder over fast ejendom.

Stk. 2. Ved gennemførelse af ekspropriation efter stk. 1 finder bestemmelserne i § 45 og §§ 47-49 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse, idet ministeren udfører de opgaver, som er tillagt vejbestyrelsen i henhold til lov om offentlige veje.

§ 35. Miljøministeren kan fastsætte regler om digital indberetning, digital indsendelse og digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte IT-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.

Kapitel 12

Ikrafttræden m.v.

§ 36. Loven træder i kraft den 22. december 2013, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 38, nr. 1, 2, og 4-9 samt § 39. Miljøministeren kan herunder bestemme, at ændringerne i træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Offentliggørelse af udkast til arbejdsprogram den 17. maj 2013 med en høringsfrist på 6 måneder opfylder kravene i § 27, stk. 2, 1. og 2. pkt.

Stk. 4. Offentliggørelse af en revideret og ajourført basisanalyse for anden planperiode efter miljømålslovens § 31, stk. 1, senest den 22. december 2013 opfylder kravet i § 27, stk. 3, jf. § 6, stk. 2.

Stk. 5. Offentliggørelse af foreløbig oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver efter miljømålslovens § 29 senest den 22. december 2013 opfylder kravet i § 27, stk. 4.

§ 37. Basisanalysen efter § 6 revideres og ajourføres første gang senest ved lovens ikrafttræden den 22. december 2013.

Stk. 2. Regler om indsatsprogrammer efter § 19 fastsættes første gang senest den 22. december 2015.

Stk. 3. Vandområdeplaner efter § 26 skal være udarbejdet første gang senest den 22. december 2015.

§ 38. I miljømålsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. september 2009 som ændret bl.a. ved § 22 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, § 9 i lov nr. 1273 af 21. december 2011, § 5 i lov nr. 1384 af 28. december 2011 og senest ved lov nr. 514 af 27. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. I lovens titel udgår »vandforekomster og«.

2. I § 1 udgår »for beskyttelse af overfladevand og grundvand samt«.

3. Overskriften til Afsnit II ophæves.

4. Kapitel 2-11 ophæves.

5. § 3, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Vandplanen kan ændres i planperioden. Miljøministeren sørger for offentlig annoncering af forslag til ændring og fastsætter en frist på mindst 8 uger til fremsættelse af indsigelse. Ministeren sørger for offentlig annoncering af den endeligt vedtagne ændring. Offentlig annoncering kan ske udelukkende digitalt. En ændring i vandplanen har retsvirkning som en vandplan, jf. stk. 2.«

6. § 51, § 52, og § 52 a, stk. 2, ophæves.

7. § 53, nr. 1 og 2, ophæves.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 1 og 2.

8. I § 57, stk. 2, udgår »§ 31 c og«.

9. Bilag 1 ophæves.

10. Bilag 2 ophæves.

§ 39. Vandplaner og handleplaner vedtaget efter de regler, der er nævnt i § 38, nr. 4, opretholdes, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, og § 19, stk. 1, i lov om vandplanlægning.

Stk. 2. Regler udstedt med hjemmel i de hidtil gældende bestemmelser forbliver i kraft med virkning for planlægningen efter lov om vandplanlægning, indtil de afløses af regler udstedt med hjemmel i lov om vandplanlægning.

§ 40. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formål og baggrund
2. Lovforslagets hovedindhold
 - 2.1. Vandplanlægningsmyndighed og vandområdedistrikter
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Basisanalysen
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Miljømål
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Indsatsprogrammer
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Vandråd
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Den foreslåede ordning
 - 2.6. Vandområdeplaner
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Den foreslåede ordning
 - 2.7. Overvågning
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Den foreslåede ordning
 - 2.8. Proces og offentlighedens inddragelse
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Den foreslåede ordning
 - 2.9. Ændringer for første planperiode
3. Forholdet til Aarhus-konventionen
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. De administrative konsekvenser for borgerne
7. De miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte organisationer
10. Sammenfattende skema

1. Formål og baggrund

Lovforslaget er en delvis implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), som forpligter medlemsstaterne til at sikre god tilstand i vandmiljøet gennem fastlæggelse af konkrete miljømål for vandforekomster og udarbejdelse af indsatsprogrammer med henblik på opfyldelse af miljømålene. Lovforslaget bidrager endvidere til opfyldelse af forpligtelserne i EU's naturdirektiver (fuglebeskyttelsesdirektivet og habitatdirektivet). Forslaget afløser bestemmelserne om vandplanlægning i miljømålsloven.

Et væsentligt formål med lovforslaget er at styrke interessentinddragelsen i vandplanlægningen. Det skal ses som et led i udmøntningen af miljøministerens 4. vandvej – Folke-

ligt engagement – som ministeren sammen med fire andre vandveje præsenterede efter et vandtopmøde med bl.a. deltagere fra landbrug og grønne organisationer i oktober 2012 som pejlemærker for de kommende generationer af vandplanlægning. Af miljøministerens 4. vandvej fremgår, at vandplanerne skal have en større lokal forankring og et større lokalt medejerskab inden for nogle rammer, som miljøministeren fastlægger. Der skal arbejdes for mindre bureaukrati og mere fokus i inddragelsen af lokale interesser, således at der fremover skal være en større lokal inddragelse i, hvordan vandindsatserne skal gennemføres i det enkelte område.

Lovforslaget er desuden en opfølgning på regeringens aftale med KL "Aftale om kommunernes økonomi 2013", hvoraf det fremgår, at regeringen og Kommunernes Landsforening (KL) er enige om, at reguleringen af vandindsatsen i den næste planperiode inden for rammerne af vandramme-

direktivet skal forenkles og tage afsæt i en mål- og ramme-styring af kommunernes indsats.

Med lovforslaget sker der en styrkelse af lokal inddragelse i vandplanlægningen ved fremover at lade kommunerne udarbejde forslag til hele eller dele af indsatsprogrammerne. I førstkommande planperiode forventes det alene at vedrøre vandløbsindsatser. Herved overlades kommunerne et større spillerum end i dag til at fastlægge den lokale indsats for at forbedre vandløbene. Kommunerne skal inddrage lokale vandråd bestående af interesseorganisationer, hvis der blandt disse er et ønske om at oprette et sådan. Vandrådet skal bidrage med viden om specifikke lokale forhold, der bør tages i betragtning i forbindelse med planlægning af vandløbsindsatserne.

Med lovforslaget etableres et nyt koncept for vandplanlægning som ramme for planperioden 2016-2021 og de efterfølgende planperioder. Den danske vandplanlægning skal således i højere grad følge vandrammedirektivets systematik og fremgangsmåde og dermed være mere enkel og fleksibel.

Der tilstræbes en forenklet og mere direktivnær implementering, end de gældende regler er udtryk for, herunder ved ophævelse af processuelle regler som ikke har ophæng i direktivet. Det drejer sig om reglerne om idéfase, teknisk forhøring, supplerende høring, kommunale vandhandleplaner og klage over tilvejebringelse af de statslige planer. Desuden indføres en mere smidig proces for ændringer af uhenigtsmæssige bestemmelser m.v. i planperioden. Der skal således være kortere vej fra beslutning om indsats til virkningen heraf ude i vandmiljøet. Jo hurtigere indsatsen iværksættes, jo bedre er det for vandmiljøet.

Med forslaget tydeliggøres det, hvilke dele af vandplanlægningen der er juridisk bindende. De politiske beslutninger om miljømål og indsatser vil blive fastsat i bekendtgørelser. Vandområdeplanen vil i overensstemmelse med vandrammedirektivet få karakter af et kommunikationsværktøj, der informerer offentligheden om regeringens planer vedrørende de indsatser, der skal gennemføres for at leve op til direktivets mål om at opnå god tilstand i grundvand, vandløb, søer og kystvande. Vandområdeplanen vil ikke selv være bindende.

Med det foreslåede koncept vil processen for vandplanlægningen for planperioden 2016-2021 og efterfølgende perioder helt overordnet set være således, at miljøministeren – som i dag – skal offentliggøre et arbejdsprogram tre år før planperiodens begyndelse og en basisanalyse samt en oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver to år før planperiodens begyndelse. Et år før planperiodens begyndelse skal miljøministeren offentliggøre en vandområdeplan, der formidler regeringens planer om forbedring af vandmiljøet for den kommende planperiode, herunder bl.a. en gengivelse af mål og resumé af indsatsprogrammer. Målene, herunder brugen af undtagelser, og indsatsprogrammer vil være fastlagt i bekendtgørelser, som ligeledes sendes i offentlig høring inden vedtagelse. Kommunerne og vandrådene vil i den forbindelse have bidraget med forslag til indsatsprogrammernes dele om vandløbsindsatser. Miljøministeren vil efter den offentlige høring og eventuelle justerin-

ger af bekendtgørelsesudkast og vandområdeplan vedtage bekendtgørelserne og offentliggøre vandområdeplanen senest på dagen for planperiodens begyndelse. Hvis der i løbet af planperioden, f.eks. på baggrund af ny viden om indsatser eller faktiske forhold, er behov for at ændre fastlagte mål og/eller indsatser, kan dette ske ved at ændre de pågældende bekendtgørelser herom.

Lovforslaget skal desuden ses i forlængelse af den ændring af miljømålsloven, som blev gennemført i forrige folketingssamling om en forenkling af reglerne om udarbejdelse af de statslige Natura 2000-planer (L 193, folketingsåret 2012-13).

Der vil blive fremsat selvstændigt lovforslag om ændring i en række love som følge af vedtagelsen af dette lovforslag.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Vandplanlægningsmyndighed og vandområdedistrikter

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Vandrammedirektivet

Vandrammedirektivets bestemmelser finder anvendelse på Danmarks samlede landareal, som udgøres af vandløbsoplande, og de samlede kystvande, som rækker ud til 12 sømil fra basislinjen, hvorfra bredden af territorialfarvandet måles. Dog sker opgørelse af indsatsbehov kun ud til 1 sømil fra basislinjen. Direktivet gælder ikke i internationalt farvand.

Landarealet skal ifølge direktivet opdeles i vandområdedistrikter, som udgøres af et eller flere sammenhængende vandløbsoplande og tilhørende kystvande. Desuden skal grænseoverskridende vandløbsoplande afgrænses særskilt i et internationalt vandområdedistrikt.

2.1.1.2. Miljømålsloven

Efter miljømålsloven er miljøministeren vanddistriktsmyndighed.

Danmark er opdelt i fire vanddistrikter, som fremgår af et bilag til loven. De fire vanddistrikter er efter den praksis, der er anvendt i forbindelse med tilvejebringelse af de første vandplaner, opdelt i 23 hovedvandoplande.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at miljøministeren - som hidtil - er vandplanlægningsmyndighed. Det foreslås desuden, at ministeren fastsætter regler om den nærmere afgrænsning af vandområdedistrikterne og om hovedvandoplande. Det er hensigten, at den nuværende opdeling vil blive opretholdt, således at der fastsættes fire vandområdedistrikter og 23 hovedvandoplande. Fastholdelsen af de 23 hovedvandoplande er begrundet i et administrativt hensyn i forbindelse med den foreslåede ordning om kommunernes udarbejdelse af forslag til hele eller dele af indsatsprogrammerne under inddragelse af lokale vandråd, jf. lovforslagets § 22, stk. 2, og § 25. I lyset af erfaringerne fra planlægningen for perioden 2016-2021 kan det evt. blive relevant at revurdere opdelingen i hovedvandoplande.

2.2. Basisanalysen

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Vandrammedirektivet

Det følger af vandrammedirektivets artikel 5, at hver medlemsstat skal sikre, at der for hvert vandområdedistrikt, der ligger inden for dens område, foretages en analyse af dets karakteristika, en vurdering af menneskelige aktiviteter indvirkning på overfladevandets og grundvandets tilstand samt en økonomisk analyse af vandanvendelsen i overensstemmelse med de tekniske specifikationer i vandrammedirektivets bilag II og III. I analysen af vandområdedistriktets karakteristika indgår bl.a. en kortlægning og afgrænsning af de enkelte vandforekomster (overfladevandområder og grundvandsforekomster). Et overfladevandområde er ifølge direktivet en afgrænset og betydelig mængde overfladevand, mens en grundvandsforekomst er en separat mængde grundvand i et eller flere grundvandsmagasiner. Det er inden for disse rammer op til de enkelte medlemsstater at foretage den mest hensigtsmæssige afgrænsning af de enkelte vandforekomster.

Direktivet fastslår, at ovennævnte analyser og vurderinger skal afsluttes senest 4 år efter direktivets ikrafttræden, det vil sige senest d. 22. december 2004, og revideres og ajourføres om nødvendigt senest den 22. december 2013 og derefter hvert syvte år.

Vandrammedirektivets bilag II uddyber kravene til analyse af vanddistriktets karakteristika og vurderingen af menneskelige aktiviteter indvirkning på overfladevand og grundvand. Vandrammedirektivets bilag III uddyber kravene til den økonomiske analyse af vandanvendelsen.

Analyserne og vurderingerne skal ifølge vandrammedirektivets artikel 11, stk. 1 og stk. 3, litra i, indgå i grundlaget for udarbejdelse af indsatsprogrammerne.

2.2.1.2. Miljømålsloven

Vandrammedirektivets artikel 5 er i dag implementeret i miljømålslovens § 6 om basisanalysen. Vandrammedirektivets bilag II og III er implementeret gennem tre bekendtgørelser, der alle indeholder nærmere regler om basisanalysens form og indhold. Der er tale om bekendtgørelse om karakterisering af vandforekomster, opgørelse af påvirkninger og kortlægning af vandressourcer, bekendtgørelse om udarbejdelse af økonomisk analyse til brug for vandplaner og bekendtgørelse om indhold og form af basisanalysen for første vandplanperiode.

Basisanalysen har til formål at sikre, at vandplanlægningen sker på et oplyst grundlag. Basisanalysen skal således sikre, at der forud for udarbejdelse af udkast til vandplaner og indsatsprogrammer foreligger den nødvendige viden om vandforekomsterne inden for vanddistriktet, herunder viden om beliggenhed og miljøtilstand, viden om de påvirkninger, som vandforekomsterne er udsat for, samt øvrig viden om vandanvendelsen. Som elementer i basisanalysen indgår en indledende identifikation, afgrænsning og karakterisering af alle overfladevandområder og grundvandsforekomster, herunder identifikation af kunstige og stærkt modificerede

overfladevandområder, samt en typeinddeling af alle vandløb, søer, overgangsvande og kystvande i henhold til vandrammedirektivets bilag II.

Vurderingen af de menneskelige aktiviteter indvirkning på overfladevand og grundvand omfatter en opgørelse af belastninger og en vurdering af påvirkningen af overfladevandområdenes og grundvandsforekomsternes tilstand. Dette gøres med henblik på at vurdere sandsynligheden for, at fastsatte miljømål for vandområderne ikke kan nås.

Den økonomiske analyse af vandanvendelsen har til formål at give et generelt billede af økonomien ved vandanvendelsen i vandområdedistriktet.

Vurderinger af overfladevandområdenes og grundvandsforekomsternes tilstand og påvirkninger af disse baseres på data fra det nationale overvågningsprogram NOVANA (Nationalt Overvågningsprogram for Vandmiljø og Natur), jf. herved kapitlet om overvågning.

Efter de gældende regler skal basisanalysen offentliggøres mindst to år inden begyndelsen af planperioden, som løber over seks år, næste gang fra 22. december 2015. Dette følger af miljømålslovens § 31.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at miljøministeren skal sikre, at der for hvert vandområdedistrikt foreligger en basisanalyse. Forslaget er i hovedtræk en videreførelse af de eksisterende regler i § 5, nr. 1, og § 6 i miljømålsloven.

I den foreslåede bestemmelse er det tydeliggjort, at kravet til basisanalysen forud for 2. og 3. vandplanperiode består i at revidere og ajourføre basisanalysen i nødvendigt omfang. Den første basisanalyse blev offentliggjort i 2005-2006. Den basisanalyse, der skal foreligge senest den 22. december 2013, vil således i praksis skulle udarbejdes med hjemmel i miljømålsloven og bestå af en revision og ajourføring af den første basisanalyse. Bl.a. overvejes en revision af den nuværende afgrænsning af overfladevandområder.

Det foreslås desuden, at basisanalysen skal offentliggøres. Vandrammedirektivet indeholder ikke krav om offentliggørelse af basisanalysen. Regeringen finder det imidlertid hensigtsmæssigt, at basisanalysen offentliggøres, således at offentligheden kan gøre sig bekendt med dokumenternes indhold.

2.3. Miljømål

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Vandrammedirektivet

Vandrammedirektivet indeholder en række miljømål. Overordnet skal medlemsstaterne på baggrund af fastlagte indsatsprogrammer iværksætte de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forebygge forringelse af tilstanden for alle vandforekomster (overfladevandområder og grundvandsforekomster), og de skal beskytte, forbedre og restaurere vandforekomster med henblik på at opfylde et generelt mål om "god tilstand for overfladevand" i alle overfladevandområder, "god grundvandstilstand" i alle grundvandsforekomster og "godt økologisk potentiale" og "god kemisk til-

stand" i alle kunstige og stærkt modificerede vandområder senest 22. december 2015.

Vandrammedirektivet definerer "kunstigt vandområde" som forekomst af overfladevand (overfladevandområde) skabt ved menneskelig aktivitet, mens begrebet "stærkt modificeret vandområde" er defineret som "forekomst af overfladevand, der som et resultat af fysiske ændringer som følge af menneskelig aktivitet i væsentlig grad har ændret karakter som angivet af medlemsstaten i henhold til direktivets bestemmelser.

Efter direktivet har medlemsstaterne mulighed for at udpege et overfladevandområde som kunstigt eller stærkt modificeret, hvilket har den konsekvens, at der i en vis udstrækning accepteres ændringer af vandområdets hydromorfologiske karakteristika, og at miljømålet er godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand. Det er desuden en forudsætning, at det ikke strider mod andre hensyn, f.eks. naturbeskyttelsehensyn og habitatdirektivet.

Udpegningen af et vandområde som stærkt modificeret forudsætter, at vandområdets hydromorfologiske karakteristika er ændret i en sådan grad, at de ændringer af vandområdet, som er nødvendige for at opnå god tilstand, ville have betydelige negative indvirkninger på miljøet generelt eller vigtige bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter, og at de formål, der tilsigtes ved de modificerede karakteristika af vandområdet, ikke med rimelighed på grund af tekniske vanskeligheder eller uforholdsmæssigt store omkostninger kan opnås med andre midler, som miljømæssigt er en bedre løsning. Ændringerne af vandområdets karakteristika skal således være langvarige og omfatte både morfologiske og hydrologiske ændringer.

Ved siden af ovennævnte miljømål skal medlemsstaterne for overfladevand desuden reducere forureningen med prioriterede stoffer og standse eller udfase emissioner, udledninger og tab af prioriterede farlige stoffer. For grundvand skal medlemsstaterne forebygge eller begrænse tilførslen af forurenende stoffer og vende enhver væsentlig og vedvarende opadgående tendens i koncentrationen af ethvert forurenende stof hidrørende fra menneskelig aktivitet med henblik på at nedbringe forureningen af grundvand.

For beskyttede områder, som er områder udpeget som drikkevandsforekomster efter direktivets artikel 7 og områder udpeget i henhold til anden EU-lovgivning (skaldyrvandsdirektivet, badevandsdirektivet, nitratdirektivet, byspildevandsdirektivet, habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet), skal de krav og mål, der i denne EU-lovgivning er fastsat for overfladevandområder eller grundvandsforekomster, som udgangspunkt også overholdes senest 22. december 2015, medmindre strengere krav eller kortere frister er fastsat i den lovgivning, hvorefter de beskyttede områder er udpeget.

For overfladevand og grundvand er målet om henholdsvis god tilstand for overfladevand og god grundvandstilstand opfyldt, når der for vandløb, søer, overgangsvande og kystvande er opnået både "god økologisk tilstand" og "god ke-

misk tilstand", og når der for grundvand er opnået både "god kvantitativ tilstand" og "god kemisk tilstand".

Direktivets bilag V indeholder normative definitioner, der nærmere beskriver, hvad der forstås ved bl.a. god økologisk tilstand for vandløb, søer, overgangsvande og kystvande og godt økologisk potentiale for stærkt modificerede og kunstige vandområder. De normative definitioner er med hensyn til god økologisk tilstand yderligere detaljeret og konkretiseret i en beslutning fra EU-kommissionen om fastsættelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af værdierne for klassifikationerne i medlemsstaternes overvågningssystemer som resultat af interkalibreringen (2008/915/EF), som fastsætter konkrete værdier for grænser mellem kvalitetsklasser i medlemsstaternes metoder til biologisk bedømmelse af tilstanden i vandområderne.

Medlemsstaterne kan for konkrete overfladevandområder og grundvandsforekomster fravige miljømålene, når nærmere fastsatte betingelser er opfyldt. Medlemsstaterne kan enten forlænge fristen for mål opfyldelsen, fastsætte mindre strenge mål, se bort fra midlertidig forringelse af tilstanden eller eventuelt permanent se bort fra målene eller fra forringelse fra høj til god tilstand i forbindelse med nye ændringer af de fysiske forhold eller nye udviklingsaktiviteter. Når miljømålene fraviges for konkrete vandforekomster, må det ikke vedvarende hindre opfyldelse af miljømålene i andre vandforekomster, og det skal være foreneligt med gennemførelsen af EU's miljølovgivning i øvrigt. Anvendelse af vandrammedirektivets bestemmelser skal garantere mindst samme beskyttelsesniveau som i den EU-lovgivning, der gik forud for direktivet.

2.3.1.2. Miljømålsloven

Det er i miljømålsloven fastsat, at miljømål for alle vandforekomster i vanddistriktet skal fastsættes i vandplanen. Som generelt miljømål gælder, at forringelser af tilstanden af alle overfladevandområder og alle grundvandsforekomster skal forebygges, at der ikke må ske øget direkte og indirekte forurening af overfladevand, og at øget forurening af havet uden for vanddistrikterne så vidt muligt skal undgås.

For alle overfladevandområder og alle grundvandsforekomster gælder, at de skal have opnået god tilstand senest 22. december 2015.

For vandområder, som i henhold til nærmere fastsatte betingelser i overensstemmelse med vandrammedirektivet er udpeget som kunstige eller stærkt modificerede, er målet godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand.

For vandområder, som er udpeget som drikkevandsforekomster eller som skaldyrvande, gælder særlige krav til vandkvaliteten, hvorved de hensyn varetages, som er formålet med udpegningen. For drikkevandsforekomsterne skal de særlige krav være opfyldt senest 22. december 2015, for skaldyrvande er fristen seks år efter udpegningen.

Målene om god tilstand for overfladevand og god tilstand for grundvand, men ikke målet om godt økologisk potentiale for kunstige og stærkt modificerede vandområder, kan fraviges, forudsat at nærmere fastsatte betingelser er opfyldt. Der

kan her fastsættes mindre strenge miljømål end god tilstand for overfladevand og god tilstand for grundvand, og der kan fastsættes strengere miljømål end god tilstand for overfladevand.

Endvidere kan fristen 22. december 2015 for opfyldelse af miljømålene god tilstand for overfladevand, god tilstand for grundvand og godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand for kunstige og stærkt modificerede vandområder forlænges med henblik på en gradvis opfyldelse af målene, forudsat at nærmere fastsatte betingelser er opfyldt.

Hvis der i medfør af anden lovgivning er fastsat strengere krav til kvaliteten af en given vandforekomst eller er fastsat kortere frister for opfyldelse af miljømål, gælder disse krav og frister.

Efter miljømålslovens § 3, stk. 2, er statslige myndigheder, regionsråd og kommunalbestyrelser ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af vandplanen og den kommunale handleplan og skal herunder sikre gennemførelsen af indsatsprogrammet og den kommunale handleplan. Miljømålene fremgår af kapitel 1.2 i forslag til vandplaner.

Efter miljømålslovens § 3, stk. 3, kan miljømålene i en vandplan ændres i løbet af den 6-årige planperiode i overensstemmelse med de almindelige procedureregler for vedtagelse af en vandplan, herunder offentlig høring i seks måneder og eventuel supplerende høring, jf. miljømålslovens §§ 28-31.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det er efter vandrammedirektivet ikke et krav, at målene fastsættes i vandområdeplanen. Direktivet kræver alene, at planen skal indeholde en liste over de miljømål, der er opstillet i medfør af direktivets artikel 4 for overfladevand, grundvand og beskyttede områder, herunder navnlig identifikation af tilfælde, hvor der er gjort brug af direktivets undtagelsesbestemmelser i artikel 4, stk. 4, 5, 6 og 7, samt de dertil hørende oplysninger som krævet i denne artikel, jf. direktivets bilag VII, del A, nr. 5. og del B, nr. 1.

Erfaringerne fra første planperiode har vist, at der er behov for at tydeliggøre, hvilke dele af vandplanlægningen der er juridisk bindende, hvilket bl.a. gælder de fastlagte miljømål, herunder brugen af undtagelsesbestemmelser.

Erfaringerne har endvidere vist, at der er behov for at frigøre målfastsættelsen fra de procedureregler, der gælder for vedtagelsen af vandplanen (i anden planperiode og frem vandområdeplanen). Der er således behov for uafhængigt af den 6-årige planlægningscyklus at kunne ændre målfastsættelsen f.eks. på baggrund af ny viden, herunder om vandforekomsternes tilstand, og behovet for og de tekniske og økonomiske muligheder for at iværksætte foranstaltninger med henblik på målopfyldelse.

Det foreslås på den baggrund, at de konkrete miljømål for de enkelte vandforekomster fremover fastlægges og angives af miljøministeren i en bekendtgørelse. Miljømålene udgør således den retlige ramme for myndighedernes vandforvaltning.

Vandområdeplanen for anden planperiode vil herefter alene skulle indeholde de oplysninger om miljømål, som er krævet efter direktivet. Dette skal ses i sammenhæng med forslaget om, at vandområdeplanen ikke i sig selv skal være bindende, som det er tilfældet i dag med vandplanerne. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede kapitel om vandområdeplanens indhold, afsnit 2.6.

Med lovforslaget opstilles regler for miljøministerens fastlæggelse af de konkrete miljømål, som skal være styrende for indsatsplanlægningen og iværksættelsen af konkrete indsatser. Miljømålene udgør således den retlige ramme for myndighedernes vandforvaltning og indebærer ikke i sig selv handlepligter for myndigheder og borgere. Myndigheder vil dog gennem miljøministerens fastlæggelse af indsatsprogrammer blive forpligtet til at gennemføre foranstaltninger med henblik på, at miljømålene opfyldes. Der henvises til det foreslåede kapitel om indsatsprogrammer, afsnit 2.4. Det bemærkes i den forbindelse, at det er miljøministeren, der har det overordnede ansvar for overholdelse af vandrammedirektivet, herunder direktivets bestemmelser om miljømål og opfyldelse heraf.

Miljøministeren skal i en bekendtgørelse fastlægge konkrete miljømål for de enkelte overfladevandområder og grundvandsforekomster i overensstemmelse med lovens opstillede generelle miljømål, herunder god tilstand i 2015, og bestemmelser om adgang til at fravige miljømål, herunder fristforlængelse, mindre strenge miljømål m.v. De opstillede generelle miljømål og bestemmelserne om adgang til at fravige miljømål skal fortolkes i overensstemmelse med vandrammedirektivets bestemmelser om samme. Der henvises til lovforslagets §§ 7-13.

Det foreslås i den forbindelse, at miljøministeren skal fastsætte nærmere regler om miljømål, herunder hvad der skal forstås ved god tilstand for overfladevand, godt økologisk potentiale for kunstige og stærkt modificerede vandområder og god kemisk tilstand for overfladevand samt god tilstand for grundvand. Miljøministeren skal herigennem blandt andet sikre, at vandrammedirektivets bilag V og EU-kommisionens beslutning om interkalibreringsresultater (2008/915/EF) gennemføres. Der henvises til lovforslagets § 8.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren forud for fastsættelse af regler om konkrete miljømål for en kommende planperiode skal sende et udkast hertil i seks måneders offentlig høring sammen med udkast til regler om indsatsprogram og udkast til vandområdeplaner, jf. lovforslagets §§ 27-29.

Miljøministeren skal i forbindelse med en kommende planperiode dog en vis tid forud for udsendelsen af udkast til regler om konkrete miljømål i offentlig høring fremsende udkast til regler om konkrete miljømål til brug for kommunernes udarbejdelse af forslag til indsatsprogrammets supplerende foranstaltninger, jf. lovforslagets § 22, stk. 3.

I løbet af en planperiode vil ændring af konkrete miljømål kunne ske ved at ændre bekendtgørelsen herom. Der er ikke krav om, at vandområdeplanen samtidig skal ændres. Æn-

dringer af konkrete miljømål i løbet af en planperiode vil skulle indarbejdes i førstkomende revision af vandområdeplanen i overensstemmelse med den fastsatte planlægningscyklus.

Afgrænsningen af de enkelte overfladevandområder og grundvandsforekomster sker i forbindelse med basisanalysen, jf. lovforslagets § 6 og bemærkninger hertil.

De foreslåede regler om miljømål vil skulle have virkning for planlægningen for anden planperiode (2016-2021) og frem.

2.3.2.1. Særligt om målsætning af kunstige og stærkt modificerede overfladevandområder

De foreslåede bestemmelser om udpegning og målsætning af kunstige og stærkt modificerede overfladevandområder viderefører miljømålslovens regler herom. Dette betyder, at miljøministeren fortsat i overensstemmelse med vandrammedirektivet kan udpege et vandområde som kunstigt eller stærkt modificeret, hvis vandområdets hydromorfologiske karakteristika er ændret i en sådan grad, at de ændringer af vandområdet, som er nødvendige for at opnå god tilstand, ville have betydelige negative indvirkninger på miljøet generelt eller vigtige bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter, og de formål, der tilsigtes ved vandområdet, ikke med rimelighed på grund af tekniske vanskeligheder eller uforholdsmæssigt store omkostninger kan opnås med andre midler, som miljømæssigt er en bedre løsning. Det er desuden en forudsætning, at udpegningen sker under respekt af anden EU-lovgivning, herunder habitatdirektivet.

Det præciseres, at de konkrete miljømål for overfladevandområder, som udpeges som kunstige og stærkt modificerede, fastlægges med henblik på, at disse vandområder senest den 22. december 2015 opnår godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand for overfladevand.

De foreslåede bestemmelser overlader i overensstemmelse med vandrammedirektivet og som de gældende bestemmelser i miljømålsloven miljøministeren et betydeligt skøn ved vurderingen af, hvornår der må antages at være tale om ”betydelige negative indvirkninger” eller ”uforholdsmæssigt store omkostninger”.

Der henvises til lovforslagets § 9.

2.3.2.2. Særligt om brug af undtagelsesbestemmelser

De foreslåede bestemmelser om undtagelser fra de generelle miljømål indeholder mindre præciseringer af de gældende regler i miljømålsloven med det formål at sikre en mere direktivnær regulering. Det er bl.a. præciseret, at det er muligt at fastsætte mindre strenge miljømål for kunstige og stærkt modificerede vandområder end godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand.

Efter forslaget vil ministeren træffe beslutning om brugen af undtagelsesbestemmelser vedrørende forlængelse af frist for opfyldelse af miljømål og fastsættelse af mindre strenge mål i forbindelse med udstedelsen af de ovennævnte regler om konkrete miljømål og eventuelle ændringer heraf.

For så vidt angår anvendelse af undtagelsesbestemmelsen om fristforlængelse afgøres det af miljøministeren, om om-

kostningerne ved målopfyldelse i planperioden må anses for uforholdsmæssigt store. Vandrammedirektivets undtagelse indrømmer på dette punkt miljøministeren et meget betydeligt skøn, som grundlæggende er af politisk karakter. Skønnet angår i udgangspunktet den enkelte vandforekomst, men forudsættes udøvet samlet for vandforekomster i samme situation eller for hvilke, der ikke foreligger tilstrækkelig viden til en mere individuel vurdering af nyttevirkningen. Undtagelsesbestemmelsen kan desuden anvendes, hvis nyttevirkningen ved at gennemføre alle nødvendige indsatser i planperioden ikke er proportional med omkostningerne herved sammenholdt med den samlede nyttevirkning og omkostninger ved at udskyde visse indsatser til en senere planperiode.

Det foreslås desuden, at miljøministeren i regler om miljømål kan fastsætte, at nye ændringer af et overfladevandområdes fysiske karakteristika, forandringer i en grundvandsforekomsts niveau eller nye bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter under nærmere angivne betingelser kan begrunde, at de fastlagte konkrete miljømål ikke opfyldes, herunder for et eller flere kvalitetselementer. Reglerne skal udmønte og være i overensstemmelse med bestemmelsen i vandrammedirektivets artikel 4, stk. 7, om mulighederne for i løbet af en planperiode at iværksætte nye aktiviteter m.v. med betydning for allerede fastlagte miljømål. Bemyndigelsesbestemmelsen skal bl.a. anvendes til at fastsætte regler om administration i forhold til sager, hvor der efter anden lovgivning ønskes at give tilladelse til nye aktiviteter m.v., som har betydning for opfyldelsen af konkrete miljømål for en eller flere vandforekomster. Det er i den forbindelse hensigten at fastsætte regler om, at myndigheder forud for meddelelse af tilladelser efter anden lovgivning til aktiviteter m.v., som betyder, at konkrete miljømål ikke kan opfyldes, skal anmode om og afvente miljøministerens dispensation fra de konkrete miljømål, før tilladelsen til aktiviteten m.v. kan gives.

2.3.2.3 Særligt om aktivitetszoner

I tilknytning til havne, sejlrender, slusefjorde og klappladser foregår en række aktiviteter af samfundsmæssig afgørende betydning, idet opretholdelse af bestemte vanddybder i havne, sejlrender og slusefjorde er nødvendig, hvis skibe skal kunne sejle i de danske farvande og tilgå havne. Samtidig er der behov for at flytte det opgravede materiale. Dette sker ved klappning af det opgravede materiale. Disse aktiviteter kan have indvirkning på både biologiske, hydromorfologiske (dvs. fysiske) og fysisk-kemiske forhold i vandområderne. Uanset om disse aktiviteter finder sted i et overfladevandområde, som har miljømålet ’god tilstand’ eller ’godt økologisk potentiale’, vil miljømålet ikke kunne opfyldes de steder, hvor aktiviteternes miljøpåvirkning foregår. Da aktiviteterne har en begrænset påvirkning, vurderes det dog ikke at påvirke den samlede bedømmelse af et vandområdes tilstand.

På denne baggrund foreslås, at miljøministeren for havne, sejlrender, slusefjorde og klappladser kan foretage en vejledende registrering inden for et overfladevandområde af nærmere afgrænsede aktivitetszoner, hvor den samlede udstræk-

ning af hver enkelt aktivitetszone inden for et overfladevandområde kun udgør en mindre del af overfladevandområdets udstrækning, at påvirkningen fra aktiviteterne i hver zone vurderes at være ubetydelig for vandområdet, og at aktivitetszonerne hverken særskilt eller samlet set vedvarende udelukker eller hindrer opfyldelse af miljømålet i overfladevandområdet. Det er desuden en forudsætning, at aktivitetszonerne respekterer habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

2.3.2.4. Særligt om offentlighedens inddragelse

Det foreslås, at offentligheden inddrages i forbindelse med miljøministerens fastsættelse af regler om nye eller ændrede konkrete miljømål, herunder i forbindelse med anvendelsen af de foreslåede undtagelsesbestemmelser. Inddragelsen sker ved, at miljøministeren offentliggør et udkast til bekendtgørelsen herom, jf. lovforslagets § 28 og bemærkninger til kapitlet om proces og offentlighedens inddragelse.

Hvis udstedelsen af regler om konkrete miljømål indebærer anvendelse af mulighederne for at udpege vandforekomster som kunstige eller stærkt modificerede eller anvendelse af mulighederne for at fastsætte en længere frist for at opfylde miljømålet eller fastsætte et mindre strengt miljømål, skal udkastet ledsages af oplysninger herom samt begrundelserne for, at bestemmelserne tages i anvendelse, jf. lovforslagets § 15, stk. 1.

Tilsvarende foreslås det, at begrundelsen for beslutninger om fravigelse af konkrete miljømål ved nye aktiviteter m.v. skal offentliggøres, jf. lovforslagets § 15, stk. 1.

Oplysningerne og begrundelserne vil skulle medtages i førstkomende revision af vandområdeplanen i overensstemmelse med den fastsatte planlægningscyklus.

Udkast til regler efter lovforslagets § 7, stk. 1, skal ledsages af eventuelle miljørapporter udarbejdet efter reglerne i lov om miljøvurdering af planer og programmer (SMV). Forinden udstedelse af regler efter bestemmelsen skal der desuden gennemføres en vurdering efter reglerne om beskyttelse af internationale naturbeskyttelsesområder.

2.4. Indsatsprogrammer

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Vandrammedirektivet

Medlemsstaterne skal med henblik på at opfylde vandrammedirektivets miljømål iværksætte og gennemføre foranstaltninger fastlagt i indsatsprogrammer for hvert vandområdedistrikt. Indsatsprogrammerne skal således indeholde foranstaltninger med henblik på at forebygge forringelse af tilstanden for alle vandforekomster (overfladevandområder og grundvandsforekomster), og foranstaltninger til beskyttelse, forbedring og restaurering af vandforekomster med henblik på opfyldelse af et generelt mål om ”god tilstand for overfladevand” i alle overfladevandområder, ”god grundvandstilstand” i alle grundvandsforekomster og ”godt økologisk potentiale” og ”god kemisk tilstand” i alle kunstige og stærkt modificerede vandområder senest 22. december 2015.

Indsatsprogrammerne skal indeholde oplysning om følgende elementer:

- gennemførelse af eksisterende EU-lovgivning til beskyttelse af vand,
- regulering af udledningen af forurenende stoffer,
- kontrol af vandindvinding,
- forebyggelse og regulering af forurening, der spredes diffust,
- regulering af udledning af forurenende stoffer fra industrielle aktiviteter, kommunale renseanlæg, regnbetingede udløb m.v.,
- eliminering af forurening af overfladevand med stoffer, der er opført på listen over prioriterede stoffer,
- vedvarende reduktion af forurening med andre stoffer, som ellers ville være til hinder for opfyldelse af miljømålene,
- forbud mod direkte udledning af forurenende stoffer til grundvand,
- regulering i øvrigt af alle betydende negative indvirkninger på vandforekomsternes tilstand.

Hvis ikke disse grundlæggende foranstaltninger er tilstrækkelige til at sikre opfyldelse af miljømålene, skal myndighederne fastlægge supplerende foranstaltninger i indsatsprogrammerne. Disse foranstaltninger kan omfatte lovgivningsmæssige, administrative eller økonomiske styringsmidler, frivillige aftaler, retningslinjer for bedste miljøpraksis mv. inden for de enkelte vandområdedistrikter.

Indsatsprogrammerne skal revurderes hvert sjette år.

2.4.1.2. Miljømålsloven

Miljømålsloven indeholder regler, hvorefter indsatsprogrammer for overfladevandområder og grundvand skal udarbejdes på baggrund af basisanalysen og resultaterne af overvågningsprogrammerne, og hvorefter programmerne skal sikre, at miljømålene bliver opfyldt inden for de fastsatte tidsfrister.

Indsatsprogrammerne skal efter miljømålsloven som minimum indeholde de foranstaltninger, der skal gennemføres i vandområdedistriktet, og retningslinjer for de tilladelser og andre afgørelser med betydning for beskyttelsen af vand, som meddeles i medfør af den relevante sektorlovgivning. Indsatsprogrammet skal således indeholde retningslinjer for afgørelser, der kan træffes med henblik på at beskytte, forbedre og restaurere alle vandforekomster. Retningslinjer for kunstige og stærkt modificerede overfladevandområder skal fastsættes med henblik på at beskytte og forbedre disse områder.

Indsatsprogrammet skal endvidere indeholde en økonomisk analyse med henblik på at vurdere den mest omkostningseffektive kombination af foranstaltninger.

Foranstaltninger, der er fastsat i et indsatsprogram, skal første gang være iværksat senest den 22. december 2012. Enhver ny eller ændret foranstaltning skal være iværksat senest 3 år efter vedtagelsen af den reviderede vandplan.

Bekendtgørelse nr. 863 af 28. juni 2010 fastsætter nærmere regler for indholdet af vandplaner og om indsatsprogrammet mv.

Indsatsprogrammer vedtages efter miljømålsloven som en integreret del af vandplanen og er bindende for myndigheder. Det fremgår således af miljømålslovens § 3, stk. 2, at statslige myndigheder, regionsråd og kommunalbestyrelser ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen er bundet af vandplanen og den kommunale handleplan og skal herunder sikre gennemførelsen af indsatsprogrammet og den kommunale handleplan. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen bl.a., at alle kommunale og statslige myndigheder er bundet af vandplanen, og at det indebærer, at de ved udøvelsen af deres beføjelser inden for lovgivningens rammer skal lægge planen til grund. Det fremgår endvidere, at der også ligger en pligt for myndighederne til inden for deres respektive ansvarsområde at iværksætte de tiltag, som indsatsprogrammet foreskriver.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Indsatsprogrammernes retlige status og de fastsatte retningslinjers anvendelsesområde, indhold og rækkevidde har i visse tilfælde givet anledning til tvivl. Erfaringerne fra første planperiode har således vist, at der navnlig af hensyn til retssikkerheden er behov for at klarlægge de retlige rammer i forbindelse med regulering af vandmiljøet. Herudover har der vist sig behov for, at der i løbet af planperioden kan gennemføres andre mere dokumenterbare miljø- og omkostningseffektive foranstaltninger i bestemte vandforekomster end de foranstaltninger, der er fastsat i indsatsprogrammet, som følge af ny viden, herunder om foranstaltningernes effekt, vandforekomsternes tilstand og de tekniske og økonomiske muligheder for at iværksætte foranstaltninger med henblik på målopfyldelse.

Det foreslås derfor, at indsatsprogrammer udstedes i bekendtgørelsesform, jf. lovforslagets § 19, stk. 1.

Med lovforslaget kan miljøministeren som i dag i indsatsprogrammet pålægge regionsråd og kommunalbestyrelser at bringe bestemte prioriteringer, beføjelser m.v. inden for lovgivningen i anvendelse. Indsatsprogrammet vil også efter aftale herom med vedkommende ressortansvarlige minister kunne indeholde bindende indsats for andre relevante ministeriers områder. Indsatsprogrammets foranstaltninger vil således være bindende for myndigheder, og ved den konkrete udmøntning af de fastlagte foranstaltninger i forbindelse med myndigheders administration af sektorlovgivningen vil foranstaltningerne få nærmere bestemte retsvirkninger for borgere.

Miljøministeren skal på baggrund af basisanalysen, overvågningsresultater og anden relevant viden samt en opgørelse over indsatsbehovet fastsætte regler, som for hvert vandområdedistrikt fastlægger et indsatsprogram med henblik på opfyldelse af de konkrete miljømål, der er fastlagt i regler udstedt efter lovforslagets § 7, stk. 1. Miljøministeren kan i den forbindelse desuden fastlægge delindsatsprogrammer inden for hvert vandområdedistrikt, hvis der skulle være behov herfor. Ved fastlæggelse af indsatsprogrammet foretages med udgangspunkt i den økonomiske analyse af vandansværelsen, som indgår i basisanalysen, et skøn over, hvilken

kombination af foranstaltninger, der vil være den mest omkostningseffektive.

Indsatsprogrammet skal i overensstemmelse med vandrammedirektivet bestå af grundlæggende og supplerende foranstaltninger, jf. lovforslagets § 20, stk. 2 og 3.

Grundlæggende foranstaltninger er foranstaltninger, der gennemfører EU-lovgivning, som allerede er fastsat i sektorlovgivningen, og eventuelle yderligere foranstaltninger til gennemførelse af EU-forpligtelser. For så vidt angår foranstaltninger, som allerede er fastsat i anden lovgivning, vil der i indsatsprogrammet blot blive henvist hertil.

Supplerende foranstaltninger er foranstaltninger, som ud over de grundlæggende foranstaltninger er nødvendige for at opfylde de fastlagte konkrete miljømål. Supplerende foranstaltninger kan være generelle og dermed møntet på alle vandforekomster, herunder vandforekomsterne inden for det pågældende vandområdedistrikt, eller konkrete foranstaltninger, der er møntet på nærmere bestemte overfladevandområder eller grundvandsforekomster. Generelle supplerende foranstaltninger kan f.eks. være generelle regler om krav til rensning af spildevand, mens konkrete supplerende foranstaltninger f.eks. kan være krav om genskabelse af fri kontinuitet (f.eks. nedlæggelse af stemmeværker) i nærmere bestemte overfladevandområder eller krav om en nærmere indsats i et overfladevand på baggrund af flere mulige virkemidler. Supplerende foranstaltninger kan være foranstaltninger, der allerede er fastsat i anden lovgivning. I så fald henvises blot hertil i indsatsprogrammet.

De regler efter lovforslagets § 19, stk. 1, hvori der fastlægges indsatsprogram, vil for så vidt angår foranstaltninger således samlet indeholde en henvisning til allerede gennemførte grundlæggende og supplerende foranstaltninger samt en nærmere fastlæggelse af fornødne, yderligere grundlæggende og supplerende foranstaltninger med henblik på henholdsvis at gennemføre EU-lovgivning og opfylde fastsatte konkrete miljømål.

De yderligere supplerende foranstaltninger vil i praksis navnlig være foranstaltninger, der skal udmøntes gennem og i overensstemmelse med sektorlovgivningen, f.eks. vandløbsloven. Der kan som i dag være tale om både sektorlovgivning under Miljøministeriets ressort og sektorlovgivning, der hører under andre ministerier.

Indsatsprogrammet vil herudover bestå af regler, hvorefter myndigheder skal gennemføre de fastlagte foranstaltninger samt regler om, hvornår fastlagte foranstaltninger kan erstattes af andre dokumenterbart lige så miljø- eller omkostningseffektive foranstaltninger, jf. lovforslagets § 20, stk. 4.

Bekendtgørelserne om indsatsprogrammer og sektorlovgivningen, der hjemler fremtidige foranstaltninger, forudsættes at fastlægge den administrative ramme for myndigheders konkrete forvaltningsafgørelser rettet mod borgere, virksomheder eller andre myndigheder. Denne administrative ramme i bekendtgørelserne og sektorlovgivningen forudsættes udtrykkeligt at fastlægge pligter for myndigheder, herunder pligternes nærmere indhold og rækkevidde i forhold til nærmere bestemte foranstaltninger. Herudover for-

udsættes den administrative ramme at fastlægge de materielle betingelser, der skal lægges til grund for myndigheders konkrete afgørelser, herunder såfremt myndigheder overlades et skøn, angivelse af de hensyn og kriterier, der skal lægges til grund ved skønsudøvelsen. Endelig må den administrative ramme forudsættes at angive de nærmere retsvirkninger, herunder rettigheder eller pligter, der kan tillades eller pålægges borgere og virksomheder i forbindelse med gennemførelse af de nærmere bestemte foranstaltninger.

Dette indebærer, at miljøministeren i forbindelse med fastsættelse af indsatsprogrammet – efter drøftelse med ressortansvarlige myndigheder – skal vurdere, om de relevante bestemmelser i sektorlovgivningen er tilstrækkelige til at danne grundlag for gennemførelse af indsatsprogrammet, og i givet fald, hvilke supplerende angivelser der eventuelt skal fremgå af indsatsprogrammet med henblik på gennemførelsen heraf. F.eks. vil der i forbindelse med ønskede nye konkrete bæredygtige udviklingsprojekter skulle tages stilling til, hvilken myndighed der kan eller skal udmønte dette projekt, og om det retlige grundlag for en sådan beslutning allerede fremgår af sektorlovgivningen, eller om reguleringen skal ændres. Herudover vil der skulle tages stilling til, om der i indsatsprogrammet er behov for konkrete angivelser til at sikre projektets gennemførelse, f.eks. en stedlig angivelse.

Indsatsprogrammets foranstaltninger vil efter omstændighederne kunne gennemføres ved projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet. VVM-reglerne vil i givet fald skulle inddrages i forbindelse med myndigheders udmøntning af programmet.

Indsatsprogrammet vil endelig indeholde regler om myndigheders administration med henblik på opfyldelse af miljømål, jf. herved lovforslagets § 20, stk. 7. De retningslinjer med karakter af regler, der i dag lægges op til at indgå i vandplanerne, vil således i relevant omfang fremover skulle fastsættes i bekendtgørelserne om indsatsprogrammer. Der vil bl.a. blive fastsat regler om betydningen af de konkrete miljømål og fastlagte foranstaltninger for administrationen af sager efter sektorlovgivningen, f.eks. afgørelser om miljøgodkendelse.

Det er desuden hensigten, at miljøministeren udarbejder en vejledning om indsatsprogrammets gennemførelse, herunder vejledende administrative retningslinjer.

Udkast til regler efter lovforslagets § 19, stk. 1, skal ledsages af eventuelle miljørapporter udarbejdet efter reglerne i lov om miljøvurdering af planer og programmer (SMV). Forinden udstedelse af regler efter bestemmelsen skal der desuden gennemføres en vurdering efter reglerne om beskyttelse af internationale naturbeskyttelsesområder, hvorefter indsatsprogrammet vurderes med hensyn til programmets virkninger på de beskyttede områder under hensyn til bevaringsmålsætningerne for disse.

Det ventes fortsat navnlig at være kommunalbestyrelserne, der skal udmønte indsatsprogrammets supplerende foranstaltninger efter sektorlovgivningen, men der kan også være tale om andre myndigheder. Det vil være den myndig-

hed, der efter gældende regler har kompetencen til at gennemføre en i indsatsprogrammet givne foranstaltning, der har ansvaret for gennemførelsen.

Miljøministeren ønsker, at kommunerne og andre myndigheder gennem mål- og rammestyring i højere grad skal have mulighed for at prioritere mellem forskellige foranstaltninger under inddragelse af lokal sagkundskab og interesseinddragelse i forbindelse med afgørelser truffet i medfør af sektorlovgivningen. Indsatsprogrammet vil så vidt muligt blive sammensat med en detaljeringsgrad, som afspejler dette.

Det er ikke med loven tilsigtet at ændre det økonomiske grundlag for indsatsprogrammernes realisering. Det forventes i øvrigt, at landdistriktsprogrammet også i de kommende planperioder kan bidrage til finansiering af indsatsprogrammernes fastlagte foranstaltninger.

Miljøministeren ønsker generelt at sikre en større inddragelse af lokale interesser og lokal sagkundskab i forbindelse med arbejdet om opfyldelse af miljømål. Denne inddragelse sker i dag gennem flere fora, f.eks. Vandløbsforum og Blåt Fremdriftsforum.

For yderligere at styrke interessentinndragelsen foreslås det som noget nyt, at kommunerne under eventuel inddragelse af lokale vandråd skal udarbejde forslag til hele eller dele af indsatsprogrammernes supplerende foranstaltninger. I den førstkomende planperiode vil dette vedrøre vandløbsindsatsen.

Til brug for kommunernes og vandrådernes arbejde skal miljøministeren udmelde en ramme bestående af udkast til regler om konkrete miljømål, herunder foreløbig vurdering af behovet for anvendelse af undtagelsesbestemmelser, indsatsbehov, et virkemiddelkatalog pr. hovedvandopland (foreløbig økonomisk ramme) samt en tidsfrist for arbejdet. Rammerne for arbejdet skal udmeldes til kommunerne en vis tid forud for fristen for miljøministerens udsendelse af de samlede indsatsprogrammer i høring, jf. lovforslagets § 29, stk. 1, således at kommunerne og vandrådene har fornøden tid til at udarbejde forslag. Dette kan indebære, at rammerne udmeldes til kommunerne, inden den offentlige høring over udkast til oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver er afsluttet.

Det foreslås, at kommunerne under inddragelse af vandrådene inden for de af staten udmeldte rammer herefter udarbejder forslag til indsatsprogrammets supplerende foranstaltninger. Der kan f.eks. være tale om krav til ændret vedligeholdelse, restaureringer, åbning af rørlagte vandløb eller fjernelse af spærringer; virkemidler som alle forventes at indgå i virkemiddelkataloget. Kommunerne og vandrådene vil i den forbindelse også kunne frembringe konkret viden til brug for statens anvendelse af undtagelsesbestemmelser. For nærmere om kommunernes inddragelse af lokale vandråd se nedenfor afsnit 2.5.

Kommunalbestyrelserne inden for hovedvandoplandet har i fællesskab ansvaret for udarbejdelsen af forslaget til indsatsprogrammets supplerende foranstaltninger og for at sende forslaget til ministeren. I hvert hovedvandopland indgår

et varierende antal kommuner, og nogle kommuner har arealer i mere end ét hovedvandopland. Det foreslås, at miljøministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte regler om kommunernes samarbejde inden for hovedvandoplandet. Miljøministeren kan i den forbindelse bl.a. fastsætte regler om, at ministeren efter indstilling fra kommunerne afgør, hvilken kommune inden for hovedvandoplandet der skal varetage formandskabet for kommunernes samarbejde og sekretariatsfunktionen for vandrådet.

Det foreslås desuden, at kommunerne skal bidrage til eventuelle miljørapporter (SMV) for vandløbsindsatsen. Kommunerne har stor ekspertise på dette område og vil derudover være nærmest til at udarbejde bidrag til rapporten på baggrund af de input, kommunerne kommer med.

Efter miljøministerens modtagelse af forslag til indsatsprogrammernes supplerende foranstaltninger – for førstkommande planperiode vedrørende vandløbsindsatsen – fastlægger ministeren de endelige indsatsprogrammer for den samlede vandindsats for den kommende planperiode og udsender udkast til regler herom i seks måneders offentlig høring sammen med udkast til regler om miljømål og vandområdeplaner, jf. herved lovforslagets §§ 27-29.

I løbet af en planperiode vil ændring af et fastlagt indsatsprogram kunne ske ved at ændre bekendtgørelsen herom efter en offentlig høring på mindst otte uger. I særlige tilfælde kan fristen dog fraviges. Der er ikke krav om, at vandområdeplanen samtidig skal ændres.

For foranstaltninger, hvortil der ydes støtte eller er forudsat støtte under Fødevarerministeriets støtteordninger, vil ændring af indsatsprogrammets bestemmelser vedrørende sådanne foranstaltninger forudsætte aftale herom med fødevarerministeren. Tilsvarende forudsættes der aftale med fødevarerministeren i forbindelse med miljøministerens fastsættelse af regler om fravigelse eller udskiftning af foranstaltninger, hvortil der ydes støtte eller er forudsat støtte under Fødevarerministeriets støtteordninger.

Det foreslås, at udkast til ændring af en bekendtgørelse om indsatsprogram, der sendes i offentlig høring, skal ledsages af begrundelser for nye eller ændrede foranstaltninger, herunder foranstaltninger der anses for nødvendige for at bringe overfladevandsområdet eller grundvandsforekomsten i overensstemmelse med miljømålet. Et resumé af disse foranstaltninger skal medtages i ajourføringerne af vandområdeplanen, jf. § 27, stk. 1.

Såfremt visse foranstaltninger ikke er endelig gennemførte ved udløbet af en planperiode, kan disse indarbejdes i indsatsprogrammet for den kommende planperiode. Dette gælder også eventuelle foranstaltninger, der ikke er gennemført i første planperiode, som således vil kunne indarbejdes i indsatsprogrammer for anden planperiode.

Miljøministeren ønsker, at de fastsatte foranstaltninger i videst muligt omfang gennemføres miljø- og omkostningseffektivt. Lovforslaget muliggør derfor, at der som følge af ny viden, herunder om foranstaltningernes effekt, vandforekomsternes tilstand, løbende udvikling af alternative foranstaltninger og de tekniske og økonomiske muligheder for at

iværksætte foranstaltninger med henblik på målopfyldelse, i indsatsprogrammer fastsættes betingelser for at gennemføre andre dokumenterbart lige så miljø- og omkostningseffektive foranstaltninger.

Bemyndigelsen forudsættes udnyttet ved, at miljøministeren fastsætter betingelser for, at myndigheder efter en konkret vurdering af, om en ny foranstaltning vil indebære en større eller lige så stor miljøeffekt mere omkostningseffektivt end de hidtil fastsatte foranstaltninger, kan fravige indsatsprogrammet. I forbindelse med sådanne ændringer af foranstaltninger vil det således ikke være nødvendigt at ændre bekendtgørelsen.

Der foreslås imidlertid en pligt for miljøministeren til, hvis overvågning eller andre data viser, at fastsatte konkrete miljømål ikke kan forventes opfyldt, om nødvendigt at ændre indsatsprogrammet med henblik på at fastlægge ændrede eller yderligere foranstaltninger for at kunne opfylde målet. Ændringer kan evt. indarbejdes i indsatsprogrammet for en kommende vandplanperiode.

2.5. Vandråd

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Vandrammedirektivet

Efter vandrammedirektivets artikel 14 skal medlemsstaterne tilskynde til, at alle interesserede parter inddrages aktivt i gennemførelsen af direktivet, herunder i vandplanlægningen.

2.5.1.2. Miljømålsloven

Der er ikke i miljømålsloven i dag regler om, at råd, nævnelign. kan medvirke direkte i udarbejdelsen af indsatsprogrammer.

2.5.2. Den forslåede ordning

Med lovforslaget sker der en styrkelse af lokalinddragelse i vandplanlægningen. Det er skal ses som en udmøntning af miljøministerens 4. vandvej – Folkeligt engagement – som ministeren sammen med fire andre vandveje præsenterede efter et vandtopmøde med bl.a. deltagere fra landbrug og grønne organisationer i oktober 2012 som pejlemærker for de kommende generationer af vandplanlægning. Af miljøministerens 4. vandvej fremgår, at vandplanerne skal have en større lokal forankring og et større lokalt medejerskab inden for nogle rammer, som miljøministeren fastlægger. Der skal arbejdes for mindre bureaukrati og mere fokus i inddragelsen af lokale interesser, således at der fremover skal være en større lokal inddragelse i, hvordan vandindsatserne skal gennemføres i det enkelte område.

Det foreslås som nævnt ovenfor, at kommunerne under eventuel inddragelse af lokale vandråd skal udarbejde forslag til hele eller dele af til indsatsprogrammer. I den førstkommande planperiode foreslås dette afgrænset til vandløbsforanstaltninger. Der skal herved ske en større lokal inddragelse bl.a. med henblik på, at viden om lokale forhold i højere grad end i dag vil indgå i vandplanlægningen.

Med forslaget vil kommunerne være forpligtede til at inddrage et vandråd i arbejdet, hvis der lokalt blandt relevante

organisationer er et ønske om at oprette et sådant. Der kan som udgangspunkt oprettes ét vandråd pr. hovedopland. Ingen organisation kan være repræsenteret i et vandråd med mere end ét medlem.

Kommunerne skal sekretariatsbetjene vandrådene.

Som udgangspunkt vurderer kommunerne og vandrådene selv, hvad de vil drøfte på de møder, der afholdes. Idet kommunerne for førstkommende planperiode skal udarbejde udkast til indsatsprogrammernes supplerende foranstaltninger for vandløbsindsatsen, vil det sandsynlige fokus på møderne med vandrådene være en drøftelse af, hvilken indsats der bør gennemføres for det enkelte vandløb/vandløbsstrækning.

Vandrådene får en konsultativ rolle i relation til kommunernes arbejde med indsatsprogrammet. Det er kommunerne, der overordnet har ansvaret for udarbejdelsen af forslag til indsatsprogrammets supplerende foranstaltninger og for fremsendelsen heraf til miljøministeren.

Det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte regler om vandrådernes sammensætning, etablering, arbejde og samarbejde med kommunerne inden for hovedvandoplandet.

Miljøministeren skal – med eventuelle fornødne ændringer – godkende kommunernes forslag til indsatsprogrammernes supplerende foranstaltninger, inden de kan indgå i den samlede vandplanlægning. På baggrund af kommunernes forslag og oplysninger vil ministeren således kunne tage stilling til eventuelle justeringer og derefter udarbejde et forslag til samlet indsatsprogram, som gøres til genstand for 6 måneders offentlig høring, jf. lovforslagets § 29, stk. 1.

2.6. Vandområdeplaner

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1. Vandrammedirektivet

Vandrammedirektivets artikel 13 fastslår, at medlemsstaterne skal sørge for, at der udarbejdes en vandområdeplan for hvert vandområdedistrikt, der ligger inden for deres område. Der skal dermed ske en planlægning for det enkelte vandområdedistrikt, der inddrager alle forhold, der kan påvirke vandmiljøet, og som omfatter sammenhængende løsninger inden for vandområdedistriktet.

Er der tale om et internationalt vandområdedistrikt, der som helhed ligger inden for EU, skal medlemsstaterne sørge for en koordinering med henblik på at udarbejde en fælles vandområdeplan for distriktet. Hvis der ikke udarbejdes en sådan fælles vandområdeplan, skal de berørte medlemsstater udarbejde en vandområdeplan for den del af vandområdedistrikter, der ligger inden for deres område.

Vandområdeplanen skal indeholde de oplysninger, der fremgår af vandrammedirektivets bilag VII. Planerne skal revideres og ajourføres senest den 22. december 2015 og derefter hvert sjette år. De kommende planperioder løber således i årene 2015-2021 og 2021-2027.

2.6.1.2. Miljømålsloven

Det er i miljømålsloven fastsat, at der for hvert vanddistrikt skal foreligge en vandplan, der skal omfatte en periode på 6 år. Vandplanen skal efter miljømålsloven være i over-

ensstemmelse med del A og B i lovens bilag 2, hvori reglerne om krav til indholdet af vandplanen og krav til indhold ved revisioner af vandplanen er fastsat.

Kommuner og andre myndigheder er ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af vandplanerne og har pligt til inden for deres respektive ansvarsområder at iværksætte de tiltag, som indsatsprogrammet foreskriver og sikre gennemførelsen af vandplanerne. Det betyder, at kommunale og statslige myndigheder ved udøvelsen af deres beføjelser inden for lovgivningens rammer skal lægge planerne til grund. Der henvises til miljømålslovens § 3, stk. 2.

Med miljømålsloven fastsættes miljømålene i selve vandplanerne og udgør en del af planernes bindende regler. På samme måde er indsatsprogrammet gjort til en integreret del af vandplanen.

2.6.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at miljøministeren skal udarbejde en vandområdeplan for hvert vandområdedistrikt, der skal informere om planer for forbedring af miljøtilstanden i vandområdedistriktets vandforekomster, om midlerne til at nå den ønskede miljøtilstand og om en tidsplan herfor. Det foreslås, at vandplanen fremadrettet benævnes vandområdeplanen i overensstemmelse med betegnelsen i vandrammedirektivet.

Med henblik på en enklere og mere direktivnær lov om vandplanlægning foreslås bestemmelsen om vandplanens bindende karakter ikke videreført. Med henblik på at give borgerne et samlet overblik over vandplanlægningen vil vandområdeplanen således fremadrettet grundlæggende tjene som et middel til oplysning af offentligheden og Kommissionen om tilstanden i vandområderne, om påvirkningerne heraf og regeringens planer med hensyn til at opnå god tilstand i vandforekomster.

De politiske beslutninger om mål og indsats fastlægges i bekendtgørelser og gengives i vandområdeplanerne. Der henvises her til de almindelige bemærkninger i kapitel 4 om miljømål, jf. afsnit 2.3, og kapitel 6 om indsatsprogrammet, jf. afsnit 2.4.

Med hensyn til proces for og inddragelse af offentligheden i vandplanlægningen se nedenfor afsnit 2.7.

2.7. Proces og offentlighedens inddragelse

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Vandrammedirektivet

Vandrammedirektivets artikel 14 indeholder bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne skal tilskynde til, at alle interesserede parter inddrages aktivt i gennemførelsen af direktivet, navnlig i udarbejdelse, revision og ajourføring af vandområdeplanerne. Medlemsstaterne skal således offentliggøre en tidsplan og et arbejdsprogram for udarbejdelse af planen mindst tre år inden den periode, planen vedrører, en foreløbig oversigt over de væsentligste vandforvaltningsmæssige opgaver mindst to år inden begyndelsen af den periode, planen vedrører, og et udkast til vandområdeplan mindst et år inden begyndelsen af den periode, planen vedrører. Medlemsstaterne skal fastsætte en frist på seks må-

neder til fremsættelse af skriftlige kommentarer til de offentliggjorte dokumenter.

2.7.1.2. Miljømålsloven

Miljømålsloven indeholder regler, hvorefter miljøministeren forud for hver planperiode skal udarbejde et arbejdsprogram for tilvejebringelse af vandplanen og en oversigt over de væsentligste vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses. Forslag hertil skal sendes i offentlig høring henholdsvis tre og to år inden begyndelsen af hver planperiode.

Forud for udarbejdelse af vandplanen skal miljøministeren herudover indkalde til en offentlig idéfase, hvor offentligheden har mulighed for at komme med idéer og forslag til vandplanlægningen. Miljøministeren udarbejder herefter forslag til vandplaner, der først sendes til berørte statslige, regionale og kommunale myndigheder, som kan fremsætte indsigelse mod forslag til prioriteringen i det samlede indsatsprogram (den såkaldte "tekniske forhøring"). Ministeren sender herefter et forslag til vandplan i offentlig høring i 6 måneder. Hvis der efter den offentlige høring foretages ændringer i konkrete indsatser, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, vil der skulle gennemføres en supplerende høring over disse konkrete ændringer. Hvis ændringerne er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til vandplan, skal processen genstartes med teknisk forhøring, offentlig høring i seks måneder m.v.

Når de endelige vandplaner er vedtaget, skal kommunerne udarbejde forslag til kommunale handleplaner for, hvordan de vil nå målene i vandplanerne. Forslag til kommunale handleplaner skal være vedtaget senest 6 måneder efter vandplanens vedtagelse.

Der er efter miljømålsloven adgang til at klage over vandplanernes tilvejebringelse.

2.7.2. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget etableres et nyt koncept for vandplanlægning som ramme for planperioden 2016-2021 og de efterfølgende planperioder. Den danske vandplanlægning skal i højere grad følge vandrammedirektivets systematik og fremgangsmåde og dermed være mere enkel og fleksibel. Proceskrav, der blot forlænger og komplicerer beslutningsprocesserne, skal afskaffes, så der bliver kortere vej fra beslutning om indsats til virkningen heraf ude i vandmiljøet.

Med lovforslaget afskaffes derfor de procesregler, som ikke har direkte ophæng i vandrammedirektivet, dvs. reglerne om idéfase, teknisk forhøring, supplerende høring og kommunale handleplaner. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at kommunerne under inddragelse af lokale vandråd fremover inddrages i vandplanlægningen ved at skulle udarbejde forslag til hele eller dele af indsatsprogrammerne, hvorved viden om lokale forhold bringes bedre ind i vandplanlægningen. Desuden har miljøministeren i forbindelse med forberedelsen af planperioden 2016-2021 nedsat en række fora, herunder Blåt Fremdriftsforum, Vandløbsforum og Faglig referencegruppe, bestående af interesseorganisationer, fagekspertes m.fl., som har til formål at rådgive

ministeren i forbindelse med vandplanlægningen. Det vurderes, at der herefter ikke vil være samme behov for idéfase, teknisk forhøring, supplerende høring og kommunale handleplaner.

Med lovforslaget skal miljøministeren fortsat sende udkast til arbejdsprogram og oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses, i seks måneders høring henholdsvis tre år og to år før begyndelsen af en planperiode. Miljøministeren skal også offentliggøre en basisanalyse to år før begyndelsen af en planperiode.

Med det foreslåede koncept skal vandområdeplanerne fremover fungere som et kommunikationsværktøj, der giver et samlet overblik over regeringens ambitioner på vandområdet, mens de politisk fastsatte bindende mål og indsatser fastsættes i bekendtgørelser.

Vandområdeplanerne skal i overensstemmelse med vandrammedirektivet sendes i seks måneders offentlig høring senest ét år før begyndelsen af en planperiode. Det foreslås endvidere, at også bekendtgørelserne om mål og indsatsprogrammer senest ét år før begyndelsen af en planperiode skal sendes i seks måneders offentlig høring. Bekendtgørelserne om mål og indsatsprogrammer sendes således i høring samtidig med vandområdeplanerne, og offentligheden har herved adgang til at kommentere på den samlede vandplanlægning for den kommende planperiode. Efter udløbet af høringsperioden senest på dagen for planperiodens begyndelse fastsætter miljøministeren reglerne om mål og indsatsprogrammer, og vandområdeplanerne offentliggøres.

Udkast til bekendtgørelser om miljømål og indsatsprogrammer kan være omfattet af reglerne i lov om miljøvurdering af planer og programmer, i det omfang udkastene fastsætter rammer for fremtidige anlæg eller arealanvendelser. Udkast til bekendtgørelser skal således eventuelt ledsages af en miljørapport i forbindelse med offentliggørelsen. Udkast til disse bekendtgørelser kan desuden være omfattet af reglerne om internationale naturbeskyttelsesområder, hvorefter bekendtgørelserne i så fald skal vurderes med hensyn til virkninger på de beskyttede områder under hensyn til bevaringsmålsætningerne for disse.

Hvis der i løbet af planperioden, f.eks. på baggrund af ny viden om indsatser eller faktiske forhold, er behov for at ændre fastlagte mål og/eller indsatser, kan dette ske ved at ændre de pågældende bekendtgørelser herom. Forslag til ændring af bekendtgørelserne skal i så fald i offentlig høring i mindst 8 uger, før ændringerne kan fastsættes. I særlige tilfælde kan fristen dog fraviges. Der er ikke krav om, at vandområdeplanen samtidig skal opdateres, men ændringerne skal medtages ved førstkommande revision af vandområdeplanen. Der er heller ikke krav om, at lovens andre krav til høring af offentligheden skal følges, eller at kommunerne eller vandrådene skal inddrages i forbindelse med ændring af bekendtgørelserne.

Med de foreslåede regler sikres offentligheden mulighed for at påvirke målfastsættelsen, herunder brugen af undtagelsesbestemmelser, og indsatser tidligt i processen samtidig

med, at der i vandområdeplanen hvert 6. år skabes et samlet overblik over vandplanlægningen.

Miljøministeriet tilskynder i øvrigt til offentlighedens inddragelse gennem offentlig debat, ved oplysninger på hjemmesiden og løbende kontakt med interesseorganisationer.

Det foreslås desuden, at ministeren senest tre år efter offentliggørelsen af vandområdeplanen eller en ajourføring heraf, jf. § 27, stk. 1, for hvert vandområdedistrikt skal udarbejde en statusrapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelse af indsatsprogrammet. Miljøministeren kan i den forbindelse anmode kommunalbestyrelsen om oplysninger til brug for udarbejdelse af statusrapporten.

Det foreslås endelig, at den eksisterende adgang til at klage til Natur- og Miljøklagenævnet over tilvejebringelsen af planerne afskaffes. Der vil heller ikke være adgang til at klage til Natur- og Miljøklagenævnet over bekendtgørelser eller ændringsbekendtgørelser om miljømål og indsatsprogrammer, som alene retter sig mod myndigheder og ikke borgere, hvis retsforhold reguleres ved enkeltafgørelser efter sektorlovgivningen. Dette gælder uanset, om miljøministeren har bemyndiget en myndighed under eller uden for Miljøministeriets ressort til at udarbejde vandområdeplaner og/eller bekendtgørelser om miljømål og indsatsprogrammer. Det indebærer, at det ikke længere bliver muligt at tilsidesætte politiske fastsatte mål, indsatser og det faglige grundlag. Hermed harmoniseres klageadgangen med praksis på andre områder inden for natur- og miljøområdet, hvor der heller ikke kan klages over generel regulering i bekendtgørelser.

Det vil fortsat være muligt at klage over konkrete forvaltningsmæssige afgørelser efter sektorlovgivningen vedrørende gennemførelse af indsatsprogrammernes foranstaltninger. Desuden vil det fortsat være muligt at prøve vandområdeplanerne og bekendtgørelserne og ændringsbekendtgørelserne om miljømål og indsatsprogrammer ved søgsmål hos domstolene.

2.8. Overvågning

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. Vandrammedirektivet

For at kunne vurdere om miljømålene i vandrammedirektivet realiseres af medlemslandene, forpligter vandrammedirektivet medlemsstaterne til at overvåge udviklingen og tilstanden i medlemslandenes vandmiljø. Vandrammedirektivet indeholder retningslinjer for, hvordan overvågningen skal udformes og gennemføres.

Vandrammedirektivet forpligter medlemslandene til at etablere overvågningsnetværk til brug for overvågning af overfladevandets økologiske og kemiske tilstand samt overvågning af grundvandets kemiske tilstand og kvantitative tilstand.

Vandrammedirektivet forpligter endvidere medlemslandene til at gennemføre supplerende overvågning af beskyttede områder.

2.8.1.2. Miljømålsloven

Ifølge miljømålsloven skal miljøministeren udarbejde overvågningsprogrammer for overfladevandets og grundvandets tilstand og for overvågning af beskyttede områder. Det er endvidere fastsat, at det er miljøministeren, der overvåger overfladevandets og grundvandets tilstand og de beskyttede områder. Miljømålslovens § 22 indeholder en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte nærmere regler for tilvejebringelse, indhold, form og iværksættelse af programmer, herunder overvågningsnettet.

I forbindelse med Vandmiljøplan I i 1987 blev der etableret et nationalt overvågningsprogram for vandmiljøet som supplement til den regionale overvågning af vandmiljøet udført af amterne. Formålet med det nye overvågningsprogram var at følge udviklingen i udledningerne af næringsstoffer til vandmiljøet og registrere de økologiske effekter af den reducerede udledning af næringsstoffer som fulgte af vandmiljøplanen.

Dette nationale overvågningsprogram er løbende revideret i takt med udviklingen i EU-lovgivningen på natur- og miljøområdet. Seneste er overvågningsprogrammet blevet revideret i 2011, således at overvågningsprogrammet for vandmiljøet og naturen 2011-15 er blevet endelig tilpasset vandrammedirektivets overvågningsforpligtelser, herunder gennemførelse af supplerende overvågning af de beskyttede områder defineret i vandrammedirektivet.

Dermed er det nationale overvågningsprogram blevet tilpasset til at kunne følge udviklingen og tilstanden i vandmiljøet, og dermed om miljømålene i vandplanerne nås.

Det nationale overvågningsprogram for vandmiljøet og naturen vil bidrage til at sikre overblik over miljøtilstanden i vandforekomsterne, og vil sammen med karakteriseringen og vurderingen (basisanalysen) af vanddistrikterne danne grundlag for udarbejdelsen af indsatsprogrammet, der skal sikre opfyldelse af miljømålene.

Miljøministeren har i dag ansvaret for udviklingen og driften af det nationale overvågningsprogram for vandmiljøet og naturen.

Miljøministerens forpligtelse til at overvåge beskyttede områder efter miljømålsloven omfatter kun den supplerende overvågning af drikkevandsindvindingssteder og Natura 2000-overfladevandområder. Forpligtelsen til at overvåge områder med beskyttede drikkevandsforekomster og Natura 2000-områder (fuglebeskyttelsesområder og habitatområder) er generelt implementeret i hhv. vandforsyningsloven og bekendtgørelse udstedt i medfør af naturbeskyttelsesloven og skovloven. Overvågningen af skaldyrvande og næringsstoffølsomme områder sker i praksis i det nationale overvågningsprogram for vandmiljøet og naturen.

2.8.2. Den foreslåede ordning

Forslaget viderefører den gældende ordning uændret.

2.9. Ændringer for første vandplanperiode

Lovforslagets regler retter sig mod anden vandplanlægningsperiode og fremefter. Dog retter et enkelt forslag sig

mod første planperiode. Det drejer sig om proceduren for ændringer i vandplanen i planperioden.

Det foreslås således, at miljøministeren i forbindelse med ændring af en vedtaget vandplan for første vandplanperiode skal sørge for offentlig annoncering af forslag til ændring og fastsætte en frist på mindst otte uger til fremsættelse af indsigelser. Ministeren sørger for offentlig annoncering af den endeligt vedtagne ændring. Den foreslåede regel indebærer en betydelig forenkling i forhold til den gældende regel om ændringer i planperioden.

Derimod foreslås der ikke ændringer i bestemmelsen om supplerende høring. Hvis der efter den offentlige høring foretages ændringer i konkrete indsatser, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, vil der således som hidtil skulle gennemføres en supplerende høring over disse konkrete ændringer. Hvis ændringerne er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til vandplan, vil det tilsvarende fortsat være proceduren i § 28, § 29 og § 31 i den nugældende lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), der skal følges.

Desuden opretholdes reglerne om klage over tilvejebringelse af de statslige vandplaner og klage over de kommunale vandhandleplaner for første planperiode.

3. Forholdet til Aarhus-konventionen

Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med Aarhus-konventionen (bekendtgørelse nr. 10 af 13. marts 2003 af Aarhus-konventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet med senere ændringer).

Ifølge konventionen skal offentligheden bl.a. inddrages, når der laves planer og politikker på miljøområdet. Konventionen indeholder således en generel forpligtelse til, at myndighederne skal inddrage offentligheden, når der udarbejdes planer, programmer og politikker på miljøområdet, hvilket de foreslåede lovændringer lever op til.

Forslaget indebærer bl.a., at der oprettes lokale vandråd, hvorved der fremover vil ske en større lokal inddragelse i, hvordan vandløbsindsatsen skal gennemføres i det enkelte område. Herudover sendes bekendtgørelser om miljømål og indsatsprogrammer samt udkast til vandområdeplaner i offentlig høring. Miljøministeriet tilskynder i øvrigt til offentlighedens inddragelse gennem offentlig debat, ved oplysninger på hjemmesiden og løbende kontakt med interesseorganisationer.

Konventionen sikrer desuden borgere ret til at klage og/eller få beslutninger og afgørelser prøvet ved domstolene.

Forslaget ændrer ikke ved muligheden for, at der kan klages over de konkrete forvaltningsmæssige afgørelser, der er knyttet til udmøntningen af indsatsprogrammerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. Staten

Samlet vurderes det, at lovforslaget ikke vil indebære økonomiske og administrative konsekvenser for staten.

4.2. Kommunerne

Det vurderes, at der frigøres administrative ressourcer i kommunerne ved at afskaffe idéfasen og den tekniske forhøring vedr. vandplanerne.

Der frigøres ligeledes ressourcer ved ophævelse af reglerne om kommunale vandhandleplaner. Kommunerne blev i bloktilskudsakstykket for 2012 kompenseret med 15,0 mio. kr. til udarbejdelse af kommunale handleplaner 2010–2015.

Kommunerne får nye opgaver med udarbejdelse af forslag til dele af indsatsprogram og sekretariatsbetjening af vandråd.

Det vurderes, at kommunerne samlet set får en netto-engangsomkostning i 2014 på ca. 11 mio. kr., som afholdes inden for Miljøministeriets ramme.

Udgifterne til indsatsen, som kommunerne skal iværksætte som følge af regler om indsatsprogrammer, forhandles særskilt. I forhold til indsatsen i perioden 2010–2015 blev kommunerne med bloktilskudsakstykket for 2013 kompenseret med 210,3 mio.kr. til gennemførelse af vandplanindsatserne.

4.3. Regionerne

Med lovforslaget afskaffes regionernes koordinerende og mæglende rolle. Det vurderes, at det kun vil have ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser for regionerne.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget indebærer ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Erhvervslivet kan dog bruge ressourcer i forbindelse med deltagelse i lokale vandråd. I forbindelse med den konkrete vandplanlægning vil der skulle tages stilling til de økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget understøtter gennemførelsen af indsatsen for beskyttelsen af overfladevand og grundvand bl.a. ved at opprioritere dialog og lokal inddragelse. En øget dialog med interessenter forventes at medføre en større forståelse for den besluttede indsats og dermed lette gennemførelsen af indsatserne.

8. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget implementeres dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet) på en mere direktivnær måde, end de gældende regler er udtryk for.

9. Hørte organisationer m.fl.

Advokatsamfundet, Bæredygtigt Landbrug, Dansk Vand- og Spildevandsforening (DANVA), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Jægerforbund, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Akvakultur, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Fåreavl, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Juletræsdyrkerforening, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pattedyrforening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Skovforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Råstoffer, Danske Svineproducenter, Danske Træindustrier, Danske Vandløb, Den Danske Landinspektørforening, Det Økologiske Råd, DCE –

Nationalt Center for Miljø og Energi, Dyrenes Beskyttelse, FAB – Foreningen af byplanlæggere, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen af Vandværker i Danmark (FVD), Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, GE-US, HedeDanmark, Hedeselskabet, Institut for Center Planlægning, ICP A/S, HOFOR, Ingeniørforbundet i Danmark (IDA), KL, Kommunalteknisk chefforening Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyrådet, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen Praktisk Økologi, Miljøteknisk Brancheforening, Nationalt Center for Miljø og Energi, Natur- og Miljøklagenævnet, Parcelhusejernes Landsforening, Skovdyrkerforeningerne, Skov & Landskab (Københavns Universitet), Spildevandsteknisk Forening, Sportsfiskerforbundet, Statens Byggeforskningsinstitut (Aalborg Universitet), Team Effektiv Regulering, Verdensnaturfonden (WWF), Verdens Skove, Videnscenter for Landbrug, Økologisk Landsforening, Alle kommuner, Alle regioner.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner:	Ingen	En netto-engangsomkostning for kommunerne i 2014 på ca. 11 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner:	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget understøtter gennemførelsen af indsatsen for beskyttelsen af overfladevand og grundvand	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer dele af vandrammedirektivet	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

Lovforslaget, der implementerer dele af EU-vandrammedirektivet, fastlægger rammer for beskyttelse og forvaltning af overfladevand og grundvand. Efter lovforslaget skal overfladevand og grundvand som udgangspunkt beskyttes, forbedres og restaureres med henblik på at opnå en god tilstand. Lovforslaget skal dermed forebygge yderligere forringelse og beskytte og forbedre vandøkosystemernes tilstand. Lovforslaget skal endvidere fremme bæredygtig vandanvendelse baseret på langsigtet beskyttelse af vandressourcer, sigte mod en udvidet beskyttelse og forbedring af vandmiljøet bl.a. gennem specifikke foranstaltninger til progressiv

reduktion af udledninger, emissioner og tab af prioriterede stoffer og standsning eller udfasning af udledninger, emissioner og tab af prioriterede farlige stoffer, sikre progressiv reduktion af forureningen af grundvandet og forhindre en yderligere forurening heraf, og bidrage til at afbøde virkningerne af oversvømmelser og tørke.

Lovforslaget vil dermed bidrage til tilstrækkelig forsyning af overfladevand og grundvand af god kvalitet, som er nødvendig for at opnå en bæredygtig, afbalanceret og rimelig vandanvendelse, en betydelig reduktion af forureningen af grundvandet og beskyttelse af territoriale og marine vande.

Til § 2

Bestemmelsen definerer visse centrale begreber, som anvendes i loven. For størstedelens vedkommende er der tale om en gengivelse af vandrammedirektivets definitioner. De-

initionerne vil også blive anvendt i bekendtgørelser, der udstedes med hjemmel i loven.

Danmark mener, at begrebet tjenesteydelser vedrørende vand (forsyningspligtigheder), jf. lovforslagets § 2, nr. 38, alene omfatter aktiviteter forbundet med vand-forsyning og spildevandsbehandling, og at der skal indgå både en tjenesteyder og en tjenestemodtager. Kommissionen anlægger en bredere fortolkning af begrebet og har på den baggrund indledt traktatkrænkelsesprocedure mod en række medlemsstater, herunder Danmark. Kommissionen har indbragt sagen mod ét af medlemslandene for EU-domstolen. Udfaldet af sagen kan få betydning for Danmarks fortolkning af begrebet.

Til kapitel 2

Til § 3

Efter vandrammedirektivets artikel 3, stk. 2, skal der for hvert vandområdedistrikt udpeges en ansvarlig myndighed. Forslaget fastlægger, at miljøministeren er vandplanlægningsmyndighed for samtlige vandområdedistrikter i Danmark, jf. § 3, og præciserer, at vandplanlægningsmyndigheden har ansvaret for at gennemføre vandplanlægningen. Bestemmelsen svarer til miljømålslovens § 2, stk. 3.

Til § 4

Danmarks landareal er efter miljømålslovens § 2, stk. 1, opdelt i fire vandområdedistrikter, henholdsvis 1) Vandområdedistrikt Jylland og Fyn, 2) Vandområdedistrikt Sjælland, 3) Vandområdedistrikt Bornholm og 4) Internationalt vandområdedistrikt. Vandområdedistrikt Jylland og Fyn, Vandområdedistrikt Sjælland og Vandområdedistrikt Bornholm er i henholdsvis Storebælt og Østersøen adskilt af internationalt farvand, som er uden for direktivets og dermed også lovens anvendelsesområde. Dette fremgår af lovens bilag 1.

For to vandområdedistrikter, Bornholm og det internationale vandområdedistrikt ved den dansk-tyske grænse, er hovedvandoplandet lig med vandområdedistriktet. De to øvrige vandområdedistrikter, Jylland/Fyn med øer og Sjælland/Lolland-Falster, består af flere hovedvandoplande.

Forslaget fastsætter som i den nugældende miljømålslov, at Danmark er opdelt i vandområdedistrikter. I overensstemmelse med den praksis, der har været i forbindelse med udarbejdelse af de første vandplaner, foreslås det, at vandområdedistrikterne er opdelt i hovedvandoplande.

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om den nærmere afgrænsning af vandområdedistrikter og hovedvandoplande. Det er hensigten, at den nuværende opdeling vil blive opretholdt.

Til § 5

Efter vandrammedirektivets artikel 3, stk. 3, skal medlemslandene sikre, at et vandløbsopland, der dækker mere end én medlemsstats område, udpeges som internationalt vandområdedistrikt. Bestemmelsen afløser miljømålslovens § 2, stk. 2.

Bestemmelsen fastsætter, at oplandet til grænsevandløbene ved den dansk-tyske grænse er et internationalt vandom-

rådedistrikt. Det drejer sig om oplandet til følgende vandløb: Vidå, Kruså, Meden Å og Jardelund Grøft. Inden for det internationale vandområdedistrikt samarbejder de danske og de tyske myndigheder om udarbejdelse af vandområdeplaner.

Til kapitel 3

Til § 6

Bestemmelsen viderefører i hovedtræk miljømålslovens § 5, nr. 1, og § 6.

Til stk. 1.

Det foreslås, at miljøministeren for hvert vandområdedistrikt udarbejder en basisanalyse bestående af 1) en analyse af vandområdedistriktets karakteristika, 2) en vurdering af menneskelige aktiviteterets indvirkning på overfladevandets og grundvandets tilstand og 3) en økonomisk analyse af vandanvendelsen.

Ad 1) Analyse af vandområdedistriktets karakteristika

Analysen af vandområdedistriktets karakteristika omfatter en karakterisering af vandforekomsterne. For overfladevandområder angives beliggenhed og afgrænsning, og de opdeles efter kategori (vandløb, sø, overgangsvand, kystvand eller kunstigt eller stærkt modificeret vandområde) og type (for kystvande f.eks. "beskyttet lavvandet kystvand"; "eksponeret lavvandet kystvand"; "skandinavisk kyst, eksponeret el. beskyttet, lavvandet"), idet dog kunstige og stærkt modificerede vandområder opdeles efter den kategori, som de ligner mest. Overfladevandområdenes typespecifikke referenceforhold (den i princippet uberørte tilstand) fastlægges.

For grundvandsforekomster angives beliggenhed og afgrænsning, og der oplyses bl.a. om de overliggende lag i det grundvandsdannende område, om geologiske og hydrogeologiske karakteristika, om tilknyttede terrestriske økosystemer og overfladevandområder som grundvandsforekomsten er dynamisk forbundet med, og om skøn over retning og omfang af vandudveksling mellem grundvandsforekomsten og overfladevandområder.

Ad 2) Vurdering af menneskelige aktiviteterets indvirkning på overfladevandets og grundvandets tilstand

Der foretages en vurdering af menneskelige aktiviteterets indvirkning på overfladevandets og grundvandets tilstand. Vurderingen omfatter identifikation af type og omfang af de faktiske og forudsigelige betydende menneskeskabte belastninger, som vandforekomsterne kan blive udsat for. Det kan f.eks. være påvirkning med næringsstoffer og miljøfarlige forurenende stoffer fra punktkilder og diffuse kilder, vandindvinding, dræning og morfologiske forandringer f.eks. i forbindelse med anlægsarbejder.

Der foretages endvidere en vurdering af, hvor påvirkelige overfladevandområdenes tilstand er over for belastningerne, og på den baggrund og på baggrund af ovennævnte identifikation af belastninger foretages en vurdering af risikoen for, at miljømålene ikke kan opfyldes. For grundvand skal de grundvandsforekomster identificeres, for hvilke der bør

fastsættes mindre strenge mål, f.eks. hvis de er så forurenede, at det ikke er gennemførligt, eller det er uforholdsmæssigt dyrt at opnå god kemisk tilstand for grundvand.

Vurderingerne indgår i grundlaget for tilrettelæggelse af overvågningsprogrammer og indsatsprogrammer.

Ad 3) Økonomisk analyse af vandanvendelsen

Der foretages en generel økonomisk analyse af vandanvendelsen i vandområdedistriktet, jf. bilag III i vandrammedirektivet. Dette omfatter økonomien ved de forskellige væsentlige vandanvendelser i vandområdedistriktet. Særligt skal der for tjenesteydelser vedrørende vand (i vandrammedirektivet betegnet forsyningspligtigheder), der omfatter vandforsyning og spildevandshåndtering, redegøres for omkostningsdækning ved ydelserne. Analysen skal danne grundlag for senere økonomiske vurderinger af tiltag i forbindelse med indsatsprogrammerne.

Til stk. 2.

Det foreslås, at basisanalysen revideres og ajourføres om nødvendigt hvert 6. år.

Til stk. 3.

Det foreslås, at miljøministeren skal fastsætte nærmere regler om basisanalysens indhold og form.

Til kapitel 4

Til § 7

De foreslåede bestemmelser i dette kapitel og kapitel 5 om beskyttede områder har til formål at gennemføre vandrammedirektivets artikel 4. Direktivets bestemmelser i artikel 4, stk. 1, om generelle miljømål gælder ved fastsættelsen af de indsatsprogrammer, der er angivet i vandområdeplanerne.

De foreslåede bestemmelser om miljømål skal således ses i tæt sammenhæng med lovforslagets kapitel 6, Indsatsprogram, som også bidrager til gennemførelsen af dele af artikel 4.

De foreslåede bestemmelser indeholder regler for miljøministerens fastsættelse af konkrete miljømål for de enkelte overfladevandområder og grundvandsforekomster, som gælder ved iværksættelsen af indsatsen efter § 19.

Til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse er ny. Bestemmelsen erstatter miljømålslovens § 10.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at konkrete miljømål fremover fastsættes af miljøministeren ved udstedelse af en bekendtgørelse. Vandområdeplanen for 2. og senere planperioder vil alene indeholde oplysninger om disse miljømål. Der henvises til bemærkningerne til § 26 om vandområdeplanens indhold.

Miljømålene skal fastlægges i overensstemmelse med reglerne om miljømål i dette kapitel og i kapitel 5 om beskyttede områder, og de nærmere regler om miljømål, som ministeren skal fastsætte efter den foreslåede § 8. Når der fast-

sættes miljømål, skal der tages hensyn til vandområdedistriktet i dets helhed.

Til stk. 2

Ad nr. 1.

De foreslåede bestemmelser gennemfører dele af direktivets artikel 4, stk. 1, litra a, nr. i, artikel 4, stk. 1, litra b, nr. i, og artikel 4, stk. 1, litra b, nr. ii. Den foreslåede bestemmelse fastsætter som generelt miljømål, at forringelse af tilstanden af alle overfladevandområder skal forebygges, at forringelse af tilstanden af alle grundvandsforekomster skal forebygges, og at balancen mellem indvinding og grundvandsdannelse skal sikres.

Bestemmelserne afløser miljømålslovens § 11, stk. 1. § 11, stk. 2, videreføres i regler efter den foreslåede § 20, stk. 5, i kapitel 6.

Bestemmelsen gælder for alle vandforekomster, men har særlig betydning, hvor tilstanden er bedre end god, idet der så skal træffes foranstaltninger med henblik på at sikre den bedre tilstand.

Bestemmelsen svarer til de principper, der ligger til grund for de eksisterende danske miljøregler, som har til formål at forebygge forurening, og hvor det er et princip, at der ikke »fyldes op« til bestemte grænser, men at forureningen begrænses mest muligt.

Ad nr. 2

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1, litra a, nr. ii, og af artikel 4, stk. 1, litra b, nr. ii.

Bestemmelsen svarer til miljømålslovens § 12, idet bestemmelsen dog er tilpasset direktivets ordlyd. Udtrykket »alt grundvand og overfladevand« er således ændret til »alle overfladevandområder og alle grundvandsforekomster«.

Med hjemmel i den foreslåede § 8, vil der blive fastsat regler om, hvad der forstås ved »god« tilstand. Der henvises til bemærkningerne til § 8.

Ad nr. 3

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1, litra a, nr. iii.

Den foreslåede bestemmelse erstatter miljømålslovens § 15, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at det generelle miljømål for overfladevandområder udpeget som kunstige eller stærkt modificerede efter lovforslagets § 9 er godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand. Kun de områder, som opfylder betingelserne i § 9, kan udpeges og dermed blive omfattet af bestemmelsen i nr. 3.

Med hjemmel i den foreslåede § 8, vil der blive fastsat regler om, hvad der forstås ved »Godt økologisk potentiale« og »god kemisk tilstand«.

Der henvises til bemærkningerne til § 8.

Derudover gælder det også for kunstige og stærkt modificerede overfladevandområder, at forringelser i tilstanden skal forebygges, jf. lovforslagets § 7, stk. 2, nr. 1.

Ad nr. 4

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1, litra a, nr. iv, og stk. 1, litra b, nr. i og iii.

Bestemmelsen fastsætter for overfladevand, at indsatsprogrammet skal fastlægges med henblik på, at forurening med prioriterede stoffer skal reduceres progressivt. Herved forstås, at koncentrationen af hvert enkelt prioriteret stof i de enkelte overfladevandområder vedvarende skal nedbringes, indtil miljøkvalitetskravet for stoffet er overholdt. For prioriterede farlige stoffer, der er en delmængde af de prioriterede stoffer, fastsætter bestemmelsen yderligere, at udledninger, emissioner og tab skal standses eller udfases. For prioriterede farlige stoffer er målet således på sigt et ophør af enhver tilførsel af stofferne til overfladevandområderne.

For grundvand fastsætter bestemmelsen, at enhver væsentlig og vedvarende opadgående tendens i koncentrationen af et hvilket som helst forurenende stof i grundvandet, som hidrører fra menneskelig aktivitet, skal vendes. Stigende koncentration af ethvert forurenende stof skal således afløses af en faldende stofkoncentration, hvis stigningen i øvrigt er væsentlig og vedvarende. Nærmere regler om fastlæggelse af udgangspunkt, identifikation og vending af væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationerne af forurenende stoffer i grundvand er fastsat i kapitel 6 i bekendtgørelse nr. 1433 af 6. juni 2009 om fastsættelse af miljømål for vandløb, søer, kystvande, overgangsvande og grundvand, som er udstedt med hjemmel i miljømålslovens § 21. Bestemmelserne vil blive erstattet af regler udstedt med hjemmel i den foreslåede § 8. Der henvises til bemærkningerne til § 8.

Til stk. 3 og 4

De foreslåede bestemmelser i stk. 3 og 4 erstatter miljømålslovens § 20.

Til stk. 3

Et eksempel på strengere krav i medfør af anden lovgivning kan være en kystvandslokalitet, der er udlagt til badestrand, jf. bekendtgørelse nr. 939 af 18. september 2012 om badevand og badeområder. Her vil både krav til god tilstand af overfladevand og krav til badevandskvalitet være gældende.

Til stk. 4

Kortere tidsfrister vil sige frister, der ligger før den 22. december 2015. For Et eksempel er fristen for opfyldelse af målene i byspildevandsdirektivet inden 2006.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til at fastsætte nærmere regler, som gennemfører krav i vandrammedirektivet og anden EU-lovgivning om klassifikation af

miljøtilstand i vandforekomsterne og konkretisering af miljømål.

Bestemmelsen erstatter miljømålslovens § 21. Det foreslås dog, at ministeren får en mere generel bemyndigelse til at gennemføre EU-regulering, som vedrører beskyttelse af overfladevand og grundvand.

Miljømålet ”god overfladevandstilstand” indebærer, at der opnås god økologisk tilstand og god kemisk tilstand i overfladevandområdet, jf. § 2. For kunstige og stærkt modificerede vandområder er miljømålet godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand. Målet god kemisk tilstand er defineret i § 2.

Økologisk tilstand i overfladevand klassificeres ifølge vandrammedirektivet som værende høj, god, moderat, ringe eller dårlig. For kunstige og stærkt modificerede vandområder klassificeres det økologiske potentiale som værende maksimalt, godt, moderat, ringe eller dårligt. Direktivets bilag V indeholder normgivende definitioner af, hvad der for de forskellige kategorier af overfladevand (vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og kunstige og stærkt modificerede vandområder) forstås ved disse kvalitetsklasser. Dermed defineres også målene ”god økologisk tilstand” og ”godt økologisk potentiale”. Den foreslåede bestemmelse vil blive anvendt til at gennemføre de normgivende definitioner.

EU-kommissionen har med beslutning om interkalibreringsresultater (2008/915/EF) for en række biologiske kvalitetselementer (f.eks. bunddyr i vandløb, algebiomasse i søer, dybdegrænse for ålegræs i kystvande) fastsat konkrete værdier for bl.a. den nedre grænse for god økologisk tilstand i forskellige kategorier og typer af overfladevand. Dermed konkretiseres målet ”god økologisk tilstand”. Beslutningen vil blive erstattet af en ny beslutning, som ventes vedtaget i efteråret 2013, og som fastsætter konkrete værdier for et yderligere antal biologiske kvalitetselementer. Disse værdier vil konkretisere målet yderligere. Den foreslåede bestemmelse vil blive anvendt til at gennemføre beslutningen.

Miljømålet ”god grundvandstilstand” indebærer, at der opnås god kvantitativ tilstand og god kemisk tilstand i grundvandsforekomsten, jf. § 2. Vandrammedirektivets bilag V definerer nærmere, hvad der forstås ved god kvantitativ tilstand og god kemisk tilstand for grundvand. Den foreslåede bestemmelse vil blive anvendt til at gennemføre disse definitioner.

For grundvand skal endvidere enhver væsentlig og vedvarende opadgående tendens i koncentrationen af et hvilket som helst forurenende stof hidrørende fra menneskelig aktivitet vendes med henblik på at nedbringe forureningen, jf. § 7, stk. 2, nr. 4. Den foreslåede bestemmelse vil blive anvendt til at fastlægge nærmere regler om fastlæggelse af udgangspunkt, identifikation og vending af sådanne opadgående tendenser.

Bekendtgørelse nr. 1433 af 6. december 2009 om fastsættelse af miljømål for vandløb, søer, kystvande, overgangsvande og grundvand indeholder nærmere regler om målfastsættelsen i første planperiode.

Til § 9

Til stk. 1

Bestemmelsen har til formål at gennemføre direktivets artikel 4, stk. 3, som fastlægger, hvornår medlemsstaterne kan udpege et overfladevandområde som kunstigt eller stærkt modificeret.

Den foreslåede bestemmelse erstatter med mindre præciseringer miljømålslovens § 15. Dog er bestemmelsen udformet mere direktivnært med henblik på at undgå fortolkningstvivil.

Udpegning efter vandrammedirektivet og den foreslåede bestemmelse forudsætter, at de ændringer af områdets hydromorfologiske karakteristika, som er nødvendige for at opnå god økologisk tilstand, ville have betydelige negative indvirkninger på miljøet generelt, sejlads, herunder havnefaciliteter, eller rekreative aktiviteter, aktiviteter, der er årsag til oplagring af vand, vandregulering, beskyttelse mod oversvømmelse eller dræning eller andre lige så vigtige, bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter. Det forudsættes endvidere, at de formål, der tilsigtes ved de modificerede karakteristika i vandområdet, ikke med rimelighed på grund af tekniske vanskeligheder eller uforholdsmæssigt store omkostninger kan opnås med andre midler, som miljømæssigt er en bedre løsning. Det forudsættes desuden, at udpegningen ikke strider mod andre EU-forpligtelser, f.eks. hensynet til Natura 2000-områder.

Begrebet "stærkt modificeret vandområde" er defineret i vandrammedirektivets artikel 2, nr. 9, som "forekomst af overfladevand, der som et resultat af fysiske ændringer som følge af menneskelig aktivitet i væsentlig grad har ændret karakter som angivet af medlemsstaten i henhold til direktivets bestemmelser.

Efter vandrammedirektivets artikel 2, nr. 8, defineres et "kunstigt vandområde" som "forekomst af overfladevand skabt ved menneskelig aktivitet".

Begrebet kunstigt eller stærkt modificeret overfladevandområde er introduceret i direktivet i erkendelse af, at mange overfladevandområder har væsentlige menneskeskabte ændringer i de fysiske forhold, som kan betyde, at disse overfladevandområder ikke vil kunne opfylde de generelle miljømål om god tilstand, uden at en genopretning til opfyldelse af miljømålet kan have en betydelig negativ indvirkning på netop den anvendelse, som de fysiske ændringer skal tilgodese. Hvis opfyldelse af de generelle miljømål vil have en betydelig negativ indvirkning på de i lovforslagets § 9, stk. 1, nr. 1, litra a-e, nævnte forhold, kan sådanne overfladevandområder udpeges som kunstige eller stærkt modificerede overfladevandområder. Det er herved efter direktivet en betingelse, at de

nævnte anvendelser ikke vil kunne tilgodeses samtidig med opfyldelsen af det generelle miljømål, og at de nyttige mål, der tilsigtes ved de kunstige eller stærkt modificerede karakteristika af overfladevandområdet, ikke med rimelighed på grund af tekniske eller uforholdsmæssigt store om-

kostninger kan opnås med andre midler, som miljømæssigt er en væsentlig bedre løsning.

Det er alene de overfladevandområder, hvis fysiske forhold er ændrede, der kan udpeges som stærkt modificerede. Eksempelvis vil en vandløbsstrækning uden ændrede fysiske forhold, der ligger opstrøms eller nedstrøms en vandløbsstrækning, der er udpeget som stærkt modificeret vandområde, ikke kunne udpeges som stærkt modificeret. Hvis sådanne strækninger ikke forudsættes at opfylde miljømålet, vil disse opstrøms liggende strækninger dog som udgangspunkt skulle have fastlagt et mindre strengt miljømål i henhold til § 11. Det er således kun den delstrækning af vandløb, der er direkte påvirket af f.eks. en opstemning, som kan udpeges som kunstigt eller stærkt modificeret. Da der også er en række betingelser, der skal være opfyldt for at anvende undtagelsesbestemmelsen i § 11, vil den beskrevne situation, hvor der er konsekvenser for andre vandområder ved at udpege et konkret overfladevandområde som kunstigt eller stærkt modificeret, betyde, at en endelig fastsættelse af miljømålene for hvert af disse overfladevandområder forudsætter en vurdering efter både § 9 og § 11.

Hvis der kan opnås en god tilstand, uden at dette vil have en betydelig negativ indvirkning på et af de nævnte nyttige formål, kan vandområdet ikke udpeges som stærkt modificeret. Det indebærer for eksempel, at det forhold, at der sker landbrugsmæssig dræning til et vandløb, ikke i sig selv medfører, at vandløbet kan udpeges som stærkt modificeret. Dette forudsætter en konkret vurdering og begrundelse i overensstemmelse med betingelserne i lovforslagets 9.

Karakteriseringen af vandområder som "kunstige" beror på en konkret vurdering af, om der er tale om en forekomst af overfladevand skabt ved menneskelig aktivitet. Efter Naturstyrelsens praksis foretages bedømmelsen heraf bl.a. på baggrund af historisk kortmateriale for vandløbet. Der anvendes som udgangspunkt for vurderingen kort fra 1870, jf. Retningslinjer for udarbejdelse af indsatsprogrammer opdateret maj 2012, s. 27. Anden dokumentation kan også inddrages i vurderingen.

Udpegningen som kunstige eller stærkt modificerede vandområder og begrundelsen herfor revideres mindst hvert sjette år. Revisionen vil blandt andet kunne baseres på oplysninger tilvejebragt i den forudgående planperiode.

Ad nr. 2

Overfladevandområder kan kun udpeges som kunstige eller stærkt modificerede i tilfælde, hvor de nyttige mål, der tilsigtes ved den kunstige eller modificerede udformning af overfladevandområdet, ikke med rimelighed på grund af tekniske vanskeligheder eller uforholdsmæssigt store omkostninger kan opnås med andre midler, som miljømæssigt er en væsentlig bedre løsning.

Til stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse svarer til vandrammedirektivets artikel 4, stk. 8, og miljømålslovens § 15, stk. 3.

Overfladevandområder kan ikke udpeges som kunstige eller stærkt modificerede, hvis dette vedvarende udelukker eller hindrer opfyldelse af konkrete miljømål i andre forekomster af vand inden for vandområdedistriktet.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse gennemfører direktivets artikel 4, stk. 4, som fastlægger, under hvilke betingelser medlemsstaterne kan forlænge de frister, som er fastsat i artikel 4, stk. 1, med henblik på en gradvis opfyldelse af målene.

Bestemmelsen erstatter miljømålslovens § 19. Bestemmelsen er omformuleret under hensyn til, at den nu vedrører fristen for planlægningen for 2. og senere planperioder.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver mulighed for undtagelse fra miljømål om at opnå god tilstand henholdsvis godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand inden den 22. december 2015.

Til stk. 2

En fristforlængelse kan blive aktuel i situationer, hvor det ønskes at fordele iværksættelsen af foranstaltninger over flere planperioder. Det kan enten være fordi, der er behov for så store forbedringer, at de af tekniske årsager kun kan gennemføres i faser, der overskrider tidsplanen, eller fordi der vil være uforholdsmæssigt store omkostninger forbundet med færdiggørelse af forbedringerne inden for tidsplanen eller en kombination af disse grunde.

En anden grund til at forlænge tidsfristen kan være situationer, hvor den forbedrende virkning af de iværksatte foranstaltninger ikke kan nå at indtræde inden for den aktuelle planperiode eller efterfølgende planperioder.

Til stk. 3

Der kan højst ske fristforlængelse til to revisioner af vandområdeplanen svarende til 12 år, dvs. højst til 2027. Naturlige forhold kan dog begrunde yderligere fristforlængelse. For eksempel kan udbredelse af naturlige vegetationer som ålegræs tage længere tid og nødvendiggøre yderligere udsættelse.

Til stk. 4

Fristforlængelse forudsætter, at der ikke dermed sker yderligere forringelse af overfladevandområdets eller grundvandsforekomstens (den pågældende vandforekomsts) tilstand.

Det skal også sikres, at forlængelsen af fristen ikke vedvarende udelukker eller hindrer opfyldelse af konkrete miljømål i andre vandforekomster inden for vandområdedistriktet, jf. direktivets artikel 4, stk. 8.

Begrundelsen for fristforlængelsen skal offentliggøres efter reglerne i § 15.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse gennemfører direktivets artikel 4, stk. 5, som fastlægger, under hvilke betingelser med-

lemsstaterne kan fastsætte mindre strenge miljømål end krævet i henhold til direktivets artikel 4, stk. 1. Bestemmelsen erstatter miljømålslovens § 16.

Til stk. 1

Efter bestemmelsen kan miljøministeren fastsætte mindre strenge miljømål end god tilstand henholdsvis godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand, hvis en vandforekomst er påvirket af menneskelig aktivitet som fastslået i overensstemmelse med basisanalysen, eller vandforekomstens naturlige betingelser er sådanne, at opfyldelse af de generelle miljømål er umulig eller forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger. Betingelserne i stk. 2-4 skal dog iagttages, jf. nedenfor, ligesom fastsættelsen ikke må stride mod eventuelle strengere miljømål, f.eks. for beskyttede områder.

Der kan være tale om aktiviteter, der efter deres ophør stadig giver anledning til påvirkning af vandmiljøet eller eksisterende aktiviteter, der påvirker vandmiljøet.

Et konkret eksempel er, at hvis en opstemning på et vandløb hindrer fiskepassage til opstrøms liggende strækninger, og dette ikke forudsættes afhjulpet, så vil disse opstrøms strækninger ikke skulle udpeges som stærkt modificerede, men derimod kan der – forudsat betingelserne efter en konkret vurdering er opfyldt – fastsættes mindre strenge miljømål, jf. dog bemærkningerne til § 9. Et andet eksempel er den fysiske påvirkning på plante- eller dyreliv, som en rekreativ udnyttelse af vandforekomsten medfører, og som accepteres af hensyn til denne udnyttelse.

Ved fastsættelse af et mindre strengt miljømål angives, hvilke specifikke fravigelser fra målet om god tilstand henholdsvis målet om godt økologisk potentiale og god kemisk tilstand, som gælder i forhold til de enkelte kvalitetselementer i et nærmere afgrænset område.

Fastsættelse af mindre strenge mål vil bl.a. kunne være relevant som konsekvens af beslutninger efter regler udstedt med hjemmel i § 13.

Til stk. 2

Bestemmelsen betyder, at der ved fastsættelsen af mindre strenge miljømål ud over de miljømæssige forhold også skal ske en afvejning af socioøkonomiske behov.

Til stk. 3 og 4

Ved fastsættelse af mindre strenge miljømål forudsættes det, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at der for overfladevand opnås den bedst mulige økologiske og kemiske tilstand, og for grundvand, at dets gode tilstand ændres mindst muligt i betragtning af de indvirkninger, der ikke med rimelighed kunne være undgået på grund af de menneskelige aktiviteter eller forureningens karakter. Endvidere skal det sikres, at der ikke sker en yderligere forværring af tilstanden for den berørte vandforekomst.

Fastsættelse af mindre strenge mål kan ikke ske, hvis dette vedvarende udelukker eller hindrer opfyldelse af de konkrete

te miljømål i andre forekomster af vand inden for vandområdedistriktet.

Til § 12

Bestemmelsen erstatter miljømålslovens § 18, hvorefter der for bestemte vandforekomster kan fastsættes strengere mål end god overfladevandstilstand.

Et strengere mål end god økologisk tilstand indebærer efter vandrammedirektivet, at der fastsættes høj tilstand. Denne tilstand er kendetegnet ved, at der ikke er nogen eller kun meget ubetydelige menneskeskabte ændringer i værdierne for de fysiske-kemiske og hydro-morfologiske kvalitetselementer for den pågældende type af overfladevandområde. Værdierne for de biologiske kvalitetselementer for et overfladevandområde svarer til, hvad der er normalt gælder for den pågældende type under uberørte forhold, og der er ingen eller kun meget ubetydelige tegn på ændring, jf. vandrammedirektivets bilag V, afsnit 1.2.

Det følger af lovforslagets § 7, stk. 2, nr. 1, at de konkrete miljømål skal fastlægges med henblik på, at tilstanden i en vandforekomst ikke forringes, og i de tilfælde, hvor tilstanden er bedre end god, skal miljømålet fastsættes i overensstemmelse hermed, medmindre der dispenseres herfra efter regler fastsat i overensstemmelse med lovforslagets § 13. Ligeledes følger det af lovforslagets § 7, stk. 3, at strengere miljømål, der er fastsat i medfør af anden lovgivning, går forud for denne lovs generelle miljømål om god tilstand.

For andre vandforekomster, hvor der er et ønske om et strengere miljømål for at kunne tilgodese specifikke interesser, giver den foreslåede § 12 hjemmel til at fastsætte sådanne mål.

Det foreslås, at der kan fastsættes et strengere miljømål for enkelte eller flere kvalitetselementer. Bestemmelsen kan herefter også finde anvendelse, hvis der alene er et ønske om at skærpe kravene til god overfladetilstand i forhold til nogle, men ikke alle kvalitetselementer.

Til stk. 2

Hvis det overvejes at fastsætte et strengere miljømål, skal der foretages en samlet afvejning af de samfundsmæssige interesser. Der skal således ske en samlet afvejning af hensynene til at opnå og beskytte høj tilstand i et givent overfladevandområde med en helt særlig naturværdi over for samfundsmæssige interesser, herunder ulemper for skibs- og luftfarten, kystsikkerhed, en hensigtsmæssig byudvikling, infrastruktur anlæg, forsyningsinteresser som f. eks. vandforsyningsinteresser, råstofinteresser og erhvervsinteresser som f. eks. fiskerimæssige interesser, jord- og skovbrugsmæssige interesser mv.

Hvis der er tale om vandforekomster, som allerede har høj tilstand, må der ikke ske forringelse heraf, jf. bemærkninger til stk. 1.

Til § 13

Det foreslås, at miljøministeren i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, kan fastsætte, at nye ændringer af et overfladevandområdes fysiske karakteristika, forandringer i en

grundvandsforekomsts niveau eller nye bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter under nærmere angivne betingelser kan begrunde, at de fastsatte miljømål ikke opfyldes. På tilsvarende måde foreslås, at der i den forbindelse kan dispenseres fra indsatsprogrammet. Der henvises til lovforslagets § 20, stk. 5, og de specielle bemærkninger hertil.

Reglerne vil skulle sikre overholdelse af følgende betingelser i vandrammedirektivets artikel 4, stk. 7:

Efter vandrammedirektivets artikel 7, 1. pind, kan nye ændringer af et overfladevandområdes fysiske karakteristika (udformning) eller forandringer i en grundvandsforekomsts niveau begrunde manglende opnåelse af god grundvandstilstand, god økologisk tilstand eller, hvor det er relevant, godt økologisk potentiale, eller begrunde manglende forebyggelse af forringelse af et overfladevandområdes eller en grundvandsforekomsts tilstand, hvis

- 1) der tages alle praktiske gennemførlige skridt for at mindske den skadelige indvirkning på vandforekomstens tilstand mest muligt,
- 2) ændringerne eller forandringerne er begrundet i væsentlige samfundsinteresser, eller nyttevirkningerne for miljøet og samfundet ved opnåelse af miljømålene er mindre end de nyttevirkninger, der følger af de nye ændringer eller forandringer, for befolkningens sundhed, opretholdelsen af menneskers sikkerhed og en bæredygtig udvikling, og
- 3) de nyttige formål, der tilsigtes ved de nye ændringer eller forandringer af vandforekomsten, på grund af tekniske vanskeligheder eller uforholdsmæssigt store omkostninger ikke kan opnås med andre midler, som miljømæssigt er en væsentlig bedre løsning.

Nye ændringer/forandringer af en vandforekomst kan f.eks. skyldes infrastruktur anlæg, forsyningsanlæg eller andre anlægsaktiviteter.

Efter vandrammedirektivets artikel 7, 2. pind, kan nye bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter desuden begrunde manglende forebyggelse af et overfladevandområdes forringelse fra høj tilstand til god tilstand, hvis ovennævnte betingelser i nr. 1-3 er opfyldt. Formålet er at tilgodese et behov for at muliggøre bæredygtige udviklingsaktiviteter i visse uberørte vandområder, hvor kravet om ikke at forringe tilstanden, jf. den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 1, ville forhindre etableringen af sådanne udviklingsaktiviteter.

Nye ændringer/forandringer henholdsvis udviklingsaktiviteter som nævnt ovenfor må ikke vedvarende udelukke eller hindre opfyldelse af konkrete miljømål i andre vandforekomster inden for vandområdedistriktet, jf. vandrammedirektivets artikel 4, stk. 8.

Det er desuden en forudsætning, at der ikke er andre hensyn, f.eks. til beskyttede områder, som taler imod de pågældende nye aktiviteter.

Bemyndigelsesbestemmelsen skal bl.a. anvendes til at fastsætte regler om administration i forhold til sager, hvor der efter anden lovgivning ønskes at give tilladelse til nye aktiviteter m.v., som har betydning for opfyldelsen af konkrete miljømål for en eller flere vandforekomster. Det er i

den forbindelse hensigten at fastsætte regler om, at myndigheder forud for meddelelse af tilladelser efter anden lovgivning til aktiviteter m.v., som betyder, at konkrete miljømål ikke kan opfyldes, skal anmode om og afvente miljøministerens dispensation fra de konkrete miljømål, før tilladelsen til aktiviteten m.v. kan gives.

Det er ikke et krav, at der forud for miljøministerens beslutninger om dispensation skal ske offentlig høring. Dette skyldes, at der ikke er tale om at ændre allerede fastlagte miljømål, men om accept af misligholdelse. Miljøministerens dispensationer skal dog ved lejlighed indarbejdes i bekendtgørelsen om konkrete miljømål, jf. lovforslagets § 7, stk. 1. I den forbindelse skal udkastet til ændringsbekendtgørelse, der sendes i offentlig høring, ledsages af oplysninger om og begrundelser for de meddelte dispensationer, jf. lovforslagets § 15, stk. 1. Disse oplysninger om og begrundelser for ministerens anvendelse af dispensationer skal desuden indarbejdes i førstkomende revision af vandområdeplanen, jf. lovforslagets § 15, stk. 2.

Bestemmelsen erstatter miljømålslovens § 17.

Til § 14

Aktiviteter i visse zoner af et vandområde er ikke til hinder for opfyldelse af målet om god tilstand forudsat, at påvirkningen fra aktiviteten vurderes at være ubetydelig for miljømålet for vandområdet, og påvirkningen alene berører en ubetydelig del af vandområdet. Aktiviteter skal om nødvendigt også vurderes i kumulation med andre aktiviteter.

Det foreslås at give miljøministeren bemyndigelse til inden for et overfladevandområde vejledende at registre nærmere afgrænsede aktivitetszoner.

Bestemmelsen retter sig alene mod aktiviteter i tilknytning til havne, sejlrender, slusefjorde og klappladser. Den vejledende registrering af zonerne er ikke normerende i forhold til krav om tilladelser m.v. efter sektorlovgivningen.

Til § 15

Hvis regler efter § 7, stk. 1, indebærer anvendelse af lovens bestemmelser om udpegning af kunstige og stærkt modificerede områder, fastsættelse af længere tidsfrister for målopfyldelse, fastsættelse af mindre strenge miljømål eller anvendelse af regler efter § 13 i forbindelse med nye aktiviteter mv. skal udkastet ledsages af oplysninger om og begrundelser for de tilfælde, hvor disse undtagelser er anvendt.

De nævnte oplysninger og begrundelser for anvendelse af lovens §§ 9-11 og regler udstedt med hjemmel i § 13 skal desuden indarbejdes i førstkomende revision af vandområdeplanen, jf. § 27, stk. 1.

Til kapitel 5

Til § 16

Bestemmelsen gennemfører vandrammedirektivets artikel 6 og er ny. Det foreslås, at miljøministeren pålægges en pligt til for hvert vandområdedistrikt at oprette et eller flere registre for beskyttede områder. De beskyttede områder udgøres af områder, som er udpeget af hensyn til beskyttelsen af områdernes overfladevand og grundvand eller bevaringen

af levesteder og dyre- og plantearter, der er direkte afhængige af vand, og som kræver særlig beskyttelse i henhold til EU-regulering.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren pålægges en pligt til løbende at gennemgå og ajourføre registrene.

Til nr. 1

Drikkevandsforekomster udpeges i dag efter miljømålslovens § 8 og drikkevandsressourcer efter § 8 a samt lov nr. 571 af 9. juni 2006 om ændring af planloven og regler udstedt i medfør heraf. Det foreslås at forpligtelsen videreføres i vandforsyningsloven. Der henvises til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer og forskellige andre love fremsat samtidig med dette lovforslag.

Til nr. 2

Skaldyrvande udpeges i dag efter miljømålslovens § 9, der videreføres i nærværende lovforslags § 18. Ministeren har efter bestemmelsen pligt til at udpege skaldyrvande til gennemførelse af skaldyrdirektivet og vandrammedirektivet.

Til nr. 3

Områder udpeges som badeområder i kommuneplanen, jf. bekendtgørelse nr. 939 af 18. september 2012 om badevand og badeområder i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Til nr. 4

Natura 2000- områder (fuglebeskyttelsesområder og habitatområder) udpeges ved bekendtgørelse i henhold til miljømålslovens § 36. Den gældende udpegning fremgår af bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter med senere ændringer (habitatbekendtgørelsen).

Til nr. 5

Nitratdirektivet 91/676/EØF er gennemført således, at der i hele Danmark skal anvendes de reguleringer, der ifølge direktivet skal anvendes i udpegede nitratfølsomme områder. Efter direktivets artikel 5 er medlemsstaterne fritaget for pligten til at kortlægge specifikke sårbare zoner, hvis de udarbejder og anvender de i artikel 5 omhandlede handlingsprogrammer i overensstemmelse med dette direktiv på hele deres nationale område. Denne undtagelse har Danmark meddelt Kommissionen vil blive udnyttet, og nitratdirektivets krav gælder således i hele Danmark.

Byspildevandsdirektivet (91/271/EØF) er gennemført således, at der for hele Danmark skal anvendes de reguleringer, der ifølge direktivet skal anvendes i udpegede næringsstoffølsomme overfladevandområder.

Til § 17

Bestemmelsen gennemfører vandrammedirektivets artikel 7 og viderefører miljømålslovens § 13.

Bestemmelsen omfatter enhver beskyttet drikkevandsforekomst, der er udpeget i medfør af vandforsyningslovens regler. Forekomsterne vil oftest udgøres af et eller flere grundvandsmagasiner.

Den beskyttede drikkevandsforekomst skal have en sådan mængde og kvalitet, at miljømålet, som fastsættes i medfør af dette lovforslags § 7, opfyldes. Bestemmelsen indebærer, at der herudover skal fastsættes et miljømål, der knytter sig til kravene for drikkevandskvalitet, idet der skal tages hensyn til den anvendte vandbehandlingsordning og tilstræbes en reduktion af omfanget af eventuel rensning. Kriterier for drikkevands kvalitet er fastsat i bekendtgørelse nr. 1024 af 31. oktober 2011 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg i medfør af vandforsyningslovens regler.

Til § 18

Bestemmelsen gennemfører forpligtelser, der følger af vandrammedirektivet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/113/EF af 12. december 2006 om kvalitetskrav til skaldyrvande (skaldyrdirektivet). Direktivet fastsætter en række krav i direktivets bilag I til vandkvalitet, krav til maksimalkoncentrationer af stoffer i skaldyr og krav til prøvetagning og kontrol i vandforekomster, hvori der produceres skaldyr.

Vandrammedirektivets artikel 22, stk. 2, ophæver skaldyrdirektivet den 22. december 2013.

Skaldyrvandedirektivet skal imidlertid som anden fællesskabslovgivning om beskyttelse af vand vurderes med henblik på at identificere bestemmelser, som fastlægger et højere beskyttelsesniveau end hvad, der følger af vandrammedirektivets bestemmelser. Det eksisterende beskyttelsesniveau for skaldyrvande opretholdes.

Skaldyrdirektivets bilag I omfatter selvstændige og supplerende foranstaltninger i forhold til vandrammedirektivets kvalitetselementer, f. eks. krav om kvalitetskrav til skaldyrkødet, og særlige overvågnings- og kontrolmetoder.

Vandrammedirektivet forpligter medlemsstaterne til, at

- 1) sikre fortsat beskyttelse af skaldyrvande i overensstemmelse med skaldyrvandedirektivet gennem vandplanlægningen, idet medlemsstaterne skal
- 2) inddrage informationer indsamlet i medfør af skaldyrvandedirektivet ved udarbejdelse af basisanalyserne til brug for de første vandområdeplaner,
- 3) oprette et register over alle områder, der er udpeget til beskyttelse af økonomisk vigtige akvatiske arter, som skaldyr må antages at være,
- 4) supplere overvågningsprogrammer med specifikationer om skaldyrvande, og
- 5) inddrage foranstaltninger for skaldyrvande fastsat i medfør af skaldyrvandedirektivet ved udarbejdelse af indsatsprogrammer.

Skaldyrvande er nærmere reguleret i bekendtgørelse nr. 38 af 19. januar 2011 om kvalitetskrav for skaldyrvande (skaldyrbekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i § 21 i miljømålsloven.

Skaldyrdirektivet har til formål at beskytte og forbedre miljøet. Direktivet fastsætter krav om gennemførelse af konkrete foranstaltninger med henblik på at beskytte overfladevandområder, herunder skaldyrvande, mod forurening, idet det er nødvendigt at beskytte visse skaldyrbestande mod de forskellige skadelige konsekvenser af udledning af forurenende stoffer i havet.

Skaldyrdirektivet vedrører nærmere kvaliteten af skaldyrvande og finder anvendelse på kyst- og brakvand udpeget af medlemsstaterne som områder, der kræver beskyttelse eller forbedring for at gøre det muligt for skaldyr (bløddyr af muslingeklassen og snegleklassen) at leve og vokse deri, og for således at bidrage til, at skaldyrprodukter, som umiddelbart kan fortæres af mennesker, får en god kvalitet.

Ifølge skaldyrdirektivets artikel 5 skal direktivets krav være opfyldt senest 6 år efter den foretagne udpegning. Dette gælder også efter skaldyrdirektivets ophævelse, jf. vandrammedirektivets artikel 4, litra c. Vandrammedirektivets krav til overfladevandområdet skal være opfyldt senest den 22. december 2015.

Til stk. 2

Stk. 2 gennemfører skaldyrdirektivets artikel 3 og viderefører miljømålslovens § 21. Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om kvaliteten af skaldyrvande. Udmøntningen af bemyndigelsen vil videreføre den gældende skaldyrbekendtgørelse.

Skaldyrvandedirektivet indeholder som ovenfor nævnt særlige krav til skaldyrvandes kvalitet samt særlige krav til kontrol og overvågning til skaldyrvande. Kvalitetskravene omfatter hovedsagelig krav til hygiejniske forhold og til vandets og skaldyrs indhold af nogle metaller og miljøfarlige stoffer. Disse kvalitetskrav og krav til maksimalkoncentrationer af miljøfarlige stoffer er fastsat i skaldyrbekendtgørelsen.

Til stk. 3

Stk. 3 gennemfører skaldyrdirektivets artikel 4 og viderefører miljømålslovens § 9. Udpegningen skal ske i områder, hvorfra skaldyr (muslinger og snegle) skal kunne sendes direkte til konsum uden behandling. Formålet med udpegningen er at sikre en beskyttelse af disse områder og at der træffes de nødvendige foranstaltninger mod forurening, således at skaldyrene har en tilstrækkelig kvalitet til markedsføring.

Til stk. 4

Stk. 4 viderefører miljømålslovens § 9. Bestemmelsen indebærer, at udpegningen efter stk. 3 sker efter indstilling fra ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Modtager miljøministeren en indstilling om udpegning af et område til skaldyrvand sikrer ministeren, at miljømålet og kvalitetskravene, jf. den foreslåede § 18, stk. 1 og 2, er overholdt, og i fastsætter i indsatsprogrammet foranstaltninger til beskyttelse af skaldyrvandet. Er miljømålet eller kvalitetskravene ikke opfyldt, fastsætter miljøministeren bestemmel-

ser om gennemførelse af foranstaltninger i indsatsprogrammet, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 19.

I overfladevandområder, der er udpeget som skaldyrvande, er det for de kvalitetskrav, der følger af vandrammedirektivet, muligt at anvende direktivets undtagelsesbestemmelser.

Efter skaldyrdirektivet er det muligt at ændre udpegningen af visse vandområder blandt andet på grund af forhold, der ikke var forudset på tidspunktet for udpegningen.

Miljømålet for et udpeget skaldyrområde skal være opnået seks år efter udpegningen.

Til kapitel 6

Bestemmelserne i §§ 19-24 gennemfører de forpligtelser, der følger af vandrammedirektivets artikel 11 samt dele af artikel 4 og har til formål at regulere fastsættelse af regler for indholdet af indsatsprogrammer.

Til § 19

Bestemmelsen gennemfører vandrammedirektivets artikel 11, stk. 1. Bestemmelsen erstatter miljømålslovens § 24.

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at udstede regler om fastlæggelse af indsatsprogrammet for hvert vanddistrikt. Med bestemmelsen fastsættes tillige, at basisanalysen, data fra overvågningsprogrammet samt anden relevant viden danner grundlaget for ministerens udnyttelse af bemyndigelsen. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen præciserer, at indsatsprogrammet skal udarbejdes med henblik på at opfylde de miljømål, som er fastsat i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1.

Bemyndigelsen udnyttes ved, at der bliver udstedt bekendtgørelser for de enkelte vandområdedistrikter, jf. dette lovforslags § 4.

Indsatsprogrammer skal være fastsat senest 22. december 2015, og de revideres og ajourføres mindst hvert 6. år, jf. lovforslagets § 22, stk. 1. Det foreslås med stk. 2, at ministeren bemyndiges til at udstede regler, der kan fastlægge delindsatsprogrammer inden for hvert vandområdedistrikt. Efter bestemmelsen er der således mulighed for at fastlægge foranstaltninger af en bestemt karakter eller for bestemte sammenhængende vandområder inden for vandområdedistrikter, der består af hovedvandoplande, som har særlige karakteristika eller behov for særlige foranstaltninger.

Bestemmelsen i stk. 3 gennemfører vandrammedirektivets artikel 11, stk. 8, hvorefter enhver ny eller revideret foranstaltning, der fastlægges i et indsatsprogram, skal være operationel inden for 3 år efter fastlæggelsen.

Til § 20

Bestemmelsen gennemfører vandrammedirektivets artikel 11, stk. 2, og er ny. Det foreslås, at bestemmelsens angivelse af vandrammedirektivets forpligtelser gennemføres så direktivnært som muligt. Indsatsprogrammer består af grundlæggende og de nødvendige supplerende foranstaltninger med henblik på opfyldelse af de konkrete miljømål.

Det foreslås, at bestemmelsen om indsatsprogrammer tillige angiver pligter for myndigheder og administrative bestemmelser med henblik på opfyldelse af miljømål.

Til stk. 2

Bestemmelsens stk. 2 gennemfører vandrammedirektivets artikel 11, stk. 3, litra a)-l), og er ny.

Efter vandrammedirektivet er grundlæggende foranstaltninger minimumskrav, der skal gennemføre EU-lovgivning. Denne regulering er i Danmark fastsat i sektorlovgivningen, og der vil tillige være en forpligtelse til at gennemføre eventuelle yderligere foranstaltninger til gennemførelse af ny eller ændrede EU-retlige forpligtelser.

Der skal således i indsatsprogrammet angives de allerede gennemførte og planlagte tiltag med henblik på at opfylde krav til EU-lovgivning på vandområdet. EU-lovgivning er direktiver omfattende badevand, drikkevand, fuglebeskyttelse, bevaring af naturtyper og vilde dyr og planter, grundvand, risiko ved uheld (Seveso), VVM, skaldyrvande, spildevandsslam, byspildevand, plantebeskyttelsesmidler, nitrat, IE, IPPC, miljøfarlige stoffer og miljøkvalitetskrav.

I det følgende angives en række af de grundlæggende foranstaltninger, som er allerede er gennemført.

- a) Tiltag kan være gennemført både ved national regulering (f.eks. plantebeskyttelsesmidler) og ved lokal regulering i forbindelse med påbud, tilladelser og godkendelser.
- b) Foranstaltninger med henblik på dækning af omkostninger ved tjenesteydelser vedrørende vand. Dette omfatter omkostninger til vandforsyning og spildevandshåndtering. Området er generelt reguleret, hvorfor der i indsatsprogrammet henvises til denne regulering.
- c) Foranstaltninger, der skal fremme en effektiv og bæredygtig vandanvendelse med henblik på at opfylde miljømål. Dette er omfattet af national regulering af vandforsyning og spildevandshåndtering, og der skal derfor i indsatsprogrammet henvises hertil.
- d) Foranstaltninger med henblik på at sikre krav til kvalitet af drikkevand, herunder foranstaltninger til sikring af vandkvaliteten med henblik på at reducere omfanget af den rensning, der kræves ved fremstilling af drikkevand. Herudover vil der skulle ske en udpegnings og prioritering af indsatsområder og fastsættes en tidsplan for udarbejdelse af indsatsplanerne, som hidtil er sket i vandressourceplanlægningen og regionplanen. Der skal i indsatsprogrammet henvises hertil.
- e) Kontrol med indvinding af vand. Vandforsyningsloven indeholder bestemmelser om kontrol med vandindvindingen. Al indvinding af vand kræver tilladelse efter vandforsyningsloven. Tilladelsen er altid tidsbegrænset. Tilladelsen kan tilbagekaldes, hvis væsentlige samfundsmæssige hensyn, herunder hensynet til miljøbeskyttelsen, gør det nødvendigt. Der er krav om, at kommuner opretholder registre over tilladelser til indvindinger, ligesom der er krav om tilsyn med de indvundne vandmængder. Der skal i indsatsprogrammet henvises hertil.

- f) Kontrol med kunstig infiltration eller forøgelse af grundvandsforekomster.
Vandindvinding med henblik på kunstig infiltration kræver – som al anden indvinding af vand - forudgående tilladelse efter vandforsyningslovens almindelige regler. Tilladelsen er tidsbegrænset. Selve infiltrationen eller forøgelsen af grundvandsforekomsten kræver forudgående tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19. Der er ikke krav om tidsbegrænsning af tilladelser efter § 19, men tilladelsen kan til enhver tid ændres eller tilbagekaldes under hensyn til bl.a. miljøbeskyttelsen. Da tilladelsen til vandindvinding er tidsbegrænset, vil spørgsmålet om fortsat infiltration efter § 19 blive taget op i forbindelse med en ny tilladelse til indvinding. Der vil i indsatsprogrammet skulle henvises hertil.
- g) Punktkilder.
Der skal i indsatsprogrammet være fastsat foranstaltninger om forudgående regulering af alle punktkilder, der har betydning for miljøtilstanden i vandområderne. Punktkilderne er i dag alle regulerede via miljøbeskyttelsesloven og husdyrbrugloven i form af godkendelser og tilladelser. Bestemmelsen omfatter hydrauliske parametre, fysiske-kemiske parametre, mikrobiologiske parametre og miljøfarlige stoffer inkl. tungmetaller. Der skal henvises hertil i indsatsprogrammet.
Punktkildeemissioner til atmosfæren, der medfører deposition til overfladevandområder, er også omfattet. Indsatsprogrammet skal endvidere referere til de stoffer, der er et generelt forbud mod at tilføre vandet, som angivet i spildevandsbekendtgørelsen.
Der skal ske regelmæssig revision af tilladelser, godkendelser og andre reguleringsværktøjer med henblik på opfyldelse af den ønskede miljøtilstand, og indsatsprogrammet skal give en oversigt over dem, der forudsættes revideret.
- g) Diffuse kilder.
For diffuse kilder, der kan være årsag til forurening, skal indsatsprogrammet redegøre for foranstaltninger til forebyggelse eller regulering af emissioner af forurenende stoffer. Diffuse kilder omfatter f.eks. tab fra drift af landbrug, pesticid- og gødningsanvendelse, luftbåren forurening samt tab af stoffer fra almindelig og udbredt anvendelse af produkter.
Tab af næringsstoffer fra drift af landbrug er i dag overvejende reguleret i generelle regler. Indsatsplaner efter vandforsyningsloven giver dog mulighed for en regional/lokal regulering af hensyn til beskyttelsen af drikkevandsinteresserne. Efter lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om planlægning, lov om vandløb og forskellige andre love (Grøn Vækst) er der indført yderligere regulering af landbruget med hensyn til tab af kvælstof og fosfor, herunder en regional regulering. Der skal i indsatsprogrammet henvises hertil.
Den nuværende regulering af miljøfarlige stoffer findes i bekendtgørelse nr. 1022 af 8. oktober 2010 om kvalitetskrav for vandområder og krav til udledning af visse farlige stoffer til vandløb, søer eller havet. Der skal i indsatsprogrammet henvises hertil.
- i) Andre betydelige negative indvirkninger.
Indsatsprogrammet skal herudover indeholde foranstaltninger med henblik på beskyttelse mod alle andre betydelige negative indvirkninger på vandets tilstand, navnlig foranstaltninger for at sikre, at vandforekomsterne opfylder kravene til miljøkvalitet. Der tænkes her især på indvirkninger på de hydromorfologiske forhold.
Typer af påvirkning omfattet af bestemmelsen kan eksempelvis være råstofindvinding, fiskeri, vedligeholdelse af overfladevandområder med henblik på sejlad eller afledning af vand.
- j) Forbud mod direkte udledning af visse forurenende stoffer til grundvand.
Vandrammedirektivets artikel 11, stk. 3, litra j, er implementeret i bekendtgørelse nr. 1448 af 11. december 2007 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 med senere ændringer. Miljøministeren kan dog til videnskabeligt formål til karakterisering, beskyttelse eller genopretning af vandforekomster meddele dispensation fra forbuddet. Der skal redegøres for sådanne dispensationer i indsatsprogrammet.
Stofflisten angivet i bekendtgørelsen skal opdateres i overensstemmelse med direktivet.
- k) Foranstaltninger med henblik på at eliminere forurening af overfladevand med prioriterede stoffer.
For vandrammedirektivets prioriterede stoffer vil udgangspunktet være at sikre, at kvalitetskrav opfyldes generelt og i de enkelte vandforekomster, hvortil udledninger sker. Desuden skal det sikres, at der sker en vedvarende reduktion i tilførsel af disse stoffer. For prioriterede farlige stoffer er målet at bringe udledninger til ophør. Heri indgår en reduktion af den samlede tilførsel af miljøfarlige stoffer for at bidrage til at opfylde målene i relevante internationale aftaler vedrørende havmiljøet om at standse eller udfase udledninger, emissioner og tab af prioriterede farlige stoffer med det endelige mål at opnå koncentrationer i havmiljøet nær baggrundsværdierne for naturligt forekommende stoffer og tæt på nul for menneskeskabte syntetiske stoffer. Denne regulering kan ske via udledningstilladelser, godkendelser, anvendelsesbegrænsninger m.v. med henblik på opfyldelse af miljøbeskyttelseslovens krav om anvendelse af mindst forurenende teknologi ved regulering af udledning af disse stoffer for at opfylde kvalitetskrav for overfladevand for disse stoffer. Der vil for de prioriterede stoffer blive tale om en regulering, som dels fastlægges ved EU-regulering, dels på regionalt niveau i det omfang, EU-reguleringen ikke er tilstrækkelig for at kunne opfylde miljømålene.
- For alle øvrige stoffer, der ikke er prioriteret, skal der ske en progressiv reduktion af forureningen med henblik på opfyldelse af miljømål for kemisk tilstand i form af kvalitetskrav. Der skal henvises til reguleringen eller eventuelt fastlægges foranstaltninger herom i indsatsprogrammet.
- Bekendtgørelse nr. 1022 af 8. oktober 2010 danner grundlag for fastsættelse af om kvalitetskrav for vandområder og

krav til udledning af visse farlige stoffer til vandløb, søer eller havet. Der skal henvises hertil i indsatsprogrammet.

l) Forebyggelse af tab i forbindelse med uheld.

Grundlæggende foranstaltninger er foranstaltninger, der gennemfører fællesskabets lovgivning, som allerede er fastsat i sektorlovgivningen, og eventuelle yderligere foranstaltninger til gennemførelse af fællesskabsretlige forpligtelser. Miljøministeren har således en forpligtelse til at gennemføre nye EU-retlige forpligtelser, der sigter mod at opfylde vandrammedirektivets miljømål.

Der skal som indsatsprogrammernes grundlæggende foranstaltninger være:

- foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge betydelige tab af forurenende stoffer fra tekniske anlæg og
- foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge og/eller reducere virkningerne af forurening som følge af ulykker, f. eks. som følge af oversvømmelse, herunder systemer til at opdage eller varsle sådanne begivenheder og i forbindelse med ulykker, som ikke med rimelighed kunne have været forudset, alle passende foranstaltninger til nedbringelse af risikoen for vandøkystemerne.

Det vurderes, at der overvejende kan henvises eller refereres til eksisterende reguleringer, idet der i dag allerede i forbindelse med spildevandsgodkendelser og tilladelser tages højde for uheldsforebyggelse, og der er kontrolordning for beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning. Virksomheder med særlig risiko er omfattet af bekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer.

Sikring mod oversvømmelse er generelt reguleret via vandløbsreguleringer, jf. vandløbsloven, og meddelelse af tilladelser til udledning, jf. miljøbeskyttelsesloven. Det tilføjes, at der efter direktiv om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (oversvømmelsesdirektivet) bl.a. skal ske en samordning af vandområdeplanerne og de risikostyringsplaner og de efterfølgende revisioner af disse, der udarbejdes efter oversvømmelsesdirektivet.

Der findes for transport, opbevaring og salg af olie/benzin en række tilladelses- og godkendelsesordninger.

Det må forudses, at der kan være behov for at revidere visse tilladelser og godkendelser for at sikre en tilstrækkelig forebyggelse af tab i forbindelse med uheld. Behovet for revision i medfør af sektorlovgivningen beror på en konkret afvejning, som tilladelsesmyndigheden må foretage ved at se på udledningen eller den mulige udledning/tab, tilstanden af vandområdet og mulige effekter af uheld.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 gennemfører vandrammedirektivets artikel 11, stk. 4, og er ny.

Direktivets bilag VI, del B rummer en vejledende liste over supplerende foranstaltninger.

Det foreslås, at supplerende foranstaltninger efter lovforslaget er foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde miljømålet, jf. kapitel 4, og som består af generelle for-

anstaltninger, der har til formål at beskytte og forbedre vandforekomster i alle vandområdedistrikter eller hovedvandoplande, og konkrete foranstaltninger for angivne overfladevandområder og grundvandforekomster i de enkelte vandområdedistrikter og hovedvandoplande. Miljøministeren fastlægger de supplerende foranstaltninger i indsatsprogrammet.

Der er efter en lang række love allerede i dag iværksat en række foranstaltninger, som kan betegnes som generelle supplerende foranstaltninger, og som der vil blive henvist til i indsatsprogrammerne. Med lovforslaget forudsættes denne gennemførelse således videreført.

Eksempelvis er der bl.a. gennem miljøbeskyttelsesloven, naturbeskyttelsesloven, planloven og særligt vandløbsloven allerede skabt mulighed for genopretning af vådområder. Endvidere kan nævnes, at der også er etableret støtteordninger under landdistriktsprogrammet. Der er endvidere tilvejebragt regler om tilskud til privat skovrejsning i medfør af lov om skove. Endelig kan nævnes at der i forbindelse med lov nr. 553 af 1. juni 2011 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om planlægning, lov om vandløb og forskellige andre love (Grøn vækst) skabt grundlag for gennemførelse af en række foranstaltninger til opfyldelse af miljømålene i de enkelte vandområdedistrikter.

Der er endvidere i medfør af jordforureningsloven skabt en forpligtelse til systematisk at inddrage hensynet til vandforekomster og internationale naturbeskyttelses-områder i forbindelse med gennemførelse af foranstaltninger med henblik på at hindre skadelige virkninger af jordforureninger på sådanne områder.

Herudover kan generelle supplerende foranstaltninger f. eks. være administrative ordninger, forhandlede miljøaftaler, retningslinjer for god miljøpraksis, efterspørgselsstyrende foranstaltninger m.v.

For så vidt angår konkrete supplerende foranstaltninger forudsættes det, at ministeren fastsætter regler i indsatsprogrammet, hvorefter myndigheder i medfør af sektorlovgivningen skal træffe afgørelser om gennemførelse af bestemte foranstaltninger i vandområdedistriktet eller hovedvandoplandet, f.eks. krav om genskabelse af fri kontinuitet (f.eks. nedlæggelse af stemmeværker) i et eller flere vandområder. Der henvises til lovforslagets § 20, stk. 4.

De konkrete supplerende foranstaltninger kan også bestå af forsknings-, udviklings- og demonstrationsprojekter, uddannelsesprojekter, bygge- og anlægsprojekter, genopretningsprojekter m.m.

Der er ikke med loven tilsigtet at ændre det økonomiske grundlag for indsatsprogrammets realisering. Det forventes i øvrigt, at landdistriktsprogrammet også i de kommende planperioder kan bidrage til finansiering af indsatsprogrammernes fastlagte foranstaltninger.

Til stk. 4

Efter bestemmelsen i stk. 4 bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at myndigheder skal gennemføre fastlagte supplerende foranstaltninger.

Bemyndigelsen forudsættes bl.a. udnyttet til at fastsætte regler, hvorefter regionsråd og kommunalbestyrelser forpligtes til at gennemføre konkrete foranstaltninger, som vil skulle gennemføres i forbindelse med administrationen af sektorlovgivningen, f. eks. krav om genskabelse af fri kontinuitet i et eller flere overfladevandområder.

Indsatsprogrammet kan efter aftale med vedkommende ressortansvarlige minister desuden fastlægge foranstaltninger, der skal gennemføres i medfør af sektorlovgivning, der henhører under denne ministers område.

Bemyndigelsen forudsættes udmøntet ved i fornødent omfang – sammen med sektorlovgivningen – at fastsætte regler, der angiver betingelser, hensyn og kriterier og deres indbyrdes afvejning i forbindelse med myndighedernes gennemførelse af de i indsatsprogrammet fastlagte foranstaltninger.

Det forudsættes desuden, at der fastsættes regler om, hvornår myndigheder kan gennemføre andre dokumenterbart lige så miljø- og omkostningseffektive foranstaltninger i bestemte vandområder end de foranstaltninger, der er fastsat i indsatsprogrammet. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om, at myndigheden skal høre miljøministeren, eventuelt en styrelse efter delegation, over dokumenterbarheden af den forventede miljø- og omkostningseffektivitet. En sådan ordning vil have til formål at sikre, at grundlaget for den foreslåede foranstaltnings forventede miljø- og omkostningseffektivitet hviler på et tilstrækkeligt validt og pålideligt fagligt grundlag.

Udskiftning af fastlagte foranstaltninger inden for et andet ministeriums ressort forudsætter aftale med vedkommende minister.

Desuden vil udskiftning af foranstaltninger, hvortil der ydes støtte eller er forudsat støtte under Fødevarerministeriets støtteordninger, forudsætte aftale herom med fødevarerministeren.

Til stk. 5

Bestemmelsen er ny og giver bemyndigelse til at fravige indsatsprogrammets fastlagte foranstaltninger, når fravigelse af et eller flere vandforekomsters miljømål, jf. lovforslagets § 7, er nødvendigt af hensyn til nye ændringer af et overfladevandområdes fysiske karakteristika, forandringer i en grundvandsforekomsts niveau eller nye bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter.

Bestemmelsen forudsættes sammen med lovforslagets § 13 at gennemføre vandrammedirektivets artikel 4, stk. 7, som fastsætter betingelser for at kunne fravige miljømål i overensstemmelse med direktivet.

Efter lovforslagets § 13 kan miljøministeren i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, fastsætte, at nye ændringer af et overfladevandområdes fysiske karakteristika, forandringer i en grundvandsforekomsts niveau eller nye bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter under nærmere angivne betingelser kan begrunde, at de fastlagte konkrete miljømål ikke opfyldes, herunder for et eller flere kvalitets-elementer.

Betingelserne for på grund af nye aktiviteter m.v. at fravige konkrete miljømål fastlagt i bekendtgørelsen om miljømål, jf. lovforslagets § 7, stk. 1, fastsættes således i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovforslagets § 13. Der henvises til de specielle bemærkninger hertil.

Betingelser for at fravige foranstaltninger fastlagt i indsatsprogrammet, jf. lovforslagets § 19, stk. 1, for det eller de vandforekomster, som påvirkes af nye aktiviteter m.v., fastsættes i medfør af denne bestemmelse (lovforslagets § 20, stk. 5).

Bestemmelsen forudsættes således udnyttet ved bl.a. at fastsætte betingelser, hvorefter fastlagte foranstaltninger for den pågældende vandforekomst kan fraviges, herunder betingelser om, at der tages alle praktisk gennemførlige skridt for at mindske den skadelige indvirkning på vandforekomstens tilstand, som den nye ændring/forandring henholdsvis udviklingsaktivitet indebærer, jf. herved vandrammedirektivets artikel 4, stk. 7.

Fravigelse af fastlagte foranstaltninger inden for et andet ministeriums ressort forudsætter aftale med vedkommende minister.

For foranstaltninger, hvortil der ydes støtte eller er forudsat støtte under Fødevarerministeriets støtteordninger, vil fravigelse af sådanne foranstaltninger desuden forudsætte aftale herom med fødevarerministeren.

Til stk. 6

Bestemmelsen i stk. 6 gennemfører de forpligtelser, der følger af vandrammedirektivets artikel 4, stk. 6, og er ny. Det foreslås, at ministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder skal hindre og forebygge yderligere forringelse af tilstanden og til så vidt muligt at genetablere den oprindelige tilstand ved enhver midlertidig forringelse af en vandforekomsts tilstand, som skyldes omstændigheder af naturlig art, force majeure, som er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, eller omstændigheder som følge af ulykke, herunder at gennemføre alle praktisk gennemførlige skridt og særlige foranstaltninger.

Miljøministerens udnyttelse af bemyndigelsen forudsættes at sikre, at direktivets art. 4, stk. 6, implementeres i dansk ret. Regler udstedt i medfør af bestemmelsen forudsættes således at sikre at

- a) der tages alle praktisk gennemførlige skridt for at forebygge yderligere forringelse af tilstanden og for ikke at hindre opfyldelse af miljømålene i andre forekomster af vand, der ikke er berørt af disse omstændigheder
- b) vandområdeplanen redegør for de betingelser, hvorunder omstændigheder, der er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, kan påberåbes, herunder fastlæggelse af passende indikatorer
- c) de foranstaltninger, der skal træffes under sådanne ekstraordinære omstændigheder, indgår i indsatsprogrammet og vil ikke bringe genoprettelsen af vandforekomstens kvalitet i fare, når omstændighederne ikke længere foreligger

- d) virkningerne af de omstændigheder, der er ekstraordinære eller ikke med rimelighed kunne have været forudset, gennemgås årligt, og under hensyn til de årsager, der er fastsat i lovens § 10, stk. 2, nr. 1-3, træffes alle praktisk gennemførlige foranstaltninger for så hurtigt, som det kan lade sig gøre, at genetablere den tilstand, vandforekomsten havde, inden virkningerne af disse omstændigheder viste sig, og
- e) en oversigt over virkningerne af omstændighederne og af de foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes i henhold til litra a) og d), medtages i den næste ajourføring af vandområdeplanen.

Til stk. 7

Med stk. 7 foreslås det at give miljøministeren bemyndigelse til i indsatsprogrammet, jf. lovforslagets § 19, stk. 1, at fastlægge bestemmelser om myndigheders administration med henblik på opfyldelse af miljømål.

Bestemmelsen har til formål at fastsætte regler om miljømålenes betydning for myndighedernes beføjelser i medfør af lovgivningen. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om, hvorledes myndighederne ved administration af sektorlovgivningen skal bidrage til opfyldelse af de fastlagte miljømål. Reglerne om myndighedernes administration vil alene kunne vedrøre forhold, som kan reguleres inden for rammerne af de respektive sektorlove.

De administrative bestemmelser skal herudover udnyttes til at fastsætte, hvilke nærmere retsvirkninger miljømål for en given vandforekomst har i forbindelse med myndigheders udmøntning af indsatsprogrammets grundlæggende og supplerende foranstaltninger.

Bestemmelsen indebærer desuden, at de retningslinjer med karakter af regler, der i dag lægges op til at indgå i vandplanerne, i relevant omfang fremover fastsættes i bekendtgørelserne om indsatsprogrammer.

Med hensyn til de retningslinjer, som fremgår af de offentliggjorte udkast til vandplaner for første planperiode, og som har vejledende karakter, vil der i tilknytning til udstedelse af regler om indsatsprogrammer kunne udarbejdes en vejledning med henblik på at tilgodese myndigheders behov for vejledning om indsatsprogrammets gennemførelse i forhold til de enkelte foranstaltninger i overfaldevandområder og grundvandsforekomster.

Til § 21

Bestemmelsen gennemfører vandrammedirektivets artikel 11, stk. 5. Hvis overvågning eller andre data viser, at miljømålene fastsat i regler udstedt med hjemmel i § 7, stk. 1, for en vandforekomst ikke kan forventes opfyldt, skal miljøministeren undersøge årsagerne hertil. Der påhviler således miljøministeren at undersøge årsagerne hertil, hvis overvågningsprogrammet eller data fra andre kilder viser, at miljømålet ikke kan opfyldes.

Bestemmelsen i stk. 1 indebærer endvidere en forpligtelse for ministeren til om nødvendigt i indsatsprogrammet at fastlægge ændrede foranstaltninger eller yderligere foranstaltninger, som er nødvendige for at opfylde miljømålene,

herunder, hvor det er relevant, at fastlægge strengere miljøkvalitetskrav samt fastsætte bestemmelser om, at myndigheder skal undersøge og eventuelt revidere relevante tilladelser og godkendelser. Sidstnævnte tilsigtes udmøntet gennem administrationen af sektorlovgivningen, hvori der er tilvejebragt hjemmel for myndigheder til at revurdere et tidligere meddelt retsgrundlag.

Ministerens forpligtelse efter stk. 1 til om nødvendigt at fastlægge ændrede foranstaltninger eller yderligere foranstaltninger, som er nødvendige for at opfylde miljømålene, vil eventuelt efter omstændighederne kunne håndteres i forbindelse med ajourføring af indsatsprogrammet.

Ændring af fastlagte eller fastlæggelse af yderligere foranstaltninger inden for et andet ministeriums ressort forudsætter aftale med vedkommende minister.

Desuden vil ændring af foranstaltninger, hvortil der ydes støtte eller er forudsat støtte under Fødevarerministeriets støtteordninger, forudsætte aftale herom med fødevarerministeren.

Forpligtelserne efter stk. 1 gælder ikke, hvis årsagerne til, at et fastlagt miljømål for en given vandforekomst ikke kan forventes opfyldt, hidrører omstændigheder af naturlig art, som er ekstraordinære og ikke med rimelighed kunne have været forudset. F.eks. vil voldsomme oversvømmelser eller ekstremt lave vandstande i vandløb som følge af tørke være omstændigheder, der kan begrunde, at der ikke skal fastsættes ændrede eller yderligere foranstaltninger.

Til § 22

Bestemmelsen gennemfører vandrammedirektivets artikel 11, stk. 8.

Indsatsprogrammer skal efter bestemmelsen være fastsat senest 22. december 2015, og de revideres og ajourføres mindst hvert 6. år, med mindre et givent forhold er omfattet af § 20.

Det foreslås kommunalbestyrelserne i et hovedvandopland udarbejder forslag til hele eller dele af indsatsprogrammets supplerende foranstaltninger. Dette forventes i førstkommande planperiode alene at gælde foranstaltninger vedrørende forbedring af vandløb. Denne udarbejdelse forudsættes at ske under inddragelse af de eventuelle vandråd, der oprettes i henhold til lovforslagets § 25.

Det foreslås, at miljøministeren til kommunalbestyrelserne fremsender udkast til regler om miljømål for de vandforekomster inden for hvert hovedvandopland, for hvilke kommunalbestyrelserne skal udarbejde forslag til supplerende foranstaltninger til indsatsprogrammet for den kommende planperiode. Miljøministerens udkast til regler om miljømål skal sammen med en af ministeren udmeldt foreløbig økonomisk ramme danne grundlag for kommunalbestyrelsernes udarbejdelse af forslag til indsatsprogrammernes supplerende foranstaltninger. Udkastene til regler om miljømål kan således begrænses til alene at fastlægge foreløbige konkrete miljømål for vandløb og vandløbsstrækninger.

Det foreslås tillige, at kommunalbestyrelserne samtidig udarbejder bidrag om vandløbsforanstaltninger til den miljø-

rapport, som ministeren skal udarbejde i henhold til reglerne i lov om miljøvurdering af planer og programmer.

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om samarbejde mellem kommunalbestyrelserne for så vidt angår opgaven, herunder at eventuel uenighed mellem kommunalbestyrelser i tilknytning til udarbejdelse af indsatsprogrammer afgøres af ministeren. Det vil blive drøftet med KL, hvordan bemyndigelsen nærmere skal udmøntes.

Til § 23

Med bestemmelsen, der er ny, foreslås, at udkast til ændring af regler om indsatsprogrammer i en planperiode skal ledsages af begrundelser for nye eller ændrede foranstaltninger, herunder foranstaltninger der anses for nødvendige for at bringe overfladevandområdet eller grundvandsforekomsten i overensstemmelse med miljømålet.

Bestemmelsen omfatter tilfælde, der ikke er omfattet af lovforslagets § 15, stk. 2. Bestemmelsen tager således sigte på tilfælde, hvor der i forbindelse med fastsættelse af regler om indsatsprogrammer ikke sker en samtidig offentliggørelse af udkast til regler om miljømål udstedt i medfør af § 7.

Begrundelsen forudsættes at angive de forhold, der måtte føre til, at de nye eller ændrede foranstaltninger anses for relevante, herunder nødvendige eller mere miljø- og omkostningseffektive med henblik på opfyldelse af de fastsatte miljømål.

I tilfælde af ændringer, der er omfattet af § 20, stk. 6, skal begrundelsen i givet fald angive de forhold, som fører til, at ændrede foranstaltninger er nødvendige for at genetablere et område, hvori der er sket midlertidige forringelser samt mindre yderligere forringelse i disse områder.

Til § 24

Et resumé af de foranstaltninger, der er nævnt i § 23, skal medtages i ajourføringerne af vandområdeplanen, jf. § 27, stk. 1. Bestemmelsen gennemfører dele af vandrammedirektivets bilag VII og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Til kapitel 7

Til § 25

Til stk. 1

Med henblik på at sikre øget lokal interessentinddragelse i vandområdeplanlægningen forslås det, at der på initiativ af relevante organisationer og foreninger inden for et hovedvandområde kan etableres vandråd, der rådgiver kommunalbestyrelserne ved udarbejdelse af forslag til hele eller dele af indsatsprogrammets supplerende foranstaltninger. Initiativet til etablering af vandråd kan komme fra den samme kreds af organisationer og foreninger, som kan være repræsenteret i rådet, jf. nedenfor til stk. 2.

Til stk. 2

Det foreslås, at relevante landsdækkende erhvervsorganisationer og grønne organisationer samt visse lokale forenin-

ger og organisationer kan være repræsenteret i vandrådene. Enkeltpersoner og virksomheder kan ikke være medlemmer.

De erhvervsorganisationer, der skønnes at være relevante, er sådanne, hvis medlemmer er afhængige af benyttelse af vand under udøvelse af deres erhverv. Det kan f.eks. være Landbrug & Fødevarer, Bæredygtigt Landbrug, Dansk Akvakultur, Dansk Industri og DANVA. Men også andre organisationer kan komme på tale.

Afgrænsningen af, hvilke grønne organisationer der kan komme i betragtning, er foretaget med udgangspunkt i den kreds, som i en stor del af Miljøministeriets lovgivning blev klageberettigede over konkrete afgørelser i forbindelse med ministeriets implementering af Aarhus-konventionen i 2000. Det er organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser. Som eksempler kan nævnes Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danske Vandløb, Dansk Kano og Kajak Forbund og Friluftsrådet. Også her kan andre organisationer komme på tale.

Desuden kan lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål eller i øvrigt er knyttet til interesser forbundet med beskyttelse og benyttelse af vand være repræsenteret i vandrådet. Der er ikke hermed tænkt på lokale afdelinger af landsdækkende organisationer.

Med henblik på at sikre, at vandrådene får en passende størrelse, kan kredsen af repræsenterede organisationer begrænses, jf. lovforslagets § 25, stk. 5. Der kan i den forbindelse også fastsættes regler om, at nærmere bestemte organisationer eller foreninger har fortrinsret til at deltage i vandrådene.

Til stk. 3 og 4

For at undgå at vandrådene bliver domineret af en enkelt eller ganske få organisationer kan ingen organisation eller forening være repræsenteret med mere end ét medlem i det enkelte vandråd.

Der kan som udgangspunkt oprettes ét vandråd i hvert af de 23 hovedvandområdeplaner. Nogle få hovedvandområdeplaner dækker et meget stort geografisk område. Ministeren kan her tildele en opdeling af hovedvandområdet i 2-3 delområdeplaner. Det er forudsat, at det kun er kommunerne, der vil kunne ansøge om tilladelse til at ændre opdelingen af hovedvandområdeplaner m.v. Det udelukker dog ikke, at forslag herom kan komme fra organisationer og foreninger repræsenteret i vandrådet.

Til stk. 5 og 6

Det foreslås, at kommunalbestyrelserne skal varetage sekretariatsfunktionen for vandrådene. Spørgsmålet om evt. formandskab bør afgøres lokalt i de enkelte vandråd. Det er hensigten, at der vil blive udarbejdet en bekendtgørelse om, hvordan vandrådene sammensættes og etableres, hvilke opgaver de forventes at løse, og hvordan samarbejdet med kommunerne kan foregå.

Det forudsættes, at kommunerne videreformidler de særstandpunkter og mindretalsudtalelser, som organisationerne og foreningerne ønsker kommer til ministerens kendskab.

Til kapitel 8

Til § 26

Til stk. 1

Det foreslås, at miljøministeren udarbejder en vandområdeplan for hvert vandområdedistrikt. Bestemmelsen viderefører i hovedtræk miljøministerens forpligtelse efter miljømålslovens § 28, stk. 1, nr. 5. I bestemmelsen er det fastslået, at vandområdeplanen tjener et informationsformål, idet planen skal orientere offentligheden om planer for forbedring af miljøtilstanden i vandområderne, om midlerne til at nå den ønskede miljøtilstand og om en tidsplan herfor.

Beføjelsen til at udarbejde vandplanen er i dag henlagt til Naturstyrelsen efter bekendtgørelse om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Naturstyrelsen (bekendtgørelse nr. 1411 af 2010). Det er hensigten, at denne beføjelse videreføres.

Til stk. 2

Det foreslås, at vandområdeplanen bl.a. skal indeholde oplysninger om administrative forhold, resultaterne af basisanalysen, miljømål, beskyttede områder, indsatsprogram, inddragelse af offentligheden og overvågning. Bestemmelsen indeholder ikke en udtømmende liste over vandområdeplanens indhold. Vandområdeplanen skal således som minimum indeholde de oplysninger, der fremgår af vandrammedirektivets bilag VII. Det foreslås, at miljøministeren fastsætter nærmere regler om vandområdeplanens indhold. Bestemmelsen erstatter miljømålslovens § 4, bilag 2, samt § 52 a, stk. 2.

Til stk. 3

Det foreslås, at miljøministeren inddrager offentligheden i udarbejdelsen af vandområdeplaner efter reglerne i kapitel 9.

Der henvises til de almindelige og specielle bemærkninger til kapitel 9 om inddragelse af offentligheden.

Til kapitel 9

Til § 27

Bestemmelsen viderefører i hovedtræk miljømålslovens § 29, der gennemfører vandrammedirektivets artikel 14 om offentlig oplysning og høring.

Til stk. 1

Det foreslås, at vandområdeplaner efter § 26 skal revideres og ajourføres hvert 6. år. Bestemmelsen, der i hovedtræk er en videreførelse af miljømålslovens § 3, stk. 1, 2. pkt., og § 31, stk. 1, nr. 6, gennemfører vandrammedirektivets artikel 13, stk. 7.

Til stk. 2

Det foreslås, at miljøministeren senest 3 år før hver planperiode skal sende et udkast til arbejdsprogram i seks måneders høring. Arbejdsprogrammet har til formål at orientere om arbejdsprocessen for tilvejebringelsen af vandområdeplanen, herunder en tidsplan for tilvejebringelse af vandområdeplanen samt en redegørelse for høringsprocessen. Der ved kan offentligheden orientere sig om det grundlag, som de næste planer skal bygge videre på, om de forskellige trin i arbejdsprocessen, om de høringer af offentligheden, der vil blive foretaget, og om videreudviklingen af det faglige grundlag for de næste vandområdeplaner og inddragelsen af alle relevante interessenter i den forbindelse.

Miljøministeren har den 17. maj 2013 sendt et udkast til arbejdsprogram for anden planperiode i offentlig høring efter reglerne i miljømålsloven. Det foreslås, at offentliggørelse af udkast til arbejdsprogram og vedtagelse heraf efter miljømålsloven opfylder kravene i det foreslåede stk. 2, jf. lovforslagets § 36, stk. 3.

Til stk. 3

Det foreslås, at miljøministeren senest 2 år før hver planperiode skal offentliggøre en basisanalyse, jf. § 6. Den foreslåede bestemmelse erstatter miljømålslovens § 31, nr. 1. Annoncering kan ske udelukkende digitalt, jf. herved det foreslåede kapitel om administrative bestemmelser.

Det foreslås, at offentliggørelse af en revideret og ajourført basisanalyse for anden planperiode efter miljømålslovens § 31, stk. 1, senest den 22. december 2013 opfylder kravet, jf. lovforslagets § 36, stk. 4.

Til stk. 4

Det foreslås, at miljøministeren senest 2 år før hver planperiode skal offentliggøre en foreløbig oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses. Ministeren fastsætter en høringsfrist på 6 måneder. Efter udløbet af høringsfristen offentliggør ministeren en endelig oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som skal løses. Det foreslås, at offentliggørelse af foreløbig oversigt over de væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver efter miljømålslovens § 29 senest den 22. december 2013 opfylder kravet, jf. lovforslagets § 36, stk. 5.

Til stk. 5

Det foreslås, at miljøministeren senest 1 år før hver planperiode skal offentliggøre udkast til vandområdeplaner for planperioden. Ministeren fastsætter en høringsperiode på 6 måneder. Efter udløbet af høringsfristen offentliggør ministeren endelige vandområdeplaner.

Kredsen af personer og myndigheder, der kan fremkomme med bemærkninger til vandområdeplanerne, er ubegrænset. Med bemærkninger forstås ikke en veto. Det er miljøministerens beslutning, om en bemærkning skal give anledning til ændringer i vandområdeplanen.

Til § 28

Til stk. 1

Det foreslås, at miljøministeren i forbindelse med fastsættelse af regler om konkrete miljømål for en kommende planperiode senest et år før planperiodens begyndelse skal sende udkast hertil i seks måneders offentlig høring, før reglerne kan fastsættes. Der vil samtidig ske høring over udkast til regler om indsatsprogrammer for den pågældende planperiode, jf. § 19, stk. 1, jf. § 29, stk. 1, og høring over udkast til vandområdeplaner for den pågældende planperiode, jf. § 26, jf. § 27, stk. 5.

Til stk. 2

Det foreslås, at miljøministerens udkast til ændring af regler om miljømål fastsat efter stk. 1 skal i offentlig høring i mindst 8 uger, før ændringerne kan fastsættes. I særlige tilfælde kan fristen dog fraviges. Som eksempler på særlige forhold, der kan begrunde en kortere høringsfrist, kan nævnes forhold af miljømæssig mindre betydning, men er væsentlig for fremdrift i infrastrukturudviklingen. Der kan endvidere være tale om ændring af faktuelle fejl i bekendtgørelsen eller andre lignende mindre ændringer.

Til § 29

Til stk. 1

Det foreslås, at miljøministeren senest 1 år før hver planperiode skal offentliggøre udkast til regler om indsatsprogrammer, jf. § 19, stk. 1, for planperioden. Der fastsættes en høringsfrist på 6 måneder. Efter udløbet af høringsfristen fastsætter ministeren reglerne. Der vil samtidig ske høring over udkast til regler om miljømål for den pågældende planperiode, jf. § 7, stk. 1, jf. § 28, stk. 1, og høring over udkast til vandområdeplaner for den pågældende planperiode, jf. § 26, jf. § 27, stk. 5.

Til stk. 2

Udkast til ændring af regler om indsatsprogrammer fastsat efter stk. 1 skal i offentlig høring i mindst 8 uger, før ændringerne kan fastsættes. I særlige tilfælde kan fristen dog fraviges. Som eksempler på særlige forhold, der kan begrunde en kortere høringsfrist, kan nævnes forhold af miljømæssig mindre betydning, men er væsentlig for fremdrift i infrastrukturudviklingen. Der kan endvidere være tale om ændring af faktuelle fejl i bekendtgørelsen eller andre lignende mindre ændringer.

Til § 30

Det foreslås, at miljøministeren senest 3 år efter offentliggørelsen af vandområdeplanen eller en ajourføring heraf, jf. § 27, stk. 1, for hvert vandområdedistrikt skal udarbejde en statusrapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelse af indsatsprogrammet.

Det foreslås, at miljøministeren skal kunne anmode kommunalbestyrelsen om oplysninger til brug for udarbejdelse

af statusrapporten, jf. stk. 1, herunder bestemme, i hvilken form oplysningerne skal fremsendes.

*Til kapitel 10**Til § 31*

Bestemmelsen, der implementerer vandrammedirektivets artikel 8, erstatter miljømålslovens § 22.

Det foreslås i lighed med den nugældende lovgivning, at miljøministeren overvåger overfladevandets og grundvandets tilstand og de beskyttede områder, at ministeren udarbejder programmer for overvågning af overfladevandets og grundvandets tilstand og for overvågning af beskyttede områder, og at ministeren udarbejder et sammenhængende og overordnet overvågningsnet inden for hvert vanddistrikt. Forpligtelsen til at overvåge områder med beskyttede drikkevandsforekomster og Natura 2000-områder (fuglebeskyttelsesområder og habitatområder) generelt er implementeret i hhv. vandforsyningsloven og bekendtgørelse udstedt i medfør af naturbeskyttelsesloven og skovloven. Overvågningen af skaldyrvande og næringsstoffølsomme områder sker i praksis i det nationale overvågningsprogram for vandmiljøet og naturen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.8.1.2.

Det foreslås desuden, at miljøministeren fastsætter nærmere regler om tilvejebringelse, indhold, form og iværksættelse af programmer og for overvågningsnettet.

*Til kapitel 11**Til § 32*

Bestemmelsen, der svarer til miljømålslovens § 50, findes tilsvarende i en stor del af Miljøministeriets øvrige lovgivning.

Til § 33

Bestemmelsen, der svarer til miljømålslovens § 51, findes tilsvarende i en stor del af Miljøministeriets øvrige lovgivning.

Myndighedernes adgang kan ske med henblik på både forberedelse af beslutning og gennemførelse af overvågning efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. De fleste af myndighedernes opgaver vil kun kræve adgang til udendørsarealer, men der vil dog også være tilfælde, hvor der er behov for adgang til bygninger, herunder private boliger. F.eks. vil der i forbindelse med grundvandskortlægningen i tilfælde, hvor kvaliteten af vandet fra en eksisterende drikkevandsboring skal indgå i kortlægningen, være behov for at komme ind i private boliger for at prøve af vandet fra vandhanen, idet det ofte ikke er teknisk muligt at tage prøver direkte fra boringen eller andre steder uden for huset.

Det foreslås, at ejeren eller brugeren af ejendommen skal adviseres mindst 2 uger i forvejen.

Der kan efter anden lovgivning være særlige regler om adgang, som myndighederne skal respektere. Der kan være særlige sikkerhedshensyn som f. eks. jernbanelovens regler om adgang til visse af Banedanmarks ejendomme.

Det bemærkes, at der med bestemmelsen i stk. 2 ikke er tale om, at politiet får en ny opgave, som ikke fremgår af den gældende lovgivning.

På linje med vandforsyningslovens § 39 foreslås en udtrykkelig bestemmelse om, at der skal ydes erstatning for de skader og ulemper, der forvoldes i forbindelse med myndighedernes opgaveudførelse. Det foreslås, at erstatningsfastsættelse og behandling af sager herom følger den ordning, der er fastsat i lov om offentlige veje.

Til § 34

Bestemmelsen, der svarer til miljømålslovens § 52, vil f.eks. kunne bruges i tilfælde, hvor der ikke kan opnås aftale om etablering af nødvendige borer til brug for overvågning af grundvandet, eller tilfælde, hvor der ikke kan opnås en frivillig overenskomst om placering af permanente målestationer.

I overensstemmelse med de almindelige ekspropriationsretlige regler kan bestemmelsen kun anvendes, hvis der foreligger almene og saglige begrundelser, der kan føre til ekspropriation, f.eks. af hensyn til Danmarks EU-forpligtelser efter vandrammedirektivet. I forbindelse med en evt. ekspropriation skal proportionalitetsprincippet iagttages. Det vil i de fleste tilfælde indebære, at ekspropriation efter denne lov alene vil være til midlertidig brug og ikke til eje.

Til § 35

Lignende bestemmelser findes i en stor del af Miljøministeriets øvrige lovgivning.

Til kapitel 12

Til § 36

Det foreslås, at loven træder i kraft den 22. december 2013.

Loven skal alene have virkning for vandplanlægningen for anden og senere planlægningsperioder efter vandrammedirektivet.

Miljømålslovens regler vil herefter som udgangspunkt kun være gældende for planlægningen for første planperiode. Dog vil visse bestemmelser også fortsat have betydning for den planlægning, som er sket med henblik på anden planperiode efter miljømålsloven, før de nye regler ikrafttræden, jf. de foreslåede stk. 3-5.

Efter den foreslåede § 37, stk. 3, vil bekendtgørelser udstedt med hjemmel i miljømålsloven dog forblive i kraft med virkning for planlægningen for anden planperiode, indtil de erstattes af regler udstedt med hjemmel i lov om vandplanlægning.

Planlægningen for første planperiode vil ikke være reguleret af lov om vandplanlægning, men alene af miljømålsloven, som ændret ved lovforslagets § 37, stk. 1, nr. 3..

Til stk. 2

Da der er behov for at opretholde bestemmelser i miljømålsloven af hensyn til planlægningen for første vandplanperiode, foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at

ophæve disse. Da visse bestemmelser vil blive uaktuelle for andre, foreslås, at ministeren bemyndiges til at ophæve disse på forskellige tidspunkter.

Der vil dog ikke blive tale om at ændre på den eksisterende klageadgang over tilblivelsen af planer for første planperiode.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 39

Til stk. 3-5

De foreslåede stk. 3-5 indeholder overgangsregler, som fastsætter, at den del af planprocessen for anden planperiode, som allerede er gennemført efter reglerne i miljømålsloven og regler fastsat i medfør heraf, opfylder kravene i lov om vandplanlægning. Det drejer sig om 1) Udarbejdelse af udkast til arbejdsprogram, som er offentliggjort den 17. maj 2013 med en høringsfrist på 6 måneder, 2) En basisanalyse for anden planperiode, som er udarbejdet efter de gældende regler i miljømålsloven, og offentliggjort efter miljømålslovens § 31 senest den 22. december 2013 og 3) Foreløbig oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver, som er offentliggjort efter reglerne i miljømålslovens § 29 senest den 22. december 2013.

Bestemmelserne indebærer, at der ikke vil skulle ske en ny offentliggørelse og høring efter de foreslåede regler i lov om vandplanlægning. Dette forudsættes at gælde, selvom miljømålslovens tidsfrister for offentliggørelse ikke overholdes.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelse fastsætter tidsfrister for revision og ajourføring af basisanalyse, fastsættelse af indsatsprogrammer og udarbejdelse af vandområdeplaner i overensstemmelse med vandrammedirektivets krav i forbindelse med planlægningen for vandrammedirektivets anden planperiode.

Til § 38

Det foreslåede stk. 1 indeholder dels forslag til ændringer af miljømålsloven, som skal have virkning for første planperiode (stk. 1, nr. 3), dels forslag til ophævelse af miljømålslovens bestemmelser om vandplanlægning, som konsekvens af, at planlægningen for anden og følgende planperioder fremover vil være omfattet af lov om vandplanlægning.

Til stk. 1

Til nr. 1 og 2

Efter forslag til lov om vandplanlægning vil fastsættelsen af miljømål for vandforekomster for anden og efterfølgende planperioder ske med hjemmel i denne nye lov. Som konsekvens heraf vil miljømålsloven fremover alene vedrøre Natura-2000 planlægningen. Lovens titel og lovens formål foreslås derfor ændret.

Til nr. 3 og 4 samt 9 og 10

Lovens Afsnit II VAND, (§§2-35), og lovens bilag ophæves som konsekvens af forslag til lov om vandplanlægning.

Til nr. 5

Den foreslåede regel indebærer en betydelig forenkling i forhold til den gældende regel om ændringer i planperioden. Der henvises til afsnit 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6-8

Kapitel 15. Administrative bestemmelser tilpasses i lyset af, at bestemmelserne fremover alene skal gælde for Natura 2000-planlægningen.

Til § 39

Det foreslåede stk.1, indebærer at de vandplaner og handleplaner, som vedtages efter miljømålsloven, bevarer deres

retsvirkning også efter lovens ophævelse, indtil de ophæves eller afløses af regler om miljømål og indsatsprogrammer udstedt med hjemmel i lov om vandplanlægning.

Efter det foreslåede stk. 2. vil regler udstedt med hjemmel i ophævede bestemmelser om vandplanlægning i miljømålsloven forblive i kraft med virkning for planlægningen efter lov om vandplanlægning, indtil de afløses af regler udstedt med hjemmel i lov om vandplanlægning. Det foreslås, at ministeren sætter bestemmelsen i kraft, jf. den foreslåede § 36.

Til § 40

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.